

P. 11
18d

1957

A N U A R U L

Liceului „Petru-Rareș” Piatra-N. Anul șc. 1932-33

DIN CUPRINSUL ANUARULUI :

Constantin Turcu — prof. supl.: Vieața, personalitatea și activitatea profesorului Panaite Criveș; Ioachim Botez — profesor: Ion Creangă, scriitorul pământului; Pr. C. Matasă: Câmpul lui Dragoș; Ion Dandescu — licențiat: Alunecările de straturi din Muntele Cozla; P. Gheorghesea — institutor: Spicuiri din graiul popular de pe valea Bistriței; Victor Andrei — profesor: Încercare asupra climatologiei orașului Piatra-N.; I. V. Chetoreanu — avocat: Turismul în jud. Neamț; D. L. Stăhiescu — profesor: Vechile școli din județul Neamț; Ion Tăzlăuanu — profesor: Considerații geologice asupra muntelui Petricica; V. Ghîțescu — director: Cuvinte la finele anului.

Omagiu Prof. P. Crivet

2486

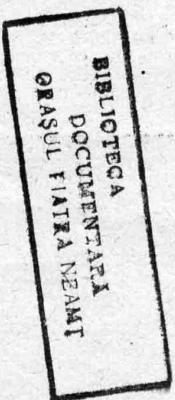
13/157

088

Nu se împru-
mută acasă.

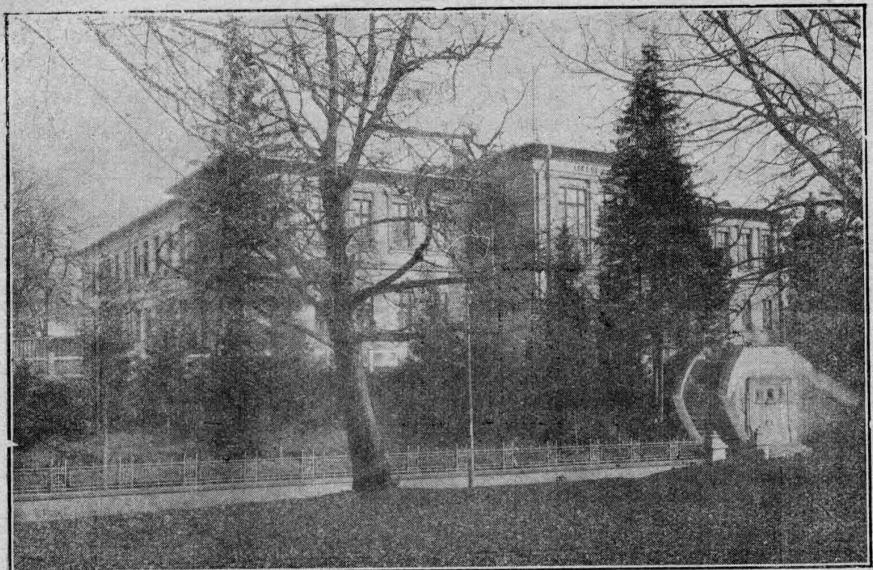
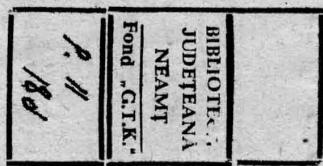
Anuarul liceului de băieți
Petru-Rareș – Piatra-N.

195
Anul înființării 1869



pe anul școlar 1932-1933

PIATRA-NEAMȚ TIPOGRAFIA „LUMINA” 1934



Liceul de băieți „Petru-Rareș“ din Piatra-Neamț

Anuarul-instrument de cunoaștere a regiunii

Anuarul de hâfă este al treilea în care urmăresc, progresiv, ideea de a-l pune în slujba cunoașterii regiunii. Practic, această idee, am reizat-o prin introducerea, în paginile lui, a unor lucrări de contribuție la cercetarea diverselor aspecte și probleme ale finitului.

Înălț, acum doi ani, ca un început timid, prin lucrarea cu caracter antropogeografic „Plutăritul pe Bistrița”; apoi, anul trecut, prin lucrările: „Calistrat Hogas” — cititor al liceului de băieți și „Miscarea populatiei scolare a liceului, în ultimii douăzeci de ani”. — statistici, grafice, comentarii; și, anul acesta, prin parte a aceasta omagială, închinată profesorului Panaite Griveș, cu atât de interesante studii — adevarate capitulo de cercetare monografică.

Intrucât este preluat acest caracter al anuarului — ca instrument de cunoaștere a regiunii, îmi permit să o arăt, căciând câteva din aprecierile facute de publicistică, anuarului nostru din anul trecut.

Ziarul Universul, (Anul 50, No. 178 — București, 1933) scrie sub semnătura d-lui profesor Paul I. Popadopol:

„Trecând la cărți, vom înregistra cu bucurie „Anuarul liceului de băieți „Petru-Rares“ din Piatra-Neamț, întocmit cu cunoștință și îngrijire dăscăliticească de profesorul-suplinitor Constantin Turcu, secretarul liceului, care înțelege că un anuar nu este o simplă publicație oficială, searbădă, cu nume și date, ci trebuie să aibă și un precis „caracter cultural-regional“.

Din acest punct de vedere, volumul de față aduce două cercetări: conferința d-lui profesor Ioachim Boțez, despre Calistrat Hogas, căruia i se închind gânduri curate și judecăți drepte și studiul d-lui Constantin Turcu, despre „Miscarea populației scolare a liceului, pe ultimii 20 de ani“.

Revista Ion Maiorescu, a liceului Carol I — Craiova, (Anul III, No. 6, din 1933) scrie sub semnătura d-lui Cristian I. Dumitrescu: „Prin „Anuarul liceului X“, se înțelege totdeauna o broșură de cetea pagini, cu multe tablouri de elevi, statistici diferențiate, liste de mărimi-mosi donatori, rapoarte etc... care-l transformă într-un document istoric pentru liceu și învățământ. Obisnuit cu acest caracter, pe care l-am întâlnit permanent la toate anuarele, am găsit, în Anuarul liceului „Petru-Rares“, o excepție delă

această regulă generală. Prin îngrijirea prețioasă a d-lui secretar al *școlii*, profesorul Constantin Turcu, acest anuar a luat o formă frumoasă, prezintându-se ca o interesantă revistă anuală. Această transformare a unui anuar într-o revistă este mai mult decât îmbucurătoare pentru învățământul românesc. Când totul se întâlnește atât de armonios încheiat, când anuarul prețuiesc, în mâna elevilor sau a părinților, cătă o revistă plăcută pentru lectură, când acest anuar se retine și se păstrează anii de urmări cu sănătate, desigur acest fapt e unul din primii pasi spre calea progresului în școală.

Asfel cum se prezintă, acest anuar ar putea servi foarte bine de model tuturor liceelor din țară.

Deasemenea, aprecieri favorabile, în sensul celor de mai sus, întăringind și justificând vederile noastre, mai fac următoarele publicații:

- 1) Ziarul Cvântul — București 1933. Anul IX, No. 2904.
- 2) Ziarul Calendarul — București 1933. Anul II, No. 413.
- 3) Petrodava — revistă, Piatra-N., 1933. Anul I No. 5—7.

Constantin Turcu

Partea I

Omagiu profesorului Panaite Criveț

- I. Viața, personalitatea și activitatea profesorului
Panaite Criveț.
- II. Contribuții pentru o monografie a regiunii.

Profesorul Panait Crivet



I

Vieata, personalitatea, si
activitatea profesorului
Panait Criveț

VIEATA, PERSONALITATEA SI ACTIVITATEA
PROFESORULUI PANAITE CRIVET

de Constantin Turcu

Lămurire.

Asociația profesorilor secundari din Piatra-Neamț a oferit, în seara zilei de 24 iunie 1953, un banchet în onoarea d-lui Panaite Crivet, profesor de limbă română la liceul de băieți „Petru-Rares” din orașul nostru, retras la pensie odată cu sfârșitul anului școlar 1952-1953.

Banchetul a avut loc la internatul liceului, într-o atmosferă extrem de colegială, la care au luat parte, în mare număr, descălii învățământului secundar și primar, din oraș și județ, precum și d-l N. Serban profesor de limbă franceză la Universitatea din Iași.

Sărbătorirea d-lui Panaite Crivet a început de fapt odată cu serbarea de fine de an a școlii, în dimineața zilei de 24 iunie, când d-l Vasile Chitescu, directorul liceului, a anunțat public retragerea la pensie a distinsui profesor și i-a relevat, în linii generale, personalitatea socială și didactică, aducându-i elogii, din partea școlii și a colegilor, pentru prejita-i activitate.

A urmat apoi, o succintă și mișcătare vorbite, din partea elevilor absolvenți, prin glasul tânărului Gavrilescu Tudor. Domnul Panaite Crivet a răspuns, mulțumind și exprimându-și păerea de rău că se desparte și o instituție, care i-a intrat în obișnuința vieții de toate zilele.

Sărbătorile acestea nu sunt numai niște simple și protocolare manifestări colegiale.

„Ele, în taina lor adâncă, vorbesc limpede sufletelor înțeleătore, despre rolul oamenilor cari au cinsit și au înălțat locurile sociale. Si vorbesc despre ei, tocmai pentru ca să fie drept pildă celor cari îi vor urmă în locurile de răspundere.”¹⁾

Dar nu numai caracterul acesta simbolic l-a avut sărbătorirea profesorului Panaite Crivet. Ci a fost și „o splendidă manifestație de solidaritate a întregului corp didactic: primar, secundar și universitar”.²⁾

¹⁾ Leon Mriejeriu, în cuvântarea rostită la banchet.

²⁾ N. Serban, în cuvântarea rostită la banchet.

Pentru a dovedi această afirmație vom aminti, aci, personalele care

au fiut să ia cuvântul, din propriu imbold sau îndeplinind anumite delegații:

Doamna Eugenia Popovici, din partea liceului de fete.

Doamna Eufrosina Săvescu, din partea școlii normale de fete.

Domnul Panaite Popovici, din partea Asociației profesorilor secundari

sectă Piatra-Neamț.

Domnul Leon Mrejeriu din partea Corpului didactic primar, din oraș

să județ.

Domnul N. Serban dela Universitatea din Iași.

Domnul V. Ghifescu, din partea liceului de băieți.

Domnul Bărliba, din partea Corpului didactic secundar din Tg.-Neamț.

Apoi colegii: D-mii I. Gh. Vasilescu, Ion Dragan, N. Borș, Pr. Vasiliu,

Al. Grigorowici, A. A. Rotundu, etc...

Câteva date biografice.

Profesorul Panaite Crivet s'a născut la 21 Februarie 1868, în comuna

Rădiu-județul Neamț, dintr-o familie de vechi răzași stabiliți în jumătul nostru odată cu venirea străbunului său Toader Crivăț-Tecucianul și a fratelui acestuia, Preotul Sandu.

Urmășii Preotului Sandu, au îmbrățișat cariera de slujitorii ai altarului; pe când urmașii lui Toader Crivăț-Tecucianul au îmbrățișat cariere civile; sau au rămas numai simpli gospodarii înstăriți, pe moșia lor.

In revista „Petrodava”¹⁾ sub semnatura Preotului C. Matasă, găsim publicată o listă a alegătorilor și aleșilor județului Neamț, în Camera de lege a Moldovei, din anul 1858, printre care figurează și Clucerul Gheorghe Crivăț din Rădiu, ca alegător primar în ocolul Bistrițe.

Era alegător primar, în district, oricine avea un venit fonciar de cel puțin 100 galbeni — după cum stabiliu stipulațiile electorale anexate la Convenția încheiată la Paris, la 7—19 August 1858).

Clucerul Ghiorghi Crivăț este bunicul profesorului Panaite Crivet.

Rangul botereșc de clucer, care înseamnă păstrator al cheilor dela cămările cu provizii a curților domnești, și-l căpătase ca dreapta răspplată. Din cele două căsătorii, Clucerul Ghiorghi Crivăț a avut vre-o zece copii: Alecu Crivet, fost deputat și casier general al județului Neamț; Th. Crivet, membru la Curtea de Casatie; Ion Crivet, profesor de științe naturale la Pitești; N. Crivet, medic la Dorohoi; Vasile Crivet, gospodar; Gh. Crivet, învățător; Maria, căsătorită cu Ciocan — răzăș din Hociumgi, din cări se trag: maiorul Ciocaneli, și Alecu Ciocaneli, avocat, fost se-nator; Zoia, căsătorită cu S. Scutărescu, institutor, fost primar al orașului Piatra; Ruxandra, căsătorită cu V. Roșescu, răzăș; și răzășul Costache Crivăț, căsătorit cu Eleonora, părinții profesorului Panaite Crivet.

¹⁾ Petrodava, Anul I, No. 5, 6, 7, pag. 101.

In casă părintelească din Rădiu, într-o atmosferă de sănătoasă tradiție românească, a crescut și a copilărit voios viitorul profesor Panaite Crivet.

Primile două clase primare le-a făcut la școala satului — o casă cu două odăi și o fiindă, închiriată dela săteanul lordache Holban. Casa avea în spate o minunată livadă cu pomi roditori, în care se răfăciau adese băieții său, spre marea supărare a proprietarului.

Cel dințău dascăl pe care l-a avut a fost Aiccu Ciurea. Acesta lo-cuia una din odăile casei, cealaltă servind de clasă, în care se preda după metodă.. monitorului — totătră trudă învățătorului, reducându-se la arăta odată lecția. Mai târziu, a avut de dascăl pe unchiul său, Gh. Crivet, în vremea căruia — ne mai locuind în casa școlii — odată cealaltă s'a transformat în închisoare.

In ultimul an, în clasa II-a, nu erau decât doi elevi: viitorul profesor Panaite Crivet și o rudă a sa, viitorul doctor N. Crivet. Celealte clase le-a făcut la școala primară dela Sf. Ion, din Piatra-N., având ca descăldări pe părintele David, pe vestiul Em. Halunga și pe Busuioc.

După terminarea școlii primare, la 1881, a intrat ca bursier la liceul Național din Iași, unde a stat 7 ani, după care și-a luat bacalaureatul, în 1888. Printre profesorii pe care i-a avut în liceu, amintim pe: Preotul Stiubel la religie, Ion Nădejde și Alex. Philipide la română, Copăcineanu și Xenofon Gheorghiu la latină, V. Burlă la greacă, M. Buznea și Brâză la istorie, V. Paladi, Lucescu și Rallet la matematică, V. Castano și Al. Suju la franceză, Teodorini la germană, Pastia la geografie, pictorii Emanoil Dan și Stefan Soldanescu la desenuri, etc.

Printre colegii de liceu a avut pe marele artist de mai târziu, De Max și pe poetul Artur Stevă.

La Universitate, a urmat mai întâi, doi ani, Matematicele și numai

după aceasta a trecut la Littere — secția istorico-filologică.

Aici a avut parte să audieze și să se formeze intelectualcește la scoala străbucătilor profesori: Xenopol pentru istorie, Philippide pentru filologie, P. Răscăcanu pentru istoria veche, Caraiani pentru greacă, Aron Densusianu pentru latină, St. Vârgolică pentru franceză, Ion Găvănescu pentru filosofie și pedagogie și N. Ionescu pentru istoria modernă.

Personalitatea.

„Panaite Crivet este produsul unei epoci de glorie a culturii românești. Format la vestita școală dela sfârșitul veacului trecut, el nu și-a desmințit maestria, ci i-a urmat cu credință și munca lui înțeagă a avut un caracter profund constructiv, în toate domeniile-i de activitate.”¹⁾

Prin vasta sa cultură — sociologică, istorică și literară — acumulată în lungi ani de studii, în tinerețe — și mai târziu, când ocupăriile ii dădeau răgaz — a căpătat o autoritate deplină, în toate cercurile pe care le frecuenta.

¹⁾ I. I. Nichita, Lui P. Crivet [Reformatorul], anul XVI, nr. 774, Piatra-N. 1933!

„Sobru, cu o prestație rară, serios și cu o jumătate întotdeauna ireprosabilă, profesorul Panaite Crivet nu este un om unilateral, un specialist strâmt, ci unul multifacțional, cu vederi larg înțeleptătoare, cu spirit deschis, profund vieță în tot ceea ce poate da ea mai bun. El a înțeles că viața acceașă nu este decât o vastă scenă de teatru, unde se joacă miile de tragedii, comedii și tragicomediile. Si cu o deosebită artă și-a jucat rolul său: în școală, în politică, în societate“.¹⁾

„Există în om tendință de a domina. E sensul vieții întregi, pornit din instinctul de conservare. Dar, ca să domini, trebuie să meriti această fa-

talea. Să fim utili! Aceasta este strigătul — legea vieții. Să slujim societății. În măsură în care ajungem să fim utili, ajungem să obținem succesele domniașiei!“²⁾

„Profesorul Panaite Crivet privește cu ironie și milă, la tot subciumul meschin al nostru, al celor mulți, la toate zădărnicile omenești“³⁾ și trece prin viață atât de liniștit, senin și tânăr, că „pătu-i alb pare o farsă“⁴⁾; iar eleganța — spirituală și fizică, î-l caracterizează întotdeauna, fără a-l impinge vreodată „să cadă în frivol“.⁵⁾

„Ca prieten de societate îl cunoaștem cu inteligența sa fină, cu gândirea sa justă, cu orizontul său larg și cu toată distincțiunea sufletului său. Panaite Crivet și-a găsească, întotdeauna, fericita formulă de cristalizare justă și adeseori spirituală“.⁶⁾

Cum înțelege profesorul Panaite Crivet politica?

„Adevărată politieță nu stă în dressajul saloanelor, ci în sentimentul adânc al justului; în a recunoaște fiecărui ce este al său; în a recunoaște dreptul și meritile fiecărui“.⁷⁾

Ideile sale sociale converg către un fel unic: armonia și soli-

daritatea socială.

„În domeniul intelectual, să respectăm gândirea altora, când ne duce la arătarea adevărului și a binele.

In domeniul moral, să respectăm credința altora, când aceasta are la bază superioritatea morală a omului.

In domeniul economic, să luptăm pentru înfrățirea factorilor de producție; capital și muncă, spre a realiza maximul de prosperitate a țării.

In domeniul politic, să temperăm luptele interne, și să înfrâjim toate energiile, pentru consolidarea și prosperitatea statului.

Intr-un cuvânt, să facem din ideea solidarității interne, cheia de boltă a clădirii statului român“.¹⁾

Solidaritatea socială, cheia aceasta de boltă, a clădirii statului, cum o numește profesorul Panaite Crivet, se bazează pe propagașirea socială, care „se face prin elementele ei superioare, ridicate din toate straturile sociale. Acestea elaborează tezaurul mintal al națiunii. Din acest tezaur se desprind apoi ideile, care, realizate în viață practică, devin pârghile de ridicare a maselor și de mișcare a poporilor“.²⁾

Rolul profesorului, ca personalitate, ca ferment al vieții sociale, are o deosebită însemnatate în traiul de toate zilele.

„Caracteristica vieții este expansiunea ei în mediul inconjurător. Ca caracteristica profesoratului este expansiunea lui în mediul social, pentru cucerirea generațiilor ce vin apoi și se integrează în alcătuirea societății.

Creditul profesorului crește, cu cât activează mai intens în domeniul școalei. Opinia publică îl reclamă în slujba interesului obștesc, în politică. Un singur lucru însă ne cere lumea: să aducem în serviciul public înșurări profesoratului. Să aducem logica dezinteresată și onestitatea devotamentului, în slujba binelelor obștesc. Cu aceste insușiri, amestecul profesionului în politică este mai mult decât o datorie; este o trebuință socială, mai ales astăzi, în haosul de gândiri și curente suspecte ce hrănăscă viața socială“.³⁾

„Trebue să ai știință și artă profesioniști pe deosebire, iar pe de altă parte, trebuie să ai devotamentul și dragostea profesională până la sacrificiu, ceeace noi numim apostolatul carierii“.⁴⁾

Așa gândea profesorul Panaite Crivet!

„Dupa cât am putut eu observa, în practica de toate zilele, nu călca frumoasele principii: Nemineam laedere (nu vădăm pe nimenei); Suum cuique tribuere (dă fiecărui ce i se cuvine). Așa se explică decesele parerile sale, în diferite chestiuni controversate, aveau prioritate.

Rar 1-am văzut izolat. Mai întotdeauna era centrul atenției noastre. Cu infâșarea simpatică, cu o experiență bogată și cunoștințe multe, cu darul vorbirii — calm și rece, nu-i de mirare că mai întotdeauna făceam cerc în jurul lui și, uneori, depășeam minutele academice ale recreațiilor“.⁵⁾

Atât de mult i s-a infiltrat în suflet cariera de dascăl, incât profesorul Panaite Crivet, a devenit, înainte de toate, o personalitate exclusiv didactică. Chiar când activitatea sa se manifestă în alte domenii decât școala, cum ar fi politică, de exemplu, ori publicistică, tot nuțea didactică îl predomina.

¹⁾ Al. Grigorovici, în cuvântarea rostită la banchet.

²⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea dela banchetul absolvenților, serie 1913, [Reforma-

torul, anul XVI, nr. 777, Piatra-N. 1933.]

³⁾ D-na Eugenia Săvescu, în cuvântarea rostită la banchet.

⁴⁾ Ion Drăgan, în cuvântarea rostită la banchet.

⁵⁾ D-na Eugenia Popovici, în cuvântarea rostită la banchet.

⁶⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea rostită la banchet.

⁷⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea rostită la banchet.

¹⁾ Panaite Crivet, în discursul dela Serbare Semicentenarului licențui, (Biruța, anul I, nr. 36, Piatra-N. 1920).

²⁾ Panaite Crivet, Mihail Kogălniceanu, (16 pagini, Tip. Gheorghin, Piatra-N. 1913).

³⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea dela banchet, (înainte, anul II, nr. 40, Piatra-N. 1933).

⁴⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea rostită la banchet.

⁵⁾ N. Borș, în cuvântarea rostită la banchet.

“Sărbătoritul de acum, profesorul Panaite Crivet, nu mi-a fost profesor în școală. Si totuși mi-a fost unul din cei mai strălucitori profesori, pe cari i-am avut în viață. În orice împrejurare era sortit să rămână profesor, oricare i-ar fi fost activitatea și situația. Un om care croiește drumuri, orientează, prin viața lui, prin exemplul care răsar din tot ce gândește, din tot ce exprimă, din tot ce făptuiește.

El se încadrează străușit în viață liceului și în viață cultură și politică a orașului și a județului nostru.”¹⁾

Profesorul.

Încă din vremea studenției, și-a început profesorul Panaite Crivet, căriera pentru care era predestinat. Astfel, îl găsim, între anii 1887–1889, funcționând ca pedagog la liceul „Național”, din Iași, al cărui elev a fost.

Examenul de licență în științele istorico-literare și-l trece în 1894, când este numit profesor suplinitor la liceul „Ionă Asan” din Caracal.

Între anii 1894–1898, a funcționat ca profesor suplinitor la liceul „Dinicu Colescu”, din Câmpulung–Muscel, predând istoria, franceza, latina și geografia.

Într-o anii 1898–1901, a funcționat ca profesor suplinitor la liceul „Al. Lahovari” din Râmnicu-Vâlcea, unde a fost și director doi ani.

Între anii 1901–1902, a funcționat ca profesor suplinitor la școală normală „Carol I” din Câmpulung–Muscel, iar între anii 1903–1904, la liceul de băieți „Petru Rareș”, din Piatra-Neamț.

In 1903, își trece examenul de capacitate, specialitatea principală limba română, examenul atât de mult așteptat pe vremea aceea și la care a reusit al II-lea, cu media 9,18 – comisiunea fiind alcătuită din profesorii Onciu, Deusușianu, și Ion Bianu.

Dela 1904 este numit profesor cu titlul provizoriu la liceul de băieți „Petru Rareș” din Piatra-N., unde funcționează până la sfârșitul acestui an școlar, când se retrage la pensie.

Titlul de profesor definitiv și-l obține imediat după trecerea examenului de capacitate și anume în anul 1907.

De atunci și până astăzi, cu mici intreruperi, când trebuia să îndeplinească diverse mandate politice: prefect, deputat ori senator, a ilustrat mereu catedra de limba română dela liceul nostru, făcându-se iubit de colegi și elevi, cari îl respectau și doreau mereu profesor și nu prefect, deputat ori senator.

„Generația lui Panaite Crivet nu s'a pregătit pentru profesorat în seminării pedagogice, în laboratorii pedagogice moderne, cu teste, cu măsurători, cu o aparatură tehnică pusă la dispozitie de civilizația contemporană,

mergând până la a pune, în formule mecanice, sufletul copilului; ci, socotind profesoratul ca o misiune, iar pe profesor ca pe un misionar, punând în serviciul cauzei tot avântul unor suflete nobile, pașind pe ogorul aproape nedesfelenit al învățământului românesc, a înlocuit, cu măreția sufletului, apăratura modernă și cu înșurșirea ce-l dă conștiința unei meniri de apostolat, a tras brazele adânci și rodnice în învățământul nostru.

În hâmda lui de purură, cu gesturile măsurate, ca după un ritual sacrosant, profesorul era întruparea celei mai nobile spiritualități, menite să împrăștie în jurul lui respect până la venerație.

Pentru generația lui Panaite Crivet, căderea era un sanctuar, iar profesorul un preot care oficiază”.²⁾

„Toată activitatea d-sale poartă peceata distincțunii. Domnul profesor Panaite Crivet are norocul de a uni, în persoana sa, eleganța spiritului cu eleganța fizică și prin acestea, precizunea și corectitudinea se arată în toate faptele sale. A fi corect este tot ce un educator poate transmite mai bun elevilor săi. Corectitudinea influențează în bine — învoarează; necorectitudinea amârtește și desugăză”.³⁾

„Panaite Crivet, profesorul sever dar drept, profesorul de înaltă cultură, ţine minte vremea de aristocrație a culturii, vremea când profesorul plutea în alte stere, vremea când cărturarul se ţinea în olimpul cinstiei, al considerațunii și al respectului.

Vremurile său schimbă, aristocrația a dispărut, democrația să răspândă”.⁴⁾

„Profesorul Panaite Crivet a ilustrat peste patruzeci de ani o catedră de școală secundară, puțând, tot atât de bine, să ilustreze și una universitară. Activitatea sa publicistică îl este redusă. E poate și o influență a spiritului vremii, când profesorul era chemat mai mult să vorbească decât să scrie. Dar, dacă nu a scris cărți, prin sufletul său a scris, în sufletele altor generații, istoria neamului și a literaturii noastre”.⁵⁾

„Cursurile profesorului Crivet, cucerito, fascină pe elevi, răumoasele sale lecții răceau să vibreze tot ce era mai sfânt în sufletul elevilor, animându-i pentru tot ce era mai românesc.

De aceea, cursurile profesorului Crivet erau pomeneite, din serie în serie, cu profundă evlavie, iar marele preot iubit până la venerație”.⁶⁾

„Cursurile sale erau căutate de studenții la licență și de licențiați la capacitate. Caietele de cursuri ale profesorului Crivet s'au plimbat pe la

¹⁾ Panaite Popovici, în cuvântarea rostită la banchet.

²⁾ N. Bors, în cuvântarea rostită la banchet.

³⁾ V. Ghifeseu, în cuvântarea rostită la serbarea de fine de an.

⁴⁾ I. Gh. Vasilescu, în cuvântarea rostită la banchet.

⁵⁾ D-na Eugenia Popovici, în cuvântarea rostită la banchet.

⁶⁾ Leon Merejiru, în cuvântarea rostită la banchet.

Concepția sa despre școală?

„Insemnatatea școlii noastre nu sătumai în faptul că ar corespunde la anumite nevoi locale. Insemnatatea ei sătă în faptul că e un factor viu în propagarea cunoștințelor, și în formarea sentimentelor omenești“.¹⁾

Dar școala nu se sfărșește odată cu obținerea diplomei.

„Scolarul învață zilnic să sfârșească anul și învață an de an să sfârșească liceul, ca să scape de carte. Iluzie! De carte nu scapi niciodată! Eu însuși sunt un școlar. Adeseori răstoiesc filele cărților și găsesc noui soluții pentru adaptarea la vremurile noastre“.²⁾

După concepția profesorului Panaite Crivet, școala este ca un stup plin de toate bunătățile culturii și ca un laborator de pregătire a individului pentru viață cea mare.

„Generalul după generație pleacă din liceu. Ca rojurile din stup. Dar rojurile nu se pierd. Ele se prind adesea de o creangă de copac. Si creanga nu e în aer, ci e prinsă de copac. Si copacul nu e în gol, ci e început cu rădăcină adânc în pământ. Si pământul e viață. Așa și rojurile de absolvenți, care se desprind din liceu, își vor găsi, cu siguranță, crengile realizărilor de care să se prindă“.³⁾

Omul politic.

„Dar Panaite Crivet n'a fost numai al școlii. Activitatea lui s'a extins și în alte domenii, bunăoară în domeniul politic.

Politica este o arena, unde patimile se desfășoară furtoasă, iar frâna obiectivității e mai greu de păstrat; politica este arena care cere uneori jertfe de convingeri personale și frângerii sau îndoiri de rigiditate. Ei bine, chiar în acest domeniu, Panaite Crivet a rămas un om întreg, rigid și austер. El a căutat să ridică politica la nivelul catedrei și nu să scoboare catedra la nivelul politicii.

Astăzi, cand se pare că valorile politice se măsoără după istețimea și frecuента calamburilor, personalitatea severă și dintr-o bucată a lui Panaite Crivet stă pildă și simbol, alături pentru prieteni, cât și pentru adversari.⁴⁾ „Aruncându-se în valtoarea luptelor politice, a reușit nu numai să își păstreze preștișul neștișit, dar să obțină primul loc în conducerea partidului din județul său.

În această calitate, a luat parte la toate prefacerile sociale, și a reprezentat, cu demnitate, județul în parlamentul ţării⁵⁾. Astfel a fost:

¹⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea rostită la Semicentenarul liceului. (Biruinită, anul I nr. 36 Piatra-N., 1920).

²⁾ ³⁾ Panaite Crivet, în cuvântarea rostită la serbarea de fine de an. (Reformatorul, anul XVI, nr. 7/4, Piatra-N., 1933).

⁴⁾ Panaite Popovici, în cuvântarea rostită la banchet.

⁵⁾ N. Borș, în cuvântarea rostită la banchet.

Prefect, din Martie 1909, până în Decembrie 1910;
Deputat, din Martie 1914, până în Ianuarie 1918;

Președinte, din Decembrie 1918, până în Decembrie 1919;

Senator, din Februarie 1922, până în Aprilie 1926;

Senator, din Iulie 1927, până în Noemvrie 1928;

Deputat, din Iulie 1931, până în Iulie 1933;

Actualmente, Senator, din Decembrie 1933.

„Panaite Crivet, cât a fost deputat, prefect și senator, a contribuit la realizările din județul Neamț: clădiri de localuri, cum a fost Palatul Administrativ și instituții de școli, pentru care a fost decorat cu „Răsplata Muncii clasa I”, de către nemuritorul Haret. Nicăi un moment nu s'a depărtat de școala, ci a citit continuu, pentru a fi în curent cu chestiunile noastre, din orice domeniu și, din respect față de sine și față de școală, niciodată n'a scoborit caședra și n'a întrebuită nota ca instrument de ademeneire electorală“.¹⁾

Politica liberală a profesorului Panaite Crivet nu este o politică de interes, ori de oportunitate, aşa cum mulți, în zilele noastre înțeleg să o facă.

Politica sa este tot o carieră ca și cea didactică. O carieră, pe care a moștenit-o dela înaintașii familiiei sale, dela răzășii care au înțemeiat aici, pentru înălță dată, un partid liberal, împotriva conservatorului colonelul Roznovanu.

Erau dârzi răzășii de odinoară. Ei nu înțelegeau că trebuie să plece capul înaintea politicii de centru, strânsă de sufletul lor. Ei nu înțelegeau să se lase călcăi în picioare și cu drepturile furate. Drepturile lor erau sfinte, consfințite prin vechi urice și zapise domnesti.

Dărzenia aristocratică și cinstea exemplară a răzășilor a moștenit-o și profesorul Panaite Crivet și a purtat-o devenit în toată activitatea sa politică. D-șa își aduce aminte de deseori încălcări boierești, peste hotarele pământurilor familiei sale și de deseori samavoișcii, pe care boieri le înțelegeau. Demnă de refuat aici este înțâmplarea cu poruna trimisă tatălui său, de colonelul Roznovanu, de a iesi la șosea. Spre mai multă autoritate, Roznovanu a trimis pe subprefect, însotit de cățiva dorobanți. Dar bătrânu răzeș nu s'a intimidaț. Călin, el le-a răspuns: să ies la șosea, eu care o plătesc de atâția ani? Si a strigat argașilor să-i aducă o pușcă; argument decisiv pentruca dorobanții și trimisul prefectului să nimerească îndată poartă.

In familia profesorului Crivet, politica liberală, deci, nu a fost o politică meschină, ci una de cinste, dreptate și de apărare violentă a drepturilor constițuite de legă, hrisoave și tradiție.

Să această politică a călăuzit și activitatea profesorului Panaite Crivet,

¹⁾ Vasile Ghilescu, în cuvântarea rostită la serbarea de fine de an.

pentru că el și-a dat seama că politica trece în istorie, iar „istoria unui popor este fesuță din firele de fapte pe care le împlesc, vesnic, generații după generații“.)

Dar ce este un popor?

„Iată un arbore urias și fănic. El nu cunoaște altă formă de creștere, decât aceea pe care î-a hărăzit-o natura. Cu cât trece vremea, cu atât rădăcinile sale se adâncesc în straturile pământului și, cu cât vremea trece, cu atât ramurile sale se ridică spre izvorul de lumină și se adâncesc în undele vibrătoare ale aerului. Rădăcini și ramuri slujesc același scop: acumularea puterii de viață a trunchiului, spre a-i întări dăinuirea în timp.

Nu-i făiată rădăcinile, căci arboarele fănește și se usucă. Păstrăți rădăcini adânci și ramuri viguroase, și umbra vecinătății nu-l va face să fănească. Așa este și un popor: Păstrăți fondul de viață cu care l-a dăruit naționalitatea lui. Faceți ca dreptatea să domnească între clasele sale sociale; nu-i robii mulțimea, căci poporul se pierde; nu-i simulează conducătorii, căci poporul fără călăuză, devine robul străinului. Ocrolili și mulțimea, păstrați-i conducătorii și el va dobândi libertatea creșterii fără frică de umbra aruncată de neamurile vecine“².

Activitatea culturală și publicistică.

Din vreme în vreme, în drumul său dintr-o catedră, politică și obligațiiile sociale, profesorul Panaite Crivet poposia în îndeletnicirile culturale propriu zise.

Erau, pentru d-sa, aceste popasuri, nu numai un divertisment, ci mai ales un prilej de reconfortare morală și intelectuală. Astfel, a luat parte activă la cercul cultural *Vasile Conta*, care a însemnat un punct culminant în viața locală,—după cercul revistelor Asachi, din vremea lui Hogas și Dr. Cantemir.

Adeseori, însă, activitatea sa culturală era mai mult de arbitru, de cenzor și de îndrumător, cum a mărturisit-o într-o conferință publică, scriitorul de real talent, Cincinat Pavelescu — pe vremea aceea judecător în târgul nostru și motorul principal al cercului cultural *Vasile Conta*.

De mai multe ori, însă, profesorul Crivet a înțeles să-și pună calitatea de îndrumător, tot în slujba școlii. Astfel, îl găsim conducător al societății de lectură a elevilor, care a fost întemeiată în 1905, chiar sub imboldul și supravegherea sa.

De alte câteva ori, a jinut conferințe publice, la diferite ocazii; dintre acestea amintim conferința despre Ion Negre, cu ocazia ieșirii lui la pensie, al cărei manuscris l-am dorit dat publicității, fiind aproape singura surșă de

[1] Panaite Crivet; M. Kogălniceanu, [16 pag. Tip. Gheorghe Piatra-N. 1913]

informații asupra harnicului profesor și scriitor care a fost Ion Negre, așa de activ pe vremea revistei *Asachi*; și conferința despre M. Kogălniceanu, rostită la desvelirea statuui mareiui bărbat politic — ce se ridică să întrumusejeze, până mai zilele trecute, piata Fârgului nostru — conferință publicată în broșură, de către prietenii d-lui Crivet.

Activitatea publicistică a profesorului Panaite Crivet, se dovedește a fi pusă mai mult în slujba politicii — a culturii politice.

Poate penitnică profesorul de limbă română se simțea, din vreme în vreme, obligat să mai vină în contact cu foștii săi elevi, cărora le dăduse în drumări culturale și patriotice pe băncile școlii.

In cele ce urmează, dăm, în ordine cronologică, bibliografia activității publicistice a profesorului Panaite Crivet, exprimându-ne dorința de a i-o vedea marită, deacum înainte, din an în an și urându-i ca publicistica să-i devie o a doua catedră.

1. Rolul cluburilor de provincie în politică.

(Viitorul, 1907)

2. Cluburile politice la state.

(Viitorul, 1907)

3. Nicu Albu.

(Viitorul din 20 Iunie 1908)

Discurs jinut la înmormântarea lui N. Albu, ca delegat al consiliului comunal al orașului Piatra.

Autorul caracterizează personalitatea și activitatea multiplă a lui N. Albu. La această înmormântare a vorbit și Emil Costinescu.

4. Colaboratorii volului universal.

(Viitorul, anul II, nr. 370 din 18 Nov. 1908)

Cu lux de amănunte, autorul analizează chestiunea volului universal, la noi și aiurea.

Chesia volului universal, la noi, este o problemă de educație civică și politică a masselor.

Colaboratorii a fi: școala, armata, biserică, justiția, ad-ția și clu-

5. Muncitorimea.

(Îndrumare, anul I, nr. 8, din 7 Aprilie 1911. Piatra-N.)

Statul, pe deoarete și inițiativa societății pe de altă, trebuie să lucreze, printre acțiuni comune, la ridicarea muncitorului nostru.

6. Două direcțuni administrative.

(Vîitorul, anul IV, nr. 1237, din 29 Iunie 1911)
Autorul evidențiază contrastul dintre administrația liberală și adminis-
trația conservatoare.

7. Două direcții: Administrația negativă.

(Vîitorul, anul IV, nr. 1237, din 30 Iunie 1911)

Caracterizarea politicii conservatoare cu aspectele ei negative: 1) ne-
socotirea drepturilor legale, 2) paralizarea inițiativelor locale și individuale,
3) părăsirea mentalității de înțelegere a binelui obștesc.

8. Solidaritatea la sate.

(Indrumarea, anul I, nr. 11, din 28 Aprilie 1913, Piatra-N.)
Autorul îndeamnă pătura dirijuitoare a satelor să conlucreze, solidar,
pentru a strânge elementele vieții rurale, în jurul intereselor obștești.

9. Vulgarizarea problemelor sociale: Două studii — Chestia Târănească (1905) de Haret și Criza de stat (1913)

(Vîitorul, anul VI, nr. 1848, 1849, din 1 și 2 Aprilie, 1913)

Articolele cuprind o amănuntită dare de seamă asupra celor două
studii, cu scop de a vulgariza problemele sociale ale vremii; ridicarea
fărănumii, prin ea însăși cerută de Haret și acomodarea organizației de
stat, la cerințele vremii și a mulțimii, propusă de Vintilă Brățianu.

10. Mihail Kogălniceanu.

(Indrumarea — Mai 1913 — Piatra-N.)
Discurs, lănit la desvelirea statului ridicată în Piatra-Neamț, publicat în
volumul de mai jos.

11. Mihail Kogălniceanu.

(16 pagini. Tip. Gheorghiu, Piatra-N., 1913)

Discurs rostit, ca delegat al corpului didactic din jud. Neamț, la des-
velirea statului lui M. Kogălniceanu, în ziua de 19 Mai 1913.

1) Să apărăm fondul românesc al vieții noastre naționale.
2) Să legăm poporul nostru, prin toate fibrele vieții sale, de pământul fărăii.
3) Să ajutăm ridicarea, spre straturile superioare, a energiilor popo-
rului și într-o puternică înfrângere, să dăm fărăii fărăia cea mai necinălită.

4. Să cugetăm neconținut că dacă astăzi avem o țară liberă, ea trebuie să fie rezimul tuturor Românilor.
In aceste învățăminte se închide și pentru noi, treimea gândirii la care să închinat Kogălniceanu: naționalitate, dreptate socială și libertate.

12. Discuționiile sociale: Solidaritate — nu complicitate. Adevărul

înțeles al solidarității.

(Vîitorul, anul VIII, nr. 2571, din 11 Aprilie, 1915)

E este o contribuție ideo|ogică asupra sensului solidarității românești, în preajma războiului mondial.

Adevărata solidaritate nu există decât pe baza unui principiu moral, superior și pentru un scop identic; altfel, în afară de acest principiu moral și scop identic, orice unire devine complicitate.

13. Precuvântare, la volumul Aniversarea semicentenarului liceului „Petru-Rares“ din Piatra-N., 1869—1919. (Piatra-Neamț, Tipografia Jude-

țului Neamț, 1921)

O ochire fugărată asupra culturii din regiunea noastră, din primele tim-
puri până la înființarea liceului.

In ființa ei, o instituție destinată învățământului, cristalizează gradul de dezvoltare intelectuală a unei țări.

Două cauze au contribuit la întemeierea liceului nostru:

1) Tendința de răspândire a culturii ce susține asupra întregii țări.

8) Necesitatea locale.

14. Sburătorii politici.

(Reformatorul, an. II nr. 49 din 31 Mart. 1920 Piatra-N.)

Sburătorii politici sunt oamenii cari traversează partidele politice, ur-
mărind interese personale, egoiste; aceștia sunt incapabili de a se adapta
la slujba interesului general.

15. 50 ani de viață culturală, Cuvântare rostită la serbarea se-

micentenarului liceului „Petru-Rares“ Piatra-Neamț.

(Biruința, anul I, nr. 36, din 20 Iunie 1920, Piatra-N.)
Tezaurul mintal, sub formă de știință și de artă, holărăște de însem-
nătatea și existența unei societăți, după cum contribue, în același timp, la
formarea spiritului de solidaritate, de la om la om, și dela societate la so-
cietate.

Autorul urmărește existența și rolul acestui tezaur, atât în vechea so-
cietate greco-română, cât și la popoarele orientale și occidentale. Face,
apoi, aplicarea acestor cunoștințe și idei în viața culturală a societății noastre.

Singurul cîmp de activitate pentru mărirea noastră este numai în domeniul gândirii; iar pentru a ne menjine această mărire, este necesară o adâncă solidaritate, o unire, voiă — cheie de boltă a clădirii statului român.

16. Politică și legalitate.

(Indrumarea, anul V, nr. 23, din 10 Dec. 1920, Piatra-N.)
Politica, în sfîrșit de legalitate, descalifică și pe individ și pe partid; pe cel dințăiu, pecelculindu-l în lumea incorrectilor, iar pe cel din urmă, trencându-l în numărul facțiunilor egoiste și ruinătoare de stat.

17. Zarea alor vremuri.

(Indrumarea, anul V, nr. 25, din 7 Ian. 1921, Piatra-N.)
Setea mulțimii de a găsi o lume harnică și cinsită; setea de a alege pe oameni, după grija ce au de altii; aceasta-i tendința ce se vede la temelia societății, aceasta-i scânteia care încordează pluterile mulțimii.

18. Straja satelor — învățătorii și preotii.

(Indrumarea, anul V, nr. 27, din 20 Febr. 1921, Piatra-N.)
Învățătorii și preoții sunt singura noastră strață morală, la salte, în contra politicii anarhice și în contra oricărei încercări de turburare socială.

19. Reînviere.

(Indrumarea, anul V, nr. 31, din 1 Mai 1921, Piatra-N.)
Dorința muștii după muncă, să înțeleagă, merit, cinstă, și bună rândulială, sunt părghile cele mai temeintice pentru reînvierea unei lumi ce a fost până azi acoperită de ceală și întuneric.

20. I. C. Brățianu.

(Indrumarea, anul V, nr. 23, din 15 Iunie 1921, Piatra-N.)
Cuvinte comemorative la 100 de ani dela nașterea lui I. C. Brățianu.

21. Ion I. C. Brățianu.

(Opinia Publică, anul I, nr. 5, din 29 Nov. 1929, Piatra-N.)
Cuvinte comemorative la 2 ani dela moartea lui I. I. C. Brățianu.

22. Vintilă Brățianu.

(Avântul, anul IV, nr. 86, din 15 Ian. 1931, Piatra-N.)

Cuvinte comemorative la parastasul lui V. Brățianu, rostită la catedrala Sf. Ion.

23. Ion Gh. Duca

(Viitorul, anul 25, nr. 7792, din 11 Ian. 1934)

Ion Gh. Duca era un echilibru armonic de forțe morale și sufletești, cu solide concepții despre stat și umanitate. În politica de stat, se baza pe solidaritatea socială și pe asemănările și deosebirile inter-individuale. Deosebirile de apătudini și trebuiețe, dintre oameni, îl duc tocmai la legătura socială.

In politică internă, drumul cuceririlor teritoriale fiind închis, prin înfrigirea neamului, o singură cale de cucerire ne mai rămâne: în domeniul vieții sufletești, prin dezvoltarea geniuului nostru specific național.

Ridicarea națiunii în solidaritatea universală a statelor civilizate, se face prin școală: o școală primară pentru fiecare cătun al țării.

Democrația e grea — zicea el — dacă ea cauță să înfrângă porneurile nesănătoase, dacă vrea să ridice stăvila răjiunii, în fața pasiunii.

Demagogia e ușoară dacă e vorba să trezească speranțe, să ajute

pasiuni, să turbure, fără să pololească.

Opoziția să fie construcțivă.

In domeniul literaturii, Duca a fost un clasic. In portretele sale el este un construcțiv — ca și în toată activitatea sa — căutând să desăvârșească

figurile omenești, înținând seamă de adevar și nu să le deformeeze.

II

**Contribu&537;uni pentru o
monografie a regiunii**

ION CREANGĂ, SCRITORUL PĂMANTULUI

de Ioachim Botez

„**Scriitori reprezentativi ai finutului**“... Dar finutul moldovenesc dinspre partea muntei e mare: fine căt ii luncă Siretului, din podgoriile cu soare mult ale Puinei, până sus în codrii întincoși ai Puinei celealte, unde nu departe de moaștele celui mai stră ucit voievod al nostru, a dormitat, vreme de veacuri, cea di făi slovă românească. Si nici toți purtătorii de condeiu, care s'au pomenit prin părțile acestea blagosloite, au fălmăcărit în scrisul lor, pământul, codrii, aele, lumina cerului, dar mai ales sufletul oamenilor cu înțâmplările și graiul lor neaosă lărmăre. Nu toți scriitorii acestui finut au fost, cum zice blandul Neculce, „stători la voroavă“, mulți au scris după izvod străin, și numai căiva, poate unul singur a scris numai din înimina lui, aşa cum l-a numit capul său de lăran pe care învățătura nu-l-a prefa cut cum se preface lujul de oale în cuporoul cu flăcări și smarturi ostrăvicioase... Acest unul singur e Nică, cel sturlubatelor ca vântul, al lui Stefan a Petrei croitorul de sunane și al Smărăndei cea năzdrăvană din Humulești.

A scrie însă despre Creangă cu dragoste și omenească pătrundere, după ce ai trăcut prin atâta spitală literaricești, sfârșind în estetică intelectualistă a unui Valéry, care izolează opera de artă ca o muscă într'un bloc de chihlimbar, inseamna a face, cum ar zice poetul și academicianul Frățiluz, une merveille à rebours.

Si totuși, cel care fără gânduri de artă superioară, a izbutit, cu mijloacele unui unchiș, meșter în descâncere și vrăji, să facă fără moarte hazul gândului și graiul moldovenesc, e tot aşa de mare, în fața frumosului etern, ca și hermeticul poet al literelor frațeze, care crede că orice operă literară trebuie să fie o sărbătoare a intelectului, pe deasupra hotărelor vremii și ale neamurilor... Așa că, în încercarea critică de față, vom înălța or ce dogmă și învăluindu-ne, în cel mai larg impresionism, ne vom folosi de acel triplu raport estetic osândit de Brunetiere: relativitatea gustului, mereu schimbător, renunțarea la studiul migălos al operei și nesocotirea oricărei concluzii didactice.

Dintre toți scriitorii moldoveni din dreapta Siretului, Creangă este cel mai reprezentativ. Neîspitt de acea apă a morții de pe înălțul fără margini al înălțăturii de carte, el a rămas, până la capătul zilelor sale trudite,

un făran strămutat cu locuința și îndeletnicirea la oraș. **Să domnul Mehediniș, născut și crescut la Sovaja, a scris despre oamenii și întâmplările din Vrancea, dar că să deosebire!..** In scrisul său novelistic, Domnia-Să e tot aşa de făran cum e de pildă Contă în scrierile sale filosofice—copil al Ghindăoanilor, unde se injugă numai boi ungurești, unde prisăcile stau fără prisacar, holdele fără jitar și nimeni nu se atinge de ele... In tot scrieriiul acestui moldovean, care a crezut că sufletul lui altceva decât o mașină a creerilor, n' am întâlnit decât o singură și staba urmă a obârșiei lui: acel ură-să zică ce se iivese ici colo ca o romană gingășă, în seceta abraciilor materialiste...

Dar Hogas?.. Dar Sudoveanu?.. Dar Păreșcanu?.. Câte-si trei au scris minunate lucruri tocmai de prin părțile pe unde s'a sbenguit cu tovarășii de joacă. Nică cel surubalec, sau de pe unde s'a fost umplut de râie capreasca; dar nici unul n'a fămăcit lumea chiar în duhul și graiul lui Mos Bodrăngă care spunea povestii și cânta băieților fluer. Toți trei, și ca dânsii: Gane, Beldiceanu, Radu Rosetti dela Tg.-Ocna și alii câțiva, sunt fărgoveji cu carle mai multă sau mai puțină, care s'au abătut vremenic cu măsesugul scrisului prin cele hâuri, unde sămanul Trăsnea se chinuia cu pronumele conjunctive și cu aurisita ortă a gramaticei. Proza lui Creangă, îndeosebi cea din Amintiri, e întocmai ca pădurea cea înaltă, străvezie și mitosloare de cimbru, marar și pătrunjel înflorit, din ograda părintelui Lovinadie al lui Hogas—unde singura figură de stil este exclamarea pe toate tonurile și rar, la deparțări de piscuri, a căle vreo comăratie scoasă, nu din tipic, ci din însăși ființa pământului. La Hogas, de pildă, dascăl evadat din Jumea frumuseștilor clasice, tot vezi mai înălțat pe alcuri scăpări cărturărești ca acestea: „Octogenarul călugăr”, „Nucul cerrepaos”, sau: „Părintele Lovinadie își îngăduia luxul nevinovat al unui scurt

Nu e deajuns să scrii în treacăt sau să zugrăveshi un anume loc, ca un pictor care face un sezon în Spania sau pe coasta Bretonă, pentru că în opera realizată să intre în cîșt organic ceva din suful, din inponderabilul aceluia colț de lume căruia Taine îi zice climatul moral. Trebuie să te fi născut și să fi supt făta și sucul pământului acolo...

La mănăstirea Tigrănești, în prea-mă Capitalei, se poate vedea într-o veche condică a oaspeților un Rondel al rozelor scris cândva de Alex. Macedonski, îmbălat desigur de straturile de ifandafiri, de busuioac și nicoiană din ogrăzile mărcuțelor. Dar mănăstirea, cu pădurea, cu balta plină de rogoz, cu cîairul vacilor, cu mironositele în stână, e altceva decât câteva sensații de culoare și miros, incorsetate în 13 versuri sunând pe două rime... Si tot aşa Mănăstirea Neamțului răsare literatură din ceeace a scris părintele Galaction, ascultând cucernic clopotele din turn: „Era parcă un glas de strămoș fără odihnă în mormântu-i care se ridică să blesteze pe epigonii...”

Acel i retoric agățat de marginea mormântului și împrișterea cuvântului ei originori (Creangă ar fi scris urmași bicișnici) trădează maniera și efortul acutului de inspirație.

Așa dar, fără ca prin aceasta valoarea operetelor să scadă din punct de vedere strict estetic, nici unuia din scriitorii până acum pomeniți, nu i-a fost dat să vadă lumina zilei într-o biată casă de fără, cu un stâlp de care să atâne o șarfă cu motocei, cu o vală cu prichiciu humuit, cu un cupitor bun pentru mijoarcă, cu o mămă a carei fată să și lase nostalgia pestie anii ani de necazuri, cu un tata care spunea în blândă lui filosofie: fără-nească: „S'apoi nu știi că este o vorbă, mă finee: dacă-i copil, să se joace, dacă-i cal, să tragă și dacă-i popă, să citească...”

Așa să pomenești și a crescut Nică, teciorul cel bălatu al Smârăndilei și așa avea să inflorească duhul vieții acelaia în opera lui de mai fărziu, să cum în toată vara, puteri nevăzute înălțau păuă în strășina casei o mândră floare de nalbă, ori un curpan de volbură prin holde. Putea oare să prindă și să fălmăceașcă taina acestui fenomen literar, Jean Boutière eruditul biograf și analist al „paganului” depe mejurile Oznet?.. Ne răspunde el însuși în prefața cărții, întrebându-se la fel: „N'efait-il pas l'émerveillement d'entreprendre, loin de la Roumanie, l'étude d'un conteur populaire moldave?”

Temerară întreprindere, negreșit, dacă niciodată pictorul cărturarului franțuz n'a călcăt meleagurile lui Mogoroea și ale lui Popa Buligă. Hazul înțim și specific al întâmplărilor, al zicalelor moldovenesti din acest colț de lume, trebuie să fi înțelesă criticul francez aceeași dificultate de assimilare literară, asă cum nouă ne rămâne ceva străin de firea noastră, acel esprit gaulois et go gouenord din labouriile medievale, din povestea bufă a lui Rabelais ori din farsele burlești ale lui Molière. Se și ie că vechile snoave frantuzești au înflorit în Champagne și Picardia, jinuturi cu lumină și băutură generoasă...

Am răsfoit deci cartea franțuzească, grea de informații biografice și de erudiție folkloristică, căutând cu nerăbdare capitolul, fundamental după noi, cu privire la umorul lui Creangă. Capitolul acesta ar fi fost cheia vrăjitoare pentru lectorul străin de limbă noastră, cu care ar fi pătruns tâna originalității materiei noastre povestitor, cu totul altul decât un Perrault, un Grimm sau un Andersen...

Numai două jumătăți de pagină, 173-174, într-un volum de peste o sută de file veline: **L'humour de Creanga**, unde ni se spune că povestile prezintă în multe locuri des remarques et des réflexions plaisantes, une humeur joyeuse et parfois caustique și că Amintirile sunt scăldate, delă un capăt la altul, dans une atmosphère de saine gaîté. Dar în ce constă hazul rusific, acel humour specific al povestitorului nostru, care nu-i nici umor galic, nici englez, nici teuton, tocmai asta, nu se arată, și — ar fi fost și

greu pentru un Francez, străin de genul sufletului și gratului moldovenesc.

Că să se vadă că poate prinde un Frantuz din parfumul intîm al slovei lui Creangă, ce nu trebuie să atinsă întocmai ca un bob de zmeură pe râmurica sa încărcată de rouă și mireasmă, să redăm versiunea franceză a basmului *Capra cu trei iezi*, unică în lume pentru omeneșul și meșteșugul poveștilii:

”Une chèvre qui laisse souvent ses petits à la maison pour aller chercher de la nourriture dans la forêt, se fait reconnaître au retour, en disant aux chéreux un couplet convenu:

Trois chéreux avec-les-bosses-sur le front,

Ouvrez la porte à maman,

Car maman vous apporte:

Du feuillage entre les lèvres,

Du lait dans les mamelles,

Un bloc de sel sur le dos,

De la farine de maïs

Sur les talons,

Un bouquet de fleurs

Sous le bras.

Cu ce mijloace, cu ce antene de intuiție sufletească ar putea prezintă un străin farmecul ascuns al unor cuvinte ca *drob, curuet, mădăes, căldăes* sau *smoc de flori*, care nu-i buchet, ci un mănușnicuș smuls cu boful ca acela al Blanquette-iei, capra gingasă și vîlează din povestea lui Alphonse Daudet!

A fălmăci pe Creangă în altă limbă—și tare am vrea să stim ce a venit el în traducerea englezescă a d-nei Bryng—înseamnă a duce un fruct plăpând și rar, o floare de vanilie, peste mări și fări... Ceva din ceea ce cărñii fragede, din mireasma și căldura văzduhului, au rămas acolo departe, și pe drumul cu valuri amare ori cu funi gingine neagră nu ne mai sosește decât un biet cadavru într-o racă cu pecete de ceară.

Umorul lui Creangă este ceva specific oamenilor, graiului și locului unde a trăit poveștilor. El rezultă mai ales din farmecul istorisirii cu zile insolite, pipărate, scăpătăore de lumina, ca o ploae de stele în noapte. Este volă bună și făranylui râzând copiărească, gânduri caușnice de sări și de morală didactică. Este comicul izvorii din și uajile cele mai neașteptate, realismul grosolan și viguros pe care îl întâlnim, cu oță mirodenie, în snoavele franceze din Evul Mediu și care are pe deasupra prestigiul plin de haz al formei, al cuvântului neaos moldovenesc.

E, apoi, în tot ce poveștește Creangă, o atitudine mucalită care se confundă cu concepția sumară despre bine și rău a făranylui de pretul indenii. Unde este satira, sau morală, sau ironia din întâmplarea cu colinda pe la popa Oșobanu, cu cociorva aprinsă, cu zmântăntul oalelor, cu furtișugul

cireșelor, cu pățania punezel, cu popa Duhu, care căra școlarilor cofe de zmeu și puricale, cu Mirăuță care căuta pe la tarabele jidovești căpestre de puieci ori cuie de la corabia lui Noe, cu cheful dela crâșma din Folțeni, cu tevalura de la Pavăl ciubotarul?

Este o invățătură în toate poziile acestea anti-didactice, dar ea se cheamă silă de ipocrizia omenească și dragoste de viață fără umbră de tristețe.

Nu lipsesc în schimb, din fondul și stilul său „pagan”, amănunte de o rară și aristocratică delicateță sufletească: amintirea duioasă a mamei, locurile dragi, figura slăvă a profesorului Nanu, zgărdita și năfrana cusută cu fiori de mălase a fetei dela Rădăseni... Sau momente de cea mai pură iidă, când hoiașarea vară cu fetele prin livezile și dumbrăvile cele pline de mandrețe, după culces răchitice de făcut gălbenele, sovâră de umplut flori, dumbrăvici și sulcișă de pus prin străză.

„Der humor ist eins der Elemente des Genies“, spune Goethe; și tocmai în acest dar neasemănător al pământului moldovenesc sătăcă însemnatatea, toată originalitatea operei lui Creangă. Insușirea aceasă hărții numai sufletului omeneș, e tot asa de veche cât și lumea: zambeste printre rândurile Bibliei, surâde în vechile poeme indice, rânește în slova lui Dante și a lui Luther și râde cu hohot în povestea lui Rabelais, a lui Creangă al nostru și în *Sezătorile ucrainene* ale lui Gogol. Numai cu acest din urmă scriitor, al căruia farmec în malorusă trebuie să fie ceva analog cu limba din Amintiri, e posibila o comparație și o fălmăcare a Geniului lui Creangă.

Moldova a mai dat un mucalit, pe Cilibi Moise; dar acesta a fost străin de suf etul neamului nostru. El a fost mai degrăba un om glumet, un spiritual din ștofa lui Moritz Gottilieb Saphir, care posedă acel Humor aus zefekästen lipsit de suflet creator.

Dar ce este humorul ?..

Ceva care se risipește ca un abur ușor și diafan din clipa când începi a-l defini. Sau, cum scrie esteticianul frantuz Lalo, ceva care-i mai ușor de a-i simți valoarea printre intuiție personală, decât să-i faci analiza cu vorbe banale și termeni și înținuifici...

La Creangă, dacă toușii trebuie să riscăm o analiză, humorul, sau mai bine hazul, nu rezultă niciodată altădată ironica față de oameni și de întâmplări, nici dintr-un joc îstet cu cuvintele sau ideile, nici din exploatarea ridiculului, ci din izvorul născat și etern al veseliei fărănești, nebalaș, care găsește comicul chiar în întâmplări ca aceea din care Mogorăgea se alege cu căciule arse și purcă fură. După canonul estetic al lui Aristotel, asta ar fi fost mai degraba conflict de tragedie... In tot ce povesteste Creangă, e o zugrăveala în vopsele crude, fără ură și fără ocără, a păcatelor vieții omenești și o laudă de psalm a frumuseților ei. Iar peste acest fond de voioje senină și duioasă, întocmai ca mimica unui clown

artist, se adaugă astătea întorsări de vorbă, neasteptate, care constituiesc tot astătea figuri de gândire poporană: „Ehei, taci, ajungă-jii de-amă, herghelia!..” „Luându-mi rămas bun dela călcăle..” „Cântece sculășele de jucam până asudau podelele, iar sămânța de cânepe să făcea oloiu sub făpile noastre..” „Oșlobanu cu ciubotele dintr-o vacă și cu talpete din alta!..” „Popa Buligă ce-i zicea și Ciucăru, fămașă și aghezmuță dis-de-dimineață... Dumnezeu să-l iepure!..” „Vorba ceea: nu-i Tanda, ci-i Manda; nu-i belet-feiu, ci-i tetu-belei..” de curmeiu...“ sau : „Picioare de cal, gură de lup, obraz de scoarță, pantece de iapă, se cer popili!“ Si astătea, și astătea alte chipuri colorate de a povesti, metafore, alegorii, hiperbole, de cea mai curată esență fărănească, de stil pogon cum zice Creangă, dar care au ceva din firescul și trănicia dîmiei care se bătea la chiuă din Condreni.

In gara Ploiești, la sosirea trenurilor, se arăta din când în când un pitic. E tare careaghios cu căpătana lui uriaș, așezată pe un trup burduhănos, sprijinită pe două picioare ca niște putințe. Păsește totuși grav și fărănd un baston încârligat la capăt și mai înalt decât dânsul.. Lufantos, fărănd un baston încârligat la capăt și mai înalt decât dânsul.. Lumea din wagonul de clasa treia se uită la el și râde; dar hazul a fost nemairomentit când un fiacău, cu ochi violi de sub o căciulă cât o oale, a lăsat greamul și l-a strigat așa: „Hei, mă ciucăru, ci te fii așa mare? Doar n'ai fi tu șeful dela fabrica de ascult ovăz!..”

Tot wagonul a izbucnit într-un hohot de râs... Nu pentru că să întărescă explicația lui Hegel cum că râsul este un semn care vestește că că... fiacăul poznaș venea tocmai din Moțca, adică de pe unde a copilărit Nică al lui Stefan și Petrei.

C A M P U L L U I D R A G O S

de Preot C. Matașă

In județul Neamț sunt câteva regiuni, unde se vădește — fie din urmele păstrate în pământ, fie din documentele vechi — o neintreruptă cantitate de viață omenească, începând chiar din epoca pietrei.

Valea Albă, cu satele din jurul Răzoienilor de astăzi; Valea-Negră, cu satele: Hătopui, Budești, Bârgăoani, Itineriști, Mărginenii și altele din vecinătate; Valea-Neamțului, Valea-Cracăului și Câmpul lui Dragoș — sunt cele mai bine cunoscute.

Dintre toale, o dăzobosită însemnatate ne înfățișează Câmpul lui Dragoș, care se întinde în dreapta râului Bistrița, dinspre Roznov și până în ținutul Bacăului, unde cuprinde câteva sate mai jos de Tazlău. Pământul, în această parte a jării, a pus totdeauna la indemâna omului condițiuni de viață excepțional de lemnicioase: loc bun de cultură pe terasele și luncile Bistriței, numeroase izvoare de apă sărată, pentru trebuințele omului și ale turmelor, păduri nesfârșite și munți — în spate — pentru apărare și adăpost în vreme de primejdie.

Cu aceste neprezentuite înlesniri de viață, pe care le găseau locuitorii în întregul Uluț subcarotic, nu e de mirare, deci, să intâmpinăm, pe aceste locuri biagoslovite, adânci rădăcini de sătrăveche viață omenească.

In deosebi, aceasta regiune, cunoscută în vechime sub numele de Câmpul lui Dragoș, a fost locuită de o numerosă populație din vremuri adânci. Făcându-se cercețări serioase, sunt încredințat că se vor găsi aici multe urme de viață preistorică. Astăzi, în afară de Bâica Doamnei și Valenii, mai spre apus, în apropierea orașului Plată, nu cunoaștem în această regiune decât Horodiștea din satul Calu, una din cele mai însemnate așezări preistorice din județ, atât prin bogăția și varietatea materialului ce-l cuprinde, cât și prin minunata ei poziție topografică, ca loc de apărare.

Numele slav „Horodiște“ care inseamnă sat, așezare omenească în genere, ne arată că traiul unei populații de neam slav pe aici — prin veacul al VII-lea și poate și mai înainte — continua și înărea o viață băștinășă cu mult mai veche, care a dăinuit necurmat și până astăzi.

În săși toponimii ne vorbește foarte mult asupra vechimii popoarei loțunii de aici, Astile, găsim în adânci munți, spre fundul păraelor Calu și Iapa, multe deauri și părăi cu numele semnificativ de „Hârburi“ și „Comori“. Urme de viață străvecie, chiar pe coama munțiilor, ar confirma presupunerea că un neam geto-dac, Carpați, ar fi locuit chiar creasta Carpațiilor. Înreaga regiune numită Câmpul lui Dragoș, încă de prin veacul al

XIV și al XV, era locuită de o numeroasă populație românească, împărțită în aproape 30 de sate, al căror nume se păstrează și până astăzi cu prea puține excepții. Vrednic de luat în seamă e faptul că bătrânele documente, pomenind satele din această regiune, ne vorbesc, încă de pe la 1400, de case vechi, de vaduri de moară, prisăci, silisi (nume dat unui loc unde a fost cândva un sat), biserici și nume de familii, de cneji sau viteji, care încă pe atunci erau „din vechi” stăpânoitori de pământ, aici).

Între 1400 și 1600, Câmpul lui Dragoș cuprindea următoarele sate, cunoscute până acum: Marișești, Blăgășii, Bețești, Cereteianii, Poiana-Râului, Poiana-Lungă, Runcusorul, Nechidul, Borălesti, Ursești, Dragotesti, Giurcanii, Rădiul, Sendrești, Pascanii, Bolcești, Bărbășani, Muncelul, Lăzăștii, Cândăștii, Petrești, Șănești, Stefănești, Satul „unde era curtea Neatedului”, Satul lui Parcă, Satul unde a fost jude Dâmba și Satul unde a fost jude Draganici. Cele mai multe din aceste sate, ca: Blăgășii, Marișești, Borălestii, Bețești, etc., poartă numele întemeietorului lor: Blaga, Mates, Borăia, Bețea. Dintre aceste sate multe își păstrează numele și astăzi. Blăgășii, în regiunea căruia a fost: Sendrești, Bolcești, Lăzăștii și Petrești.

Cereteianii (dela cirești, copaci mici) și Marișești, trebuie să fie sătul Bețea. În vecinătatea Blăgășilor, Bețești, „unde era casa și moara lui Toader Bețea și a fratelui său Micle”, strămosii lui Borcea.

Borcea era fețorul lui Trif Borzescul, boier, vechiu stăpânișor de pământ în partea aceasta de țară. Astfel vedem dintr-un act din 1455, August 20, că Petru Voievod întărește satele Bețești, Stefănești, Bolcești, Marișești și Cereteianii în stăpânirea lui Pan Triu Borzescul. Să astăzi un pără din această parte se numește „Pârâul lui Trifu”. Satele acestea, după moartea lui Triu Borzescul, fioc în stăpânirea filor lui, Borcea și Dragolea, care capăta la 1497 o confirmare — de data aceasta — capătă și o parte din satul Rădiu.

Poiana Răului unde pela 1450 „era o biserică”) și Poiana Lungă³⁾ se găsesc în regiunea Nechedidului.

1) Miron Costin, în Cronica Moldo-Polona, ne spune că în acest camp ar fi fost temelul așezării lui Dragoș Vodă. Letopis, Tom III, pag. 315.
2) într-un document din 1431, Alexandru cel Bun spune: „Am dat Mănișirii Bistrița și cu moara și cu Silistea pe Nechedid”. În această regiune, singură biserică din Mastacăren are săzăi hramul Sf. Neculai, și cum hramul unei biserici se păstrează cel vechi, ori de către oră sărmoasă biserică, avem de fapt identificată biserică din 1431. Mastacăren este un sat în proprietate de Neschid. În un alt document din 1399 se vorbește de o „Poiana a Catugășii”, pe Tazlău Sarat, deci în regiunea Câmpului lui Dragoș. E vorba de o veche și puternică viață religioasă în această parte de loc, înainte de deschiderea unei biserici pe care o înființă Papa în 1234 regelui Bela, prin care se plânge că Vlahii din episcopia Cumaniilor primeau sacraamentele dela preoții ce făceau ritul Grecoilor. În Câmpul lui Dragoș găsim, ca străveche stăpânoare de sate, o familie Borcea, nume de origine cumană.

3) Poenile acestea de care pomenesc documentale ca și cea dela Blăgășii, au făcut ca unorii Câmpul lui Dragoș să se numească — foarte rar — și „Câmpul lui Dragoș”.

Vechiul nume al Giurcanilor îl mai poartă și astăzi un deșeal din ramura Dragovei, lângă satul Potoboc. De la vechiul Dragostești avem numele de astăzi al Dragovei.

Borălesti, Borlestii de astăzi, e un sat care era încă înainte de 1400, lăudu-și numele de la Borăia, veche familie, stăpânoare de pământ pe aceste locuri. Într-un document din 1419 dela Alexandru cel Bun se vorbește de paul Stefan Borălovici, ai cărui fiu: Dragomir și Ioanăs *au slujit mai înainte său și reposeditor înaintători noștri cu dreaptă și credință slujba*. Si înăndă-ți slujiau și lui cu aceeaș creștină, Alexandru cel Bun îe mai dăuște și trei sate din Câmpul lui Dragoș: unul la Nechid *unde-i casa lor*, altul Pascanii și el înreile Dragosteșii.

Dacă teoriile lui Stefan slujiseră înaintășilor lui Alexandru cel Bun, apoi taial său ne vorbesc despre o vieță organizată, pe aici, până pe la 1200, deci cu mult înaintea descălecăturii țării Dragostești împreună cu Borălestii au loș dăruite Mănăstirii Tazlău de către Stefan cel Mare. Se vede de la că spre sfârșitul veacului XV se stansează neamul vecilor proprietari ai acestor sate, neamul lui Dragoș. Pascanii, sat pe aproape de Borălesti, era și în vînea lui Petru Rareș, care-l dăruiește Mănăstirii Tazlău, după ce-l confiscase dela panul Sima, căre se răsuflarează împotriva lui Stefan Vodă. Dela vechiul boier Sima, ne va fi rămas numele dă astăzi al muntelui Siniivci. Pascanii fusese răvăndut de vechii lui propiștari, unuia Trifu Gâlcă, al cărui nepoți: Fătul, Ivan, Toader, Dragoș, Petre, îl revând la 1480 lui Dolga. Si Trifu Gâlcă și Dolga, trebuie să fi fost stăpâni de pământ în vecinătate, penetrând după vechea datină moldovenească, numai vecinii aveau drept să cumpere o moșie ce era de vândut prin apropiere.

Print' un document din 1436, Ilie și Stefan V. V. „dăruiesc credințiosului boier Petru Ungureanu, din Câmpul lui Dragoș, care a slujit mai înainte sănătă răposătorilor noștri”, patru sate și anume: „unde a fost curtea Neatedului, satul lui Parcea, Blăgășii și Poiana unde-i fâmul lor și Boărăcescii, amândouă judecătii”. Giurgiu Ungureanu, fratele lui Petru, avea și el proprietăți în județul Bacău, în apropierea Câmpului lui Dragoș. Salul lui Petru Ungureanu „unde a fost curtea Neatedului” din cîmpul lui Dragoș este vechiul sat Petrești, o silisă din trupul Blăgășilor.

Numele de Petrești și l-a luat satul, dela numele proprietarului, Petru Ungureanu. Petrești au dispareat.

„Curtea Neatedului” din Câmpul lui Dragoș, localitate amintită într-un document din 24 Iulie 1436, ne vorbesc despre Braful Neatedul, boier în puternică viață religioasă în această parte de loc, înainte de deschiderea unei famili băstinase în această regiune, cu mult înainte de deschiderea unei cununi sub numele de Cobâlă, lângă care erau Cereteianii. Cobâla este

— desul de numeroase — unde creșteau numeroase hergheli de cai.

Se știe că în Moldova creșterea calor constituia o mare bogăție, căi moldoveniști fiind vestiți și pește hotare. Nică profesorul I. Bogdan, co-mentorul documentelor lui Ștefan cel Mare, nici d-1 M. Costăchescu, în studiul Domniei-Sale, asupra documentelor epocii lui Alexandru cel Bun, vorbind despre „Cobâ a” din Câmpul lui Dragos, nu a putut-o identifica. Socotesc că acest nume s'a dat odată localității numita astăzi Calu-lapa, între altele și pentru motivul că în această regiune găsim o toponomie foarte interesantă, dovedind că în adevăr să fi fost pe aici (rescătorii de cai. Avem astfel dealuri și părăe cu numele: Calu, lapa, Mânza, și apoi Dealul Cailor, Pictorul Cailor și la Grajdul i.

In această parte de loc, sus în munte, sunt foarte înfîinse pășuni, cum e dealul Murgociului, unde și astăzi cresc turme numeroase de oi. Cu timpul, numele slav de „Cobâla” s'a pierdut, rămnând cel românesc. Aștefel, povestea dată de C. D. Gheorghiu cu moș anul care și-a pierdut calul, iapa și mânzul, este o urzire nouă și fără temeu în explicarea acestei curioase toponimii.

Numele de „Câmpul lui Dragoș”, dat regiuniei descrise mai sus, s'a luat dela cel mai vechiu și mai vîsut săpân de pământ în această parte, „Dragos viteazul dela Neam”¹⁾, anume că boier de divan, alături cu Bratu Neatedul, încă de prin anul 1392). Domnul rotesor M. Costăchescu crede că în această parte a județului Neamț trăibă să fi fost un vecin cneaz²⁾ în fruntea căruia, încă înainte de descalacat, au stat oameni dintr-o veche familie bășinăsească. Când istoria începe să însemne primele fapte ale vieții moldovenesti, frâna Dragoș, care alături de alii săpânoitori de pământ din apropiere, cum a fost Bratul Neatedul și alii, purtau titlu de „viteaz” care se dădea de către primii voievozi tuturor căpitanilor de oasle mai însemnată.

Catre sfârșitul domniei lui Ștefan cel Mare, neamul lui Dragoș se stingea și proprietățile lui — după dreptul moldovenesc de auunci — ajung proprietăți de Domnului.

Prințește stăpânitorii de pământ și safe în Câmpul lui Dragoș, dela 1370 și până la 1550, mai găsim între alii: pe Toader Betea, Trifu Borzescu, Borcea, Parcă sau Pareca, Băloș, Borâă, Dâmba, Drăgan, Giurca, Lașcu și Ungureanul.

Numele de Ungureanu, pe care-l întâmpinăm ca proprietar atici, în secolul al XV-lea, ne arată că el era de curând venit din Ardeal, pe când ceilalți erau cu mult mai vechi. Multe nume au încă infățișarea slavă, doc-

vadă că pe la 1400 nu se terminase încă procesul asimilării elementului slavon.

Pentru o studiere mai amănuntită și mai adâncă a „Câmpului lui Dragoș” mai e nevoie de mult material, neadunat și necunoscut încă: toponomia regiunii — care nu-i complecă nici în dicționarele geografice și nici chiar în harta Statului Major — onomastică populației și folclorul.

As vrea ca studiul de fată să fie un îndemn pentru dezvoltarea și a profundării lui.

ALUNECĂRILE DE STRATURI DIN MUNTELE „COZLA”

de Ion Dandescu

Mi-am propus ca, în cele de mai jos, să dău câteva relații sumare asupra fenomenului de alunecare de straturi din muntele „Cozla” — fenomen destul de comun, în multe din regiunile ţării cu o structură geologică esențialătoare muntelui Cozla și, care deși azi nu se mai petrece, totuși, atunci când s'a petrecut, a avut o importanță destul de mare, altă formenul în sine că și consecințele ce le-ar fi putut avea, dacă nu ar fi fost opri la timp.

Pentru o mai deplină lămurire a fenomenului, găsesc necesar ca mai înfăți să aruncăm o privire asupra Carpaților orientali, asupra genezei, structurii și împărțirii lor, șiulă fiind strânsa legătură între structura geologică și fenomenele morfologice.

Cu înțind formatiunile cristalindui, care le formează axa — la care se alipesc, formațiunea flășului cratic și epoi a celui paleogen și la acestea alăturându-se formatiuni ale dealurilor subcarpatic, formării mult mai noi (înesele pliocenului) — Carpații orientali au fost neconținut sub influența mișcărilor orogenice și sub aceea a jocului platformei rusești, a lanțului himeric și a ariei prebalcanice; platforma rusească jucându-i rol de „vorland” iar masivul cristalin, scufundat în groapa Ardealului, rol de „hinterland”. Mișcarea a celor vechi arii continentale, în legătură cu aceea produsă de surpările capelor acestor arii, atunci când marea Geosincinalului se retragea spre Est și Sud, a produs o serie de mișcări orogenice, care au supracutat cutile existente și le-au adăugat cutile noi.

In prezent, Carpații orientali cuprind trei zone:

- 1) Zona cristalino-mezozotică.
- 2) Zona flășului } cretacic
- 3) Zona neogenă. } terțiar

Alipirea zonată, între aceste formări, să facă regulat și uniform, deși cutile cristalinului ne arată o cădere în trepte, spre Vest, iar cutile flășului o cădere în trepte spre Est, spre Vo land; acasă cădere, în trepte, arătându-ne numai o adaptare la structură și nu o șariere a formăriilor, cum vrea să demonstreze Uhlig.

Cele trei zone se succed în sens transversal, de la interior către exteriorul Ianului, imprimându-i caracterul de osimerie; fiecare din ele, însă, păstrează caractere stratigrafice și tectonice proprii, ceea ce diferențiază net unele de altele.

I. Cristalino-mezozoicul se întinde în lungul Carpaților și sărătura se prezintă ca o bandă unitară, înlinzându-se, la noi, din Ceremuș până în valea Buzăului, având cea mai mare lățime în județ Neamț: 45 km. Este o formăriune foarte interesantă, atât prin întinderea neîntreruptă, în tot lungul Carpaților orientali, cât și prin utilitatea rocilor care o constituiesc.

II. Flisul, cea mai importantă unitate geologică a Carpaților orientali, se prezintă ca o bandă unitară, înlinzându-se, la noi, din Ceremuș până în valea Buzăului, având cea mai mare lățime în județ Neamț: 45 km. Este o formăriune foarte interesantă, atât prin întinderea neîntreruptă, în tot lungul Carpaților orientali, cât și prin utilitatea rocilor care o constituiesc.

III. Zona neogenă — sau zona saliferă sau zona sub-carpațică — ultima, se întinde la exteriorul zonei flisului. Este foarte interesantă din punct de vedere economic, prin depozitele de sare și petrol.

Aceste trei mari unități — care legate între ele formează Carpații orientali — considerate în întregul lor, se dispun în zone de cufe descendente spre exterior și, după unii geologi, sunt separate între ele prin puncte fracturi longitudinală, fiecare zonă încărcând cu parte ei marginală, unialea fiind învecinată, întocmai ca niște solzi.

Am dat aceste cărăuțiări asupra dispozitiei zonei a Carpaților orientali, Cozla fiind în una din aceste zone și anume în aceea a flisului paleogen sau a numuliticului.

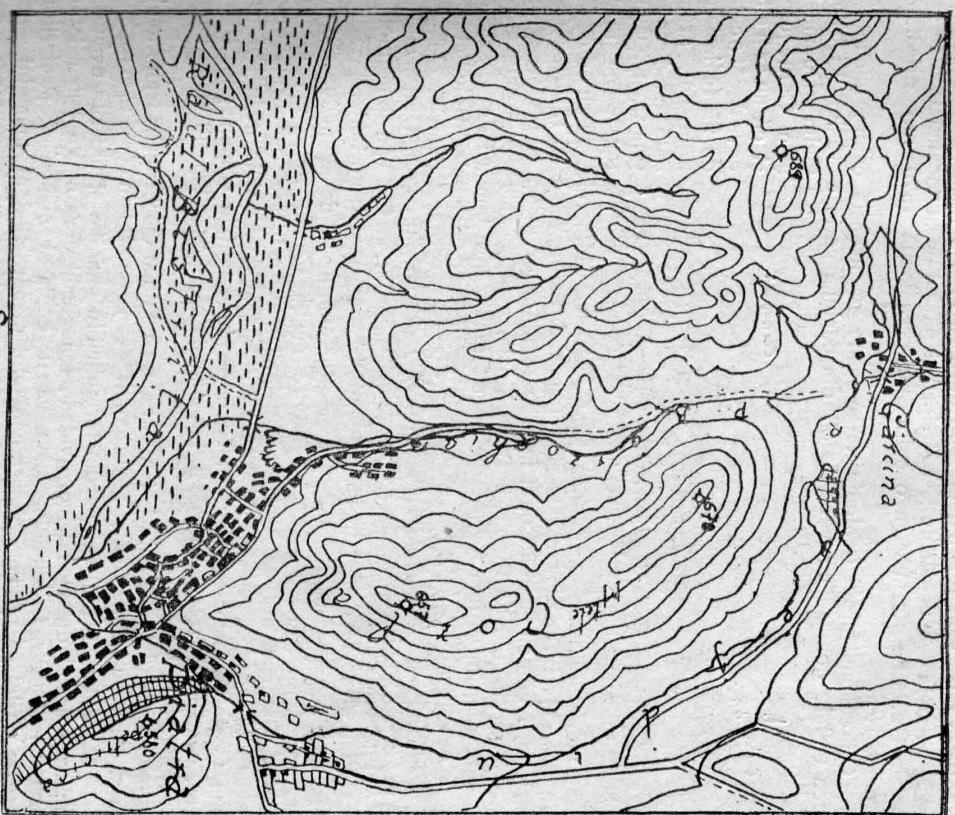
Această formăriune, a numuliticului, care se poate urmări pe tot lungul versanțului extern al Carpaților, nu este decât o alternanță de bancuri groase de gresie și marnă ori șisturi argiloase.

Către sfârșitul acestui vârstă a pământului (adică în neonumulitic-oligocen), se întâlnește ultimele valuri carpatice externe, în ea distingându-se două serii petrografice foarte importante, din punct de vedere morfologic, după cum vom vedea.

a) *Seria menilică*: formată în întregime din șisturi argiloase cărăuțiări, ce se desfac în foi subțiri, alterând cu marnă bitumonoasă. În această formăriune cu menilit se întâlnesc culurile de teleosteeni (*Meletta crenata*, *Thymus albus*, *Rhombus stamatini*, *Syngnathus incompletus*) semnalate și studiate în munțile Cozla de I. Simionescu, N. L. Cosmovici, M. Paucă și alții.

b) *Seria gresurilor de Kilia*: silicioase, albe alcătuind multibile mari din ultimele înălțimi carpatici.

In vremea acestei vârstă a pământului, deci în oligocen, se întâlnește și muntele de care ne vom ocupa în cele ce urmează.



Sc. 1: 50000

(Harta munților Cozla, a munților vecini și așezarea actuală a orașului Piatra-Neamț pe terasa II-a a Bistriței, cu perspective de întindere pe valea Cuejului și a Borzouhearnului. Așezarea orașului are forma de T.)

Prins între râul Bistrița, la Sud, care își întinde până la poalele lui terasa mijlocie — Cuejdiul la Est și la Nord și pârâul Borzogheanul la Vest — muntele Cozla se prezintă ca o culme nu prea înaltă (670 m.) orientată aproape N-S.

Cîțiva unii profili geologici ne-ar suna că această culme muntoasă facea unitate comună cu vecinile ei, din cealaltă parte a râului Bistrița,



Prîfî geologic — Cozla-Cerneagura, direcția N-S. Săgeata în ruptă, nouă direcție de alunecare.

Sud-Vest, Nord-Est, pește mar-

ginea saliferului, care se întinde până la Apelor Minereale, lucru dovedit prin prezența izvoarelor sărate și a gypsușilor, de pe versantul răsăriten al multe ui, fără înăspriuri cam în vremea ultimelor cuări ale Carnajilor. A-eastă cuță de flis — muntele Cozla, este așezată pe un fund mental de salfer, într-o formă formată de o terană de bancuri de grezie și de șisturi menitice (în care se găsesc cuburile de telosteeni și litofoane), geologii mai sus cîntă). Vom vedea mai deținute că, atât datorită elementelor componente ale șisturilor menitice (șisturi argiloase calenii și marine bituminoase), cât și inclinării și direcțiilor straturilor, a fost posibilă aici o dezvoltare a fenomenelor morfologice dintre cele mai importante.

Dacă de pe un punct de observație, cum ar fi, de exemplu, Cerneagura, am imbrățișa într-o sinjura nivre multii Coza, Petricica, Cerneagura și Doamna, am avea impresia netă, că avem în față o enormă boltă de anticinal, ferestruată de Bistrița pe la Sud și de Cuejdiul pe la Est, în zonă lângă Cozla de unde Doamna, cu care facea unitate comună; iar Petricica, rămânând izolață complexă, întocmai ca o clipă; valea pe unde curge Cuejdiul, fiind fereastră.

Cercelând toate cele trei masive, se poate urmări acasă alternanță de straturi, putându-se chiar racorda între ele, reconstituind cula în regim.

Constituit într-regime din formațiunile amintite și păturile având o înclinare destul de accentuată, evident, fenomenul care se va putea înțelege cel mai ușor, în muntele Cozla, va fi acela al alunecării straturilor: și este destul să privim structura capătului dinspre Sud al muntelui — pe unde se găsesc astăzi planșajile parcului — pentru a ne da seama că este născut tot pînă în altăcinecare de straturi.

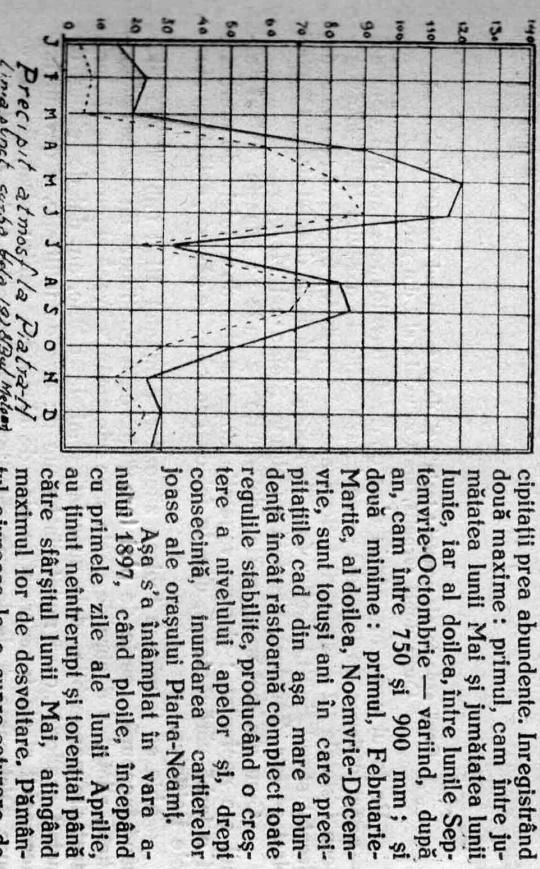
În adăvă, stratul de desăpașă aceeași direcție de cutare, au întorsuți un unghiu de înclinație deosebit și afecteză o falsă plisare, datorită presiunii exercitată de straturile de deasupra în timpul alunecării. Si nu nu-

și că nu ar fi altceva decât o cută de flis (bături oligocene), aruncată cu direcția Culmea Doamnei și a Cerneagurei și înlocuită, într-o cută de flis (bături oligocene), aruncată cu direcția Sud-Vest, Nord-Est, pește mar-

mai atât: dar din loc în loc straturile, care alunecau, întăriind bancuri mai puțernice de grezie, au fost nevoie să se creeze mai puțernic, să se răstoarnă unele peste alele, în anumite puncte și să suferă o torsune și o schimbare de direcție, acolo unde au întâlnit o înălțime mai mare: vîrful delă pavilionul gospodinelor; și din ceeace aveau direcția Nord-Sud, straturile alunecate, s-au orientat, de aci încolo, cam spre Est-Vest, utilizând un telveg de torrent.

Năidoios, însă, că numai alternanța de grezuri cu șisturi menitice și inclinarea mare a păturilor, nu ar fi fost suficientă pentru dezvoltarea fenomenului, ci a trebuit să se adauge ploii torrentiale, în decurs de mai multe luni în sir, iar dacă mai adaugăm și faptul că muntele era neplantaț, ne dăm seama că fenomenul a fost usor de înăsprituit.

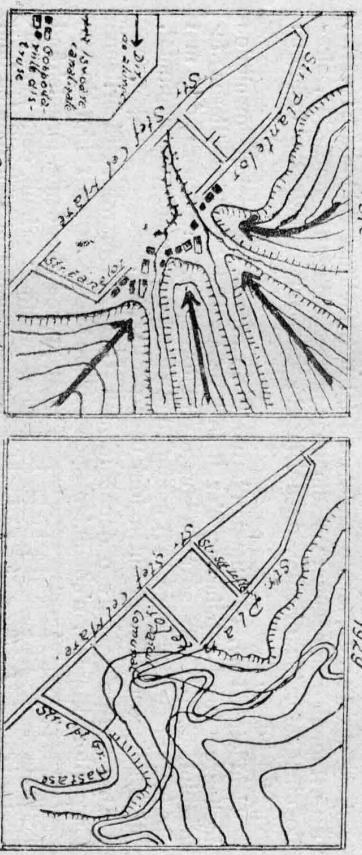
Prin poziția pe care o ocupă muntele Cozla, la marginea răsăriteană a Carpaților orientali, n-am putea spune că se bucură de un regim de precipitații prea abundente. Înregistrând două maxime: primul, cam într-un lunile, iar al doilea, între luniile Septembrie-Octombrie — varind, după an, cam între 750 și 900 mm; și două minime: primul, Februarie-Martie, al doilea, Noiembrie-Decembrie, sunt totuși anii în care precipitațiile cad din asa mare abundență încât răstoarnă complexul toate regulile stabilită, producând o creștere a nivelului apelor și, drept consecință, inundația cartierelor joase ale orașului Piatra-Neamț.



Inălțimile neplantate erau complet spălate, surorile dezvoltându-se din apă, infiltrarea nemai fiind posibilă.

Pentru a mări dezastrel produs de inundarea râului Bistrița, neindigil pe atunci, asupra locuitorilor orașului din cartierele vecine ei, o nouă nenorocire se abate, de această dată, tocmai asupra locuitorilor care se

credeau cel mai bine ferii de înundatii, și acelora care își aveau gospodăriile instalate chiar lângă coasia muntelui Cozla.



Două aspecte ale coastei: înainte și după fenomenul alunecării.

Curba dubă serpentină, arată actualitatea ei din parc.

Pe locul unde mai întâi s-au construit pavilioanele parcoul comunăl — astăzi distruse de incendiu — pe terasa mijlocie a râului Bisărta, se găseau instalate 22 gospodării înfloritoare — o mahala, în înăndu-se dreptul situației Sub-Li. Leffter (str. Tărlonești), pâna în dreptul străzii Căpitan Nastase (str. Zânelor), paralelă cu strada Ștefan cel Mare.

Cum am mai spus, paralelă din munte pe unde se găsește astăzi parcul era neplantată; singura vegetație constituind-o doar tufele de măracini și o iarbă săracăcioasă, cam la fel cu cea care se găsește, astăzi pe muntele Petrică.

Abia se terminase topirea zăpezilor, pământul fiind imbibat de apă, când începură o serie de plot torrentiale, care continuă cu aceeași intensitate, zilnic, în decurs de peste șase săptămâni. Trebuie să se urmărească straturile permeabile, dela suprafață, mai la adânc, au dat de stratul de sisturi argiloase, care, mutat din belsug de apa de infiltratie, a devenit impermeabil și s-a transformat în plan de alunecare pentru straturile suprapuse. Dislocarea și deplasarea păturilor a început prin niște huruturi ce s-au audiu neîntrerupt timp de două zile, vestind populației pericolul care vine, spre a se feri de el. **Să, întradevară, lumea păraști gospodăriile, dar cu ce a putut lăua în grabă.** Panica era cu atât mai mare, cu cât din toate părțile se auzea vestea că „vine muntele!“ nimănii neștiind ce poate lăua fenomenul.

Alunecarea principală s'a produs în noaptea dinspre înălțare, fiind precedată de alunecarea straturilor mai dela suprafață, care își constitu-

seră plan de alunecare, din lulul depe coastă provenit din descompunerea chimică a pământului negru, năruit mai dinspre vârful muntelui.

Pe lângă toale cauzele amintite, care au produs fenomenul: confluție, inclinare, despădurire, precipitații supraabundente, trebuie de amintit și acțiunea apei de circulație sub-pământeancă, care fără îndoială a ajutat la producerea alunecării.

Intrădevăr, din coasta fâșeau vrevo trei pârâiasă — a căror talweguri se mai văd și astăzi — care, când ajungeau în dreptul străzii Șt. cel Mare, erau canalizate. Aceste pârâiasă se umflau în timpul ploilor spălând tot ceea ce întâineau încale și nefăcând altceva decât să pregătească și să ajute luncarea de mai întâi.

A doua zi după producerea luncării, din înfloritoarele gospodării nu mai rămăseseră decât sfârâmături, amestecate printre rădăcinele arborilor smulși din pământ, cea mai mare parte din ele fiind complect acoperite,

iar coastă dealului întinzându-se acum până în str. Ștefan cel Mare.

Pentru a preveni înampina o nouă nenorocire, edili de pe atunci ai orașului, său gândit că cel mai bun mijloc de a opri alunecarea, ar fi să se planteze aceasta coastă goală; și neîntârziat lucrul a și început. Munca a fost grea de tot. Este destul să ne gândim numai că acum 35 de ani, parcul Cozla, podoaba de azi a orașului, era o creașă de deal goală, inesetică și periculoasă, pentru a ne da cu ușurință seamă de ceea ce se poate întâmplă când volința este tare și munca perseverentă. Si tare le-a fost vorba și rodnica munca, deoarece la 1904 lucrul este aproape pe sfârșite și se inaugurează parcul, înălțând pentru foideauna posibilitatea unor noi alunecări de straturi, deci a unor noi nenorociiri.

CATEVA SPICUIRI DIN GRAIUL POPULAR
DE PE VĂLA BISTRITELI
de P. Gheorghesa

Cunoașterea graiurilor locale prezintă interes nu numai pentru filolog, ci și pentru istoric, întrucât limba este azi unul din principalele izvoare dela care se adapă istoria.

Pentru a atrage atențunea tinerilor cercetători asupra formării și evoluției limbii românești, vom da câteva crâmpene din graiul caracteristic al văii Bistriței moldovenești.

I. Cum se pronunță? Moldova ori Molduva?

Acuma 40, 50 de ani în urmă, se auzea tot atât de des Moldova ca și Molduva. Pronunțarea cu *u* în loc de *o* aparține poporului, probă poate și zicările populare:

- a) Ingurean cu sunan scurt,

Nu șide 'n Molduva mult,
Ci îl du în lara ta

Și-i' mânăncă slăința.

- b) Dă-m' Doamne, mințea Molduvanului c'e'di pi urmă.

- c) Barbat molduvan f'o trebuit?

d) Nume de familie: Simion Molduvanu, există și azi în comuna Broșteni.

II. a în loc de *ă* și i în loc de *ă*.

Sunt sate, ca de pildă Farcașa, Sabase, Borca, Mădeiu, care n'au pe *ă*. Deci pronunță: manuca, tuluca, manusa, nanasa, mamalige, ma duc, etc.

- a) Pi la noi, pi la Magie (Mădeiu),

Momoliga-i sepcî le,

Culișariu (melesleu), sepcî zloți,

Mai trăesci dacă poji,

b) Ma duc în lumea me!

i în loc de *ă*:

- a) Cătu-i copchila di nimică

Șo pui mă-sa la furcă

Că dacă crești mai mari,

îi lipă furca'n carari

Si strâgă (la flăcăi): „haidăți mai tarzi”

- b) Până nu dă hatta din coadă, cănilor nu să gudură.

III. i în loc de e.

In tot cursul Bistritei, se aude i în loc de e, în cele mai multe cuvinte:

- a) Badi doru *di* la lini
Pisi multi dialuri vini.
b) Vai di minu *ci* să fac,
Că'n lumi nu pot s'incap:

Nici pi-dial cu epuri,

Nici iñ sat cu oamini,

Pi dial ma strâga tâlhari(i),

In sat mă strâga curvari(i);

Da nici pi dial nu tâlhăesc (la Mădeiu tâlhăesc)

Nici iñ sat nu curvăresc (,, „ curvăresc),

Numă ci mini drag iubasc...

B curat se aude în pronumele: eu, el, e (în loc de ea), insă nu și în ei, căci se pronunță i sau numai i apăsat. De pilda: oamini în loc de oamenii. Ele se pronunță eli. In primele silabe ale cuvintelor polisilabice ia-răși se aude e curat: vede, merge, pepini, perji, peri, meri (fructe).

IV. e în loc de ea și ie în loc de ia.

- a) Când eram în vremea mei,

Săpti mândri-m' trebuie;

Dar amu ci vremi esti

Nici di una nu-i nădejdi.

b) Nu-m' ieu pi dracu după cap; dacă vrei, ie-ii-l tu.

c) Cum să nălinesc, cum să ieu la batæ.

V. Aceeaș formă la singular ca și la plural.

Unele cuvinte terminate în r au pluralul la fel cu singularul: un dor-tari—doi portari; un tâlhari—doi tâlhari; un magari—doi magari, etc.

VI. Cuvinte cu pluralul în d în loc de e.

Locuitorii de pe valea Bistritei pronunță întotdeauna: două cară, trei pahără, zece topoară, o sută de ogoard și niciodată: care, pahare, topoare, ogoare, întocmai după cum se pronunță: un ou — două ouă, iar nu două oue.

VII. Gn în loc de mie.

In limba literară n'avem pe gn; însă în dialectul bistritean îl avem. Aşa de pildă: miel se pronunță gne, miere se pronunță gnere sau niere; mied (mursă) se pronunță gned.

VIII. Dz în loc de z.

In locul sunetului z, mai peste tot se aude dz, un fel de z aspiru. Deci

se pronunță: Dumnaďzău în loc de Dumnezeu; dzamă în loc de zamă;

dzăr în loc de zăr; dzale în loc de zale s. a. m. d.

X. Mti în loc de mi.

- a) Dă-mni, Doamni, ce mni-i drag.
b) Sutili, mărită sluhili și mnilii, urgili.

XI. Ge și gi în loc de de și ce și ci în loc de te și ti.

- a) Fecete sau fecile di la Magel (în loc de Mădei)
Is iernati cu mujgei (în loc de mujdei).

b) La casa cu șapci (ce) feci (tele)

Si fântâna sub păreci (părete)

Moare cânili de săci (sete).

c) Zi bagi (bade), cu flueră,

Că ū ouă cosă gulerau.

XII. B și p = bghi și pchi.

- a) Nu ma mai jinè legat,
Ca pi-un dobghitoç la gard.

b) Călu-i opchinca di bună,

Că ciubota nu mai sună.

c) Tragi mândra cu bobghi (bobit),

Nu-i mai lacrama ochi.

d) Aista pchicior ma doari

Si cuaisia dau mai tari.

XIII. Bgi în loc de bi și pci în loc de pi.

- a) Fimeia cari-i fimee,
Să poarte sub brâie cee, (cheie).

Să mânânci și să bei,

Pi barbat dracu să-l iee.

b) In ciuda barbatului

S'o rupt cinga (chinga) patului.

XIV. Bgi în loc de bi și pci în loc de pi.

- a) Pi ce(a) luncă cu bulbulci
Pasti ielea niste grunci (junci);

Lasă giuncii la lupci

Si te dă cu voinici;

Lasă giuncii lupclor

Si ti dă voinicilor.

b) Dur-ti'n corbgi!

c) Să gioacă'n bumbgi.

XIV. *Ai în loc de an.*

Pe valea Bistriței pluralul dela *an* e *ai*:
 U-lu-lu ! două, trei zile,
 Ciu și vai,
 Patruzeci de ai ! (Se zice de cei ce se însoară).
 Mai sunt și alte particularități ale graiului bistrițean ; dar pe altă dată.

INCERCARE ASUPRA CLIMATOLOGIEI ORAȘULUI PIATRA-N.

de Victor Andrei

Lucrările de climatologie asupra așezărilor urbane, sunt desul de numeroase în literatura noastră geografică. Hepites, părintele climatologiei române, începuse prin 1910, în Analele Academiei Române, publicarea unor serii de atari monografii, continuat apoi, materialul de observații în bogățindu-se, de climatologi mai tineri.

Studiiile lui Hepites, pacătuesc însă prin subrezenia concluzilor, ne-sprinjinte pe un bogat material de observație¹⁾, fapt care le reduce mult acum, valoarea lor geografică. Studiile mai noi, împlinesc și aceasta cerință.

Oricum, valoarea strict științifică a acestui gen de monografie, e — trebuie să se recunoaște — redusă în ceace privește concluziile, mai ales când, în cazul regiunii noastre, studii facute cu seriozitate științifică, lipesc aproape cu desăvârșire.

Scoase însă cu prudență, concluziile pot avea un interes utilitar; lucrul se întâmplă cu orașul nostru care, cu pitorescul peisajului, aspiră și la titlul de stațiune climaterică.

Spațiul geografic însă, poate imprima climatului, prin însușirile sale de relief, vegetație sau hidrografie, caracterie spectaculoasă, mărdind originalitatea și deci valoarea fragmentului climatic, asupra căruia se îndreaptă studiul. Scoaterea în evidență a acestor însușiri, factori hoțăriitori în apariția și dezvoltarea fenomenelor climatice, se impune deci, ca un fapt introductiv.

Morfologie și Orografie.

Tinutul pe care se întinde orașul Piatra, e în mare parte fundul unei văi de eroziune, săpată de către rețeaua bistrițeană în faluzele anticlinale preexistente²⁾. Flancurile rezultate, au rămas, — modelate apoi și de alii agentii — în culmile mărginise regiunii noastre : Cernegura, Cozla, Doamna și masivul Petricica, care, dispuse aproape paralel, constituiesc ultimul clesete montan al văii bistrițene. Poalele lor, au fost apoi îmbrăcate cu depozitele aluvionare, etajate în terase discontinui ale Bistriței și alu-

¹⁾ Hepites chiar adoptase în substituție pentru climatologie, etc.
²⁾ cf. I. Dandescu, Basinul Bistriței. Teză de licență (în manuscris).

entior secundari. Orasul, ocupă astăzi terasa medie și inferioară, scoborându-se chiar până în lunca Bistriței.

Structural, culmile și masivul amintit, prin alternanța de grezuri, marne și calcaruri, constituesc marginea de răsărit a filșului terțiar—paleogen, a Carpaților orientali, spre E de care, începe aparent, saliferul subcarpatic. (Fragmente, se găsesc prinse sub ultimele cuite ale filșului).

Inaltimea medie a culmilor, nu trece de 700 m., reprezentând astfel, ultima treapta a Carpaților în descendență îlor spre E. Linia exteroară, considerată de noi, care merge pe culmile arătate, marchează punctul cel mai ridicat în Cernegura. (852 m. P. T.)

În interiorul lunului, altitudinile urmează terasele: 325 m. terasa inferioară și 340 m. terasa medie. (Terasa superioară, e aci prea puțin reprezentată).

Strânsă astfel între Cernegura spre W, Doamna spre N și Cozla-Petricica spre E, regiunea prezintă spre exterior 3 mari, porți: 1) spre depresiunea Cracău—Cuejdii (oara Cuejdului); 2) spre basinul Vișoara și 3) cea mai largă, spre depresiunea Cracău-Roznov. Legătura cu regiunea de largi terase a acestei ultime depresiuni e asă de evidentă, încât înălțul nostru a fost considerat de d-l David¹⁾, ca fiind chiar capătu nordic al acesteia.

Tinutul, oferă deci un caracter transitiv, dela zona montană a văii Bistriței spre cea depresionată.

Vegetație și Hidrografie.

Caracterul acesta se păstrează și în haina vegetală, care, dela pădurile bogate în conifere și foioase ce imbracă culmile până la poale, se trece prin luncă, la vegetația de stepă a depresiunii.)

Două părăi, Borzogheanul și Cuejdul, care se varsă aici, în Bistriță, întregesc cadrul acesta, destul de bogat în factori modificatori ai climei.

Datele necesare le-am luat fie din Buletinul Institutului Meteorologic Central, fie din foile acelaiaș institut. Observațiile obținute în stația meteorologică locală de al doilea ordin,²⁾ au fost întreupte câteva luni la sfârșit lui 1909 și începutul lui 1910, când au fost completeate după Tg.-Neamț și apoi în tot timoul răboiului. Am considerat pentru lucrarea noastră, răsuntempu 1899–1915 în ceace privește temperatura și vânturile și 1889–1915 în ceace privește ploile.

¹⁾ M. David. *Relieful reg. subcarpațice din districtele Neamț și Bacău*. Buletinul S. R. R. Geografie 1930 pag. 45 și urm.
²⁾ Harta vegetației de P. Enculescu. *Vezi și C. Pașp. Contribuționi geobotanice a-* supra văii răului Cuediu. "Rev. V. Adamachi" Iași 1933 pag. 102.
³⁾ Stația înființată în 1899 în locul celei pluviometrice din 1889. Observatorii vredniici de însemnat în acest răstimp, au fost dr. prof. D. F. Jea (actualmente directorul jic. Spiru-Haret București) și C. Bogdan. De vreo căeva luni stația e mutată la Gărcina,

Temperatură.

Pentru studiul temperaturii — perioada de 17 ani utilizată aci e suficientă să scotim, spre a oferi elemente, pentru că mai justă concluzii. Pe că săm, nici o lucrare de acest gen nu depășit cu mult această cifă. În tabloul de mai jos am calculat pentru perioada arătată, medile de temperatură lunare în C° :

I.	F.	M.	A.	M.	I.	I.	A.	S.	O.	N.	D.
-5,4	-1,3	2,3	7,5	13,9	17,3	18,8	18,3	13,6	8,5	2,5	-0,6

Din cercetarea tabloului deducem:

1) Ianuarie, e luna cu temperatura medie cea mai scoborită ($-3^{\circ},2$) iar Decembrie, cu temperatura de iarnă cea mai ridicată ($-0^{\circ},6$);

2) Iulie, e luna cu cea mai ridicată temperatură medie ($18^{\circ},8$). Amplitudinea medie anuală e de $22^{\circ},1$.

3) Oscilația lunată cea mai mare, e între luniile Aprilie și Mai ($6,4$), ceea ce arată o bruscă trecere dela temperaturile mijlocii, la cele înalte. Oscilațiile minore, se afirmă între luniile Iunie–Iulie–August și încă Decembrie–Ianuarie–Februarie, evidențind persistența, în tot acest dublu răstimp, a temperaturilor extreme.

Dăm aci și temperaturile extreme absolute înregistrate la Piatra, semnalând ciudătenia aparținerii lor în alte luni, decât acele arătăte ca extreme medii. Astfel, maximul absolut cel mai puternic a fost de $36^{\circ},4$, obținut în zilele de 5 și 6 August 1905, iar minimul absolut cel mai scoborit a fost de $-26^{\circ},6$, obținut la 15 Februarie 1911.

Pentru aceeași perioadă, mediile de temperatură ale anotimpurilor teoretice sunt:

Iarna	Primăvara	Vara	Toamna
$-1^{\circ},7$	$7^{\circ},9$	$18^{\circ},1$	$8^{\circ},2$

Din cercetarea acestor date reținem numai: că în mijlociu, primăvara, e mai răcoroasă decât toamna, atâtodată de aceasta o inferioritate de $0^{\circ},4$; că iernile, comparate cu ale altor localități, duc la constatarea că nu sunt prea grele. În adevar, valoarea medie a iernelor pietrene ($-1^{\circ},7$) e foarte apropiată de a Iașului ($-1^{\circ},9$), dar diferența de a Fălăceniilor ($-3^{\circ},1$). Crivățul, desigur, e cauza înăspririi iernelor în cazul acestor două

ultime localități, atenuat mult la Piatra cum vom vedea, de banajul culmilor răsăritene.

Pentru determinarea duratei anotimpurilor, sistemul calendaristic fix de căte trei luni, nu e just geografic este. Regimul temperaturii în timp de un an, apare vicios arătat. Nici acel geografo-matematic, nu e mai fericit. Zilele călduroase dela sfârșitul primăverii și începutul toamnei, sunt excluse astfel din anotimpul verii, după cum zilele cu temperaturi joase din preajma iernii, sunt gresit trecute anotimpurilor moderate.

Iată decese, pentru a determina cât mai real durata iernii și a verii la Piatra — celelalte două anotimpuri vor putea apoi fi deduse lexicos — va trebui să socotim media zilelor de iarnă (a căror maxim < 0) și îngheț (minim. < 0), cum și cele de vară (cu maxim ≥ 25) și tropicale (cu maxim ≥ 30) și aceasta pentru același perioadă sociabilă până acum¹⁾.

Curba de mai jos ne arată creșterea și descreșterea numărului zilelor de vară, tropicale, îngheț și iarnă în curs de un an:

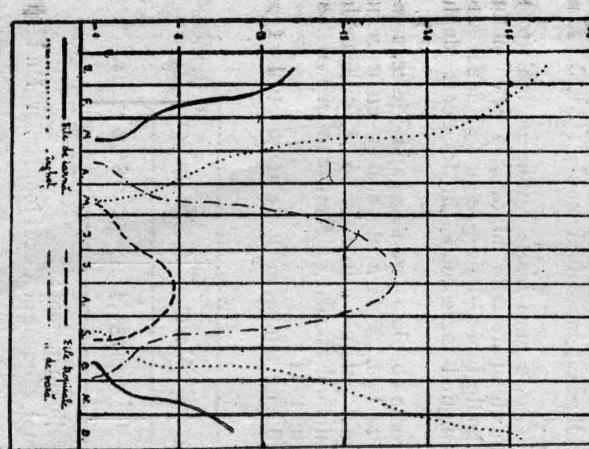
Din observarea graficului, deducem:

1. Zilele de iarnă, încep la sfârșitul lui Octombrie și începutul lunii Noemvrie când situația începe la Piatra. Sfârșitul iernii, ar fi la finele lunii Martie. În total, iarna ar insuma deci cam aproximativ 5 luni.

2. Zilele de vară, încep din luna Mai (sfârșitul ei), când plăsăm deci începutul verii și sfârșesc la începutul lui Septembrie.

Vara însumează deci, cam trei luni și jumătate.

3. Vara și mai ales iarna, sunt deci anotimpurile pietrele cele mai lungi, iar primăvara și toamna, cele mai scurte. Durata anotimpurilor cu temperaturi extreme, fiind mai mare ca a celor cu temperaturi mai moderante, iar creșterea dela iarnă la vară și invers, relativ repede, aproape de climatul extrem continental, se vădese astfel suficient. De altfel, asemănarea cu acest climat de două anotimpuri, se afirmă mai mult,



¹⁾ Evident nu vom da date exactă a începutului fiecărui anotimp. Calculul absolut

dacă accentuăm că dela zilele de îngheț (Aprilie 6,5) se trec brusc la cele de vară (Mai 5,8). Toamna, fenomenul se repetă: dela zilele de vară ale lui Septembrie 5,6 la număr. se trec repede la zilele de îngheț (4,3).

șă chiar de iarnă (1,1), ale lui Octombrie.

Media anuală, pentru întreaga perioadă considerată e de 8° . 2. Față de valoarea trecută în harta izotermică a Institutului Meteorologic¹, izotermia de 9° arătată, depășește valoarea reală cu $0^{\circ},8$.

Valoarea arătată, creață Pietrei o situație intermedieră între stațiile vecine. În adevăr, superioare îi sunt Iașiul cu $9,2^{\circ}$ și Bacăuul cu 9° (desi datele sunt defectuos luate aci) pentru ca să-i urmeze Fălticeni cu $7^{\circ},8$ și Valea Doamnei cu 5° , aceasta din urmă de altfel, constituind cea mai joasă temperatură medie din tot cuprinsul ţării noastre. Justificate aceste valori prin alti uîdinea deosebită a stațiunilor, nu e mai puțin adevărat, după cum am spus că și vântul poate fi un factor modifier, de mare însemnatate. Astfel, Păncesti-Dragomirești Sud-Roman (altitudine 190^m), deci expusă Crivățului, ce se scurge pe ulucul Siretului, arată o surprinzătoare apropiere de Piatra, marcând o diferență numai de $0^{\circ},2$.

Așa-i deci, la un veritabil fenomen de compensație.

Valoarea medie anuală aflată, nu e însă uniformă chiar pe o suprafață aşa de restrânsă, cum e cea cercetată de noi. Găsim fâșii cu saluri mici de temperatură dela o lună la alta și încă cu o foarte probabilă creștere a mediei anuale, ceace nu e fapt neobișnuit unei regiuni de munte²⁾. În cuprinsul orașului, asemenea fâșie stabilă, ar fi parte de sub Cozla-Cârloman. În susul văii Bistriței, asemenea puncte sunt numeroase. În general, sunt caracterizate printr-o vegetație proprie părților adâpostite, întrucât predomină pinul, iar dintr-o pomii roditori, nucul. Vom reveni la vânturi. Dacă observații sistematice nu s'au facut, o puțină de a asta măcar media anuală a acestor insule de temperatură stabilă și ridicată, constă în afărea temperaturii apei de isvor.

Vântul.

Muntii, se disting în regiunile temperate ca o lume aparte, abundând în contraste de temperatură, dela un loc la altul, acestea generatoare de mișcări frecvente, cu traect scurt și de durată neregulată. Fiecare vale ce dă inspiră fânturi deschise și joase, constituie un uluc pentru vântul său, simțit mai ales iarna.

Astfel cum se prezintă fântul nostru, ca un basin cu puternice strâbaturi spre vâl prelungi, cu mile vecine îi vor constitui slab paravan. În schimb, — porțile, larg deschise spre S, E și W—N W îi vor perclita pururi și bilitatea atmosferică, hotărind fântului un caracter de dependență, fâșă de jocul atmosferic din jur.

¹⁾ În albumul statistic—Agricultura în România, Buc. 1929.
²⁾ cf. De Martonne: Geographie physique Vol. I pag. 307.

Că o introducere la acest element climatic, ar trebui să înfățișăm presiunea atmosferică. Dar cu toate că pentru Piatra posedăm date suficiente (presiunea anuală medie = 735,3 mm¹⁾), lipsa datelor corespunzătoare pentru jumătate din jur, ne face imposibilă fixarea locurilor de origine, a vânturilor, ce agită atmosfera pietreană. Iată de ce, vom pleca oarecum deductiv, pentru ca din cercetarea direcțiunii și frecuenții vânturilor, să determinăm legăturile cu clăjatura curenților vecini.

In tabloul de mai jos, am calculat pentru aceeași perioadă, frecvența în procente ⁽¹⁾, pe luni și anotimpuri.

	I.	F.	M.	A.	M.	I.	A.	S.	O.	N.	D.
N	5,8	4,1	4,3	6,2	3,4	2,7	2,5	2,4	2,9	2,0	2,6
NE	5,5	5,4	7,6	5,0	3,9	2,7	2,9	3,2	2,5	3,5	3,7
E	2	2,1	4,3	2,4	3,9	2,6	1,4	1,1	1,0	2,7	2,8
SE	3,2	5,7	9,1	8,0	7,0	5,0	5,4	3,7	7,2	4,3	3,1
S	2,5	4,0	3,8	4,0	4,3	3,2	3,2	4,0	3,1	3,5	3,9
SW	8,1	11,0	9,1	11,1	9,9	10,0	10,9	12,1	9,2	8,4	12,6
W	23,2	22,2	22,6	22,1	22,8	24,0	26,0	25,2	26,2	25,0	26,4
NW	30,1	26,8	23,8	25,7	26,9	30,3	30,7	25,2	27,0	24,4	22,0
Úst	19,5	18,7	15,4	15,3	17,9	19,2	16,7	23,3	20,9	26,3	28,7
											26,9

Din cercetarea acestui tablou, deducem:

1) Vânturile dominante, sunt cele dinspre NW și W. Fiecare cu o frecvență respectiv de 26,2 ⁽¹⁾ și 24 ⁽¹⁾, în medie anuală. Urmăză vântul de SW cu 10,1, cele de SE cu 5,3 și însărsit cele de N și E, cu valori neglijabile.

Cum la luarea observațiilor meteorologice nu s'a tîntuit seama de deschiderile vâlor principale, ci de roza vânturilor și mai ales, cum direcția vânturilor dominante corespunde — portilor — putem stabili următoarele asocieri:

- a) Vântul de W și NW corespunde vâii din amonte a Bistriței;
 - b) " " S și SE vâii din aval;
 - c) " " SW Cernegurei;
 - d) " " N și NE Cârlomânașul și
 - e) " " E vâii Cuejdene.
- 2) Există asadar, un curent de W și NW, născut probabil din diferențele puternice de temperatură dintre părțile superioare ale Bistriței (Ceahlău?) și depresiunea Roznov,²⁾ care scurgându-se pe valea Bistriței

In luna August (12,1 ⁽¹⁾), luni de extremă temperatură. Maximul este în luna aproape S. Urmăindu-l după direcția generală a norilor, în regiunea noastră și chiar mai departe în regiunea Roznov³⁾, observăm, că urmează mult liniște munitor, abătut de crivățul care acolo suflă cu putere.

3) Vântul de SW, nu poate fi decât o briză de munte, situația Cernegurei chiar în această parte — cu punctul său cel mai ridicat — fiind un indiciu îndubitatibil.

Frecvența cea mai mică o are luna Ianuarie (8,1 ⁽¹⁾), iar maximul luna August (12,1 ⁽¹⁾), luni de extremă temperatură. Maximul estival e concomitant, situat fiind că brizele nu suflă decât în anotimpurile calde. (Maximul este în luna Noembrie e desigur o generală de observație).

4) Frecvența vântului de W și NW e interesantă de cercetat: Frecvența maximă o are peiorul vântul de NW luna Ian. (30,1) și Iulie (30,7) deci mai slabă fiind (23,8) Martie și (22,0) Noembrie.

Pe anotimpuri, există aşadar două maxime: de iarnă și vară și două minime, corespunzătoare anotimpurilor cu temperatură potrivită.

5) Vântul de SE, nu e mai puțin interesant. Mai slab în luniile de iernă și vară (Dec. 23,5 ⁽¹⁾); (August 37,0 ⁽¹⁾), arată două maxime: unul de primăvară (Martie 9,1 ⁽¹⁾) și altul de toamnă (Sept. 7,2 ⁽¹⁾).

Constatăm prin urmare o creștere a frecvenței tocmai în anotimpurile când vântul contrariu de W și NW și-o micșorează.

E un nou indiciu împreună cu cel de mai sus, de existența celor două centre: de maximă înspre amontele Bistriței și de minimă în cuprinsul depresiunii roznowene.

6) Vântul de E, Crivățul fără îndoială, are o frecvență slabă și limitată la partea din oraș, ce vine în dreptul porșii cnejdene. Înțintul nostru, ar constitui punctul terminus în traectul acestui vânt, dominant în tot răsăritul Jării noastre. Culmile subcarpațice și mai ales culmea Balaurului, îi formează un zăgaz serios, modificându-i în mare măsură frecvența.

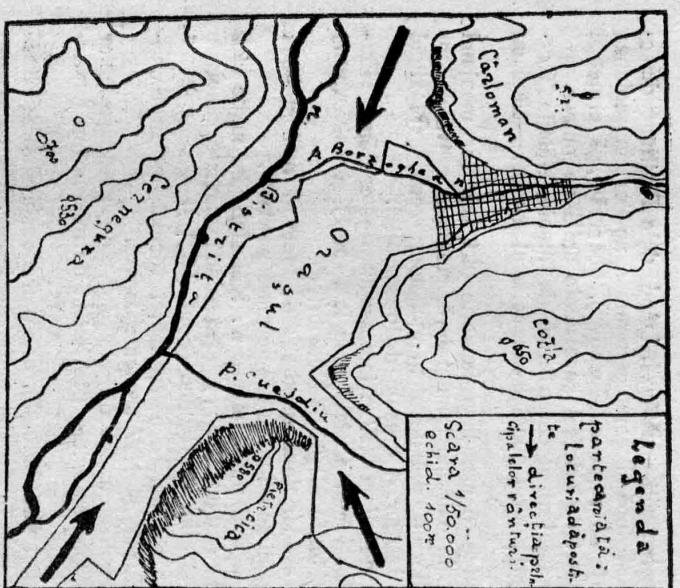
Calmul mediu anual, caracteristic pentru orice punct, e la Piatra de 20,2 ⁽¹⁾. Față de alte localități: Păncesești-Dragomirești 27,5 ⁽¹⁾; Iași 31 ⁽¹⁾ și Tg.-Ocna cu 32,2 ⁽¹⁾, Piatra, ne apare cu un regim de vânturi, foarte frecvent.

Anotimpul cel mai instabil, se arată a fi primăvara cu 16,4 ⁽¹⁾ calm, înălțându-se și cu cele mai variate vânturi.

E necesar să accentuăm, că nu toata regiunea orașului, prezintă un regim eolian. Cum stabilitatea atmosferică e strâns legată de ceea cea termică, e prilejul acum a determinării întinderea probabilă a „insulei stabile”, determinări exacte nefiind desigur posibile, din lipsă de observații, aşa cum an arătat mai sus.

¹⁾ E vrednic de însemnat că Cernegura cea acoperită des de ceată, care, se pare, î-a dat și numele, joacă pentru regiune rolul unui barometru.

²⁾ Se pare că depresiunea se poate juca rolul constant al unei arii cicloase.



Se deduce astfel că centrul și sudul orașului sunt cele mai instabile porțiuni, rămânând mai adăpostite numai unghiul Cozla-Cărăorman. E un fapt observat și de locali.

E singura parte din oraș, pe care o putem socota „Plața climaterică”.

In concluzie:
1) Vântul dominant al Pietrei, e cel local dinspre somonetele Bistriei.

2) Tinutul nostru, se găsește așezat între două centre relativ apropiate, de preșunti diferite, care-ihofărăsc un regim special.

3) Înălțimea Crișului mult diminuat de așezarea localității, cu vântul bistrițean, dă înflutului nostru în această privință oarecum, caracterul unui punct de interferență. Faptul nu va rămâne sără urmări, în cecace privințe regimul ploilor.

Ploile.

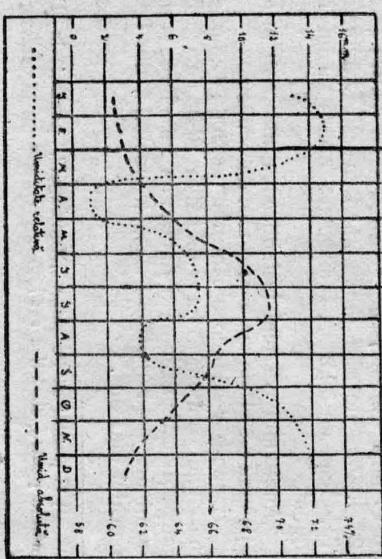
Pentru umiditatea relativă și absolută în mediu lună, am construit curba alăturată.

Din observarea ei deducem:

Umiditatea anuală, de

68.8% (compară Iași

75%), are un mers ascendent în luna de iarnă urmând o descendentă destul de regulată în lu-



nile de vară. E un fapt firesc, său fiind, că umiditatea relativă variază în raport invers cu temperatura.

Umiditatea absolută, în mijlocie anuală, de 6,5^{mm} (compară lași 8^{mm}), atinge maximum în luniile de vară (Iulie: 11,5), iar minimum iarna (2,8 Ian.) raportul față de temperatură fiind de direcția proporționalitate. Valoarea limită a acestor date, pentru concluziile viitoare, ne silesc să ne oprim aci.

Pentru precipitațiile în medii lunare, am alcătuit tabloul de mai jos. Calculul în mm, e făcut pentru perioada 1889—1915, după cum am arătat:

I.	F.	M.	A.	M.	I.	I.	A.	S.	O.	O.	N.	D.
27.0	28.1	37.2	56.6	95.1	110.1	101.0	71.0	66.5	45.7	35.9	22.8	

Din observarea tabloului, deducem:

1) Cantitatea de apă căzuță, crește din Decembrie, până în Iunie.

2) Cicesterile lunare sunt progresive în luniile de primăvară, pentru că lunga oscilația cea mai ridicată (38,5) între luniile Aprilie și Mai. Vînturile se mențin ridicate pentru a cădea bruse cu 30^{mm} înainte de sfârșitul verii, dela Iulie la August.

3) Am putea astfel împărti anul în modul următor:

a) o perioadă secetoasă, cuprinsă între Iunie și Februarie;

b) o perioadă plotoasă, cuprinsă între luniile Mai, Iunie și Iulie;

c) o perioadă semi-plotoasă de tranziție, cuprinsă respectiv luniile Martie și Aprilie, August, Septembrie și Octombrie.

E vrednic de semnalat, că luniile plotoase și semi-plotoase abundă în zile senină.

Astfel, pentru perioadele arătate, zilele senină²⁾ începând din Decembrie (cu 6 zile) cresc până în August (13 zile), spre a descrește apoi din ce în ce. Dacă zilele noioase reprezentă în anotimpul plotoios (41,8) cele acoperite, ating numărul lor maxim în anotimpul secolos (43,4). Faptul acesta, ne invaderează pentru luniile de vară, caracterul montan al ploilor. Nori groși apar de după munte și după o ploaie repede de o oră, două, soarele apare din nou strălucitor pe cerul senin.

¹⁾ In acest timp obisnuit se întâmplă marile inundații ale Bistriței (cea mai recentă în Mai 1930).

²⁾ Adoptăm scara 0—10, trećând prin trei trepte: senin (0—3), nourat (4—7) și neoperit (8—10).

Pe anotimpuri și anual, precipitațiile arată următoarele valori medii:

Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Anual
71	188.8	271.7	145.8	677.3

Seceta se arată și acum iarna, pe când vara e bogată în ploii.

Observăm superioritatea primăverii, fără de toamnă: cauză, e desigur Crivău, care aduce, primăvara și la începutul verii, umzeala șesului rușesc în desigher.

Media anuală e de 677 mm , superioară izohetei de 600 mm ce trece prin Piatra noastră, astfel cum e arătată pe harta institutului meteorologic¹⁾. Valoarea de mai sus, marchează designul o superioritate vădită fără de punctele răsărite din podis și subcarpați. În adevăr, lașii au în medie anuală 504 mm ²⁾, Pancești-Dragomirești 552 mm , Tg-Ocna 614 mm , I. S. a.m. d. Evident, că relieful are aci rolul precuprător, storcând maselor de aer aduse de curentul, umzeala.

Pe valea Bistriței, situația transițivă a Pietrei se învederează în ceaceva deosebită proaciștă. În adevăr, pe când Bacău arată o medie anuală de 437 mm , și Buhușiul 468 mm , Bicazul are 979 iar Vatra-Dornei 745 . Variatia valorilor în decursul anilor de observație, ne poate să învățăm multe interesante. Mediile pe decada³⁾, ne arată o creștere treptată a cantităților de apă.

Decadă	Precipitații în mm	Decadă	Precipitații în mm
1889—1898	641.6	1909—1915	576.7
1899—1908	657.4	1922—1930	521.9

Designur, explicația cea mai plauzibilă, e fenomenul biologic al disperșiei, an de an, a padurilor bogate, ce constituie un factor de seamă în formarea norilor.

Se pare însă, că problema nu se rezolvă numai în acest chip. Meteorologul Brückner, încercând să prindă variația numai în acest chip. Meteo-

rologul Brückner, încercând să prindă variația ploilor în decurs de aproape 1000 de ani, pe baze statistice, stabilește existența unor oscilații

de durată între 30 și 35 de ani, în mersul climei Europei occidentale.

Perioadele la rândul lor, sunt împărțite în două faze între 15 și 17 ani, de

în reci și ploioși, succedând anilor calzi și secetosi.

Pentru jura noastră, fenomenul a fost studiat de dr. C. Donciu pentru București și Basarabia¹⁾ și N. A. Rădulescu pentru Moldova de Sud²⁾.

Ambele studii, confirmă perioadele meteorologului german.

Evident, e o interesantă încercare de legitare într-o știință, care, cu totul că prea Tânără—nici materialul de observație nu e încă complet abundat—e chemată să-și spună atât de des cuvântul în aeronautică, agricultură etc. Numai că aşa cum observă și dr. N. A. Rădulescu, pentru jumul său, cele două decăde dela finele secolului trecut și începutul secolului actual, înglobate zonei secetoase se arată superioară decădei 1922—30, aceasta, societătii totuși ca o fază ploufoasă și răcoroasă.

Cum nu ne putem antrena într-o altare discuție, scopul lucrării de mai sus, dacă în adevăr e vorba numai de o excepție.

Înălțarea suprafețelor cu temperaturi stabile și liniștite, de mare importanță pentru așezările omenești și singure care urban pot fi valorificate în turistic, e deci limitată la triunghiul Cozla—valea Borzoghean—Cârloman. O bună coincidență, face ca în apariție imediata să se găsească Cozla, ceea minunată ca pitoresc și loc de liniște și odihnă de vacanță.

Desevolata orașului, spre S și W mai ales, n'a fost fericită, căci la inconvenientul climatic — variaționi puternici de temperatură, vânturi frecvente — s'a mai adăugat și acel al inundațiilor repetate³⁾ mahalaile înregi ocupând nivele egale cu ale abbiet Bistriței, sau chiar mai joase.

Cunoașterea climatică a colțului Cozla—Cârloman—valea Borzoghean e necesară deci, pentru a înțelege rezolvarea problemelor de așezare, care del fiind străucările perspective economice de viitor ale basinului Bistriței, se vor pune fără întârziere.

Cum înălțarea unei noi stațiuni momentan nu e cu putință, dat fiind greuășile cu care luptă Institutul Meteorologic Central, propunem ca stația veche, pe care o cerem readusă că mai grăbită dela Gârcina, să fie săzată în cartierul Valea-Viei, adică în centrul suprafeței pomenite.

1) Id. albumul statistic, etc.

2) Pentru anul 1931 ca și pentru ultimii doi ani nu s-au făcut observații.

1) C. Donciu: Contribuții la Climatologia Basarabiei. An. A. Române, Memoriile științifice, Seria III, tom VI.
2) N. A. Rădulescu: Clima Moldovei de sud în revista „Micolovia” Focșani 1930, vol. I.
3) Problema inundațiilor la Piatra vom pune-o într-o lucrare separată.

T U R I S M U L I N J U D E T U L N E A M T

de Ioan V. Chetreanu

România este printre puținile țări binecuvântate de Dumnezeu cu ne-sfârșite bogății naturale: izvoare de apă minerală, munte și văi de un pi-toresc neîntrecut, câmpii mănoase, cum rar se văd aiurea.

Dela limanul Nistrului și fârmurile Mării Negre, cu plajele „îmbălate“ de soare, care se întind pe zeci de kilometri, până la plăurile vesele ale munjilor noștri, omul poate găsi nu numai linștea sufletească, ci o înălțare și o aleasă satisfacție a vieții.

Frumuseștile naturale ale țării au determinat și la noi dezvoltarea drumejiei.

„Dacă în alte țări, turismul e practicat pe o scară înfinsă, reprezentând nu numai un factor educativ și de păstrare a sănătății, ci și un însemnat factor economic în viața națiunii, la noi turismul e o manifestare relativ nouă și unde, din acest punct de vedere —cum spunea un încercat turist d-l M. Haret— președintele T. C. R.: „totul este încă de făcut“.¹⁾

In adveă, nimeni nu poate contesta rolul cultural și educativ al turismului și să ne gândim la excursiunile pe care școlile obișnuiesc să le facă. Liceul „Petru-Rares“, în ultimii ani, a făcut excursii în Bucovina, Munții Apuseni, Restia și Delta Dunării, cu care ocazie elevii au cucerit meleaguri pline de farmec și bogăție, trecând în revistă cunoștințele istorice și geografice din școală.

Dar drumejia este un puternic mijloc de educație fizică, destul de fo-

lositor sănătății.

Ce poate fi mai dător de vîîăjă, decât s'o pornești într-o dimineață de vară, când soarele abia se ridică peste vârful unui munte, unde te întâmpină frumoase poenii, izvoare cu apă limpede și recă, păduri de brad și fag și de unde ochiul se pierde în zarea depărtată!

Da, nici ca factor economic turismul nu trebuie trecut cu vedere și prin câteva cifre vom pune în lumină, numai-decât, însemnatatea lui. România, în cursul anului 1950, după societatile oficiale, a lăsat în străinătate, pentru călătorii, aproape 2 miliarde lei.

1) România Balneară și Turistică, pag. VI.

La stațiunile balneo-climaterice din Cehoslovacia au fost în anul 1929,

285085 vizitatori străini.¹⁾
Italia are cercuri de turism admirabil organizate. Touring-Club-ul italien numără în anul 1932 cam 400.000 membri, (comparați pe cel român cu 4000 membri) și care aduc Statului un venit considerabil din banii săi de vizitatori străini, ca să nu mai vorbesc de marile avantaje ce se acordă acestora.

Când vezi cum încurajează Italienii, Cehoslovaci, etc., prin toate mijloacele posibile, pe străinii care se duc să le viziteze țara, nu trebuie să ne închipuim că au un folos practic, un venit considerabil, care le aduce fericită și prosperitatea ţării?

De ce noi, Români, imitatori atât de fideli ai străinătășii, nu am luate și exemple bune de aiuree?

In fiecare zi cetești în gazelete sau reviste: Societatea X. organizează excursii în străinătate: Italia, Coasta Norvegiei, etc. Pujine sună care iau astfel de inițiative și pentru țara noastră și doar avem atâta locuri frumoase!

Nu mai departe, să ne gândim la județul Neamț. Piatra-Neamț, așezat pe râul Bistrița care face legătura cu Ardealul și Moldova, este un oraș de munte, renumit prin poziția sa pitorească, cum puține orașe din țară o au.

Muntele îi formează cadrul; dintr-o parte, spre apus, moartoria Cernigăuă numai păduri, dinspre răsărit Cozla și Petricica. Către Nord drumul asezat al Bistriței, farmecul orașului, deschide zarea până înima Carpaților. Din grădinuța publică, numai brazi, privesiți fără să te salută spre Ceahlău mândru, străjerul Moldovei. În spre mităză, muntele e rețezat deodată ca de un palos urias. Poarta largă deschisă a Bistriței, deschide orizontul spre belșugul ogorărelor avârpite pe prispa lată care întoară-

sește apa către Buhuș și Bacău.²⁾

Se pot vizita: Parcul Cozla cu cele 6 izvoare minereale, descoperite la 1882 de doctorul Predescu și analizate de P. Poni; pe celălalt mal al Bistriței, Peste-Vale, Cernigura și Bârca Doamnei.

Din Piatra-Neamț, luat ca punct de plecare ai multe de văzut, după direcția în care vrei să apuci.

1) In direcția Buhuș-Tazlău întâlniești Roznovul, în apropierea căruia, nu de mult, s'a găsit urme de civilizație preistorică, ce se vor străng într'un muzeu regional, pentru a nu mai avea soarta celor dela Cucuteni, pe care dacă ai vrea să le vezi, trebuie să mergi la muzeul din Berlin. Apoi Tazlău, unul din cele mai vechi sate, pomenit de documente, "multă vreme ca punct de vamă pentru mărfurile ce intrau din Ardeal prin pasul Ghimeșului" (V. Pârvan). Biserica e zidită de Stefan cel-Mare la 1497,

având o frumoasă ușă la intrare în pronaos, sculptată în stil gotic și un conol săpat în lemn de fisa.

2) Spre Tg.-Neamț—Mănăstiri. Începând cu schiturile Almas și Horală, așezate într'un cadru cu adăvărat pitoresc, trecem la Răzojeni cu biserică ridicată tot de Stefan cel-Mare la 1476, în amintirea lui lui cu Turcii, dela Valea Albă.

Adăpostită într-o frumoasă plantăje de brazi, Bălătești, e cunoscută stațiune balneo-climaterică, cu apele sale cloruro-sodice, iodurate și bromurate, ce-și găsesc asemănarea cu celele dela: Kreuznach, Homburg, Ischl, Reichenhall, Karlsbad și Marienbad.

Din șosea, colind spre stânga, cale de o oră, printre minunate ale de cireșii, zărești turtele Mănăstirii Văratec. E cea mai populată mănăstire de maici din țară și acolo, într-un modest mormânt, odihnește Veronica Mică, inspiratoarea lui Eminescu.

"Ceva mai subt munte decât Văratecul (480 m. alt.), ascunsă sub inalte boljii de cefina și sală de toate părțile de vânturi, se află M-rea Agapia. Spre mijloc noapte crivățul se opresc de măgură înaltă, cheia și gârbova „Muncelul cu flori”; iar către apus ziua se întunecă sub codrul des de brad, presărat doar ici-colo de gingăsa albească a mestecinilor".¹⁾

Agapia, și ea veche ctitorie domnească, cu vizitatorii ei obișnuiți, cerevin, ca și rândurilele, la aceleasi cuiburi. A fost zidită de hatmanul Gavril, fratele lui Vasile Lupu și soția sa Liliiana [1547] și refăcută de domnitorul Șutu, fiind arsă de Turci la 1821. Într-o aripă a mănăstirei se găsește muzeul bisericesc, unde profesor I. D. Stănescu a adunat toate obiectele artistice ce-au mai rămas în mănăstire.

Dela Tg. Neamț, care-i străjuie până de parte de Cetatea Neamțului, dai de străvechiul sat Vâñătorii Neamțului, cu oameni din neamul acela, care odinioară s'a hădăit cu Sobieșki, craiul Polonilor, cum spune Cronica. După ce trece prin „Dumbrava” cu stejară și lași în stânga drumul către M-rea Secu și Cerbăria Statului, unde se mai păstrează acest nobil animal al pădurilor noastre, în față apare frumoasa M-re a Neamțului. Am putea spune că e cea mai veche dintre mănăstirile Moldovei, „căci înainte de ce Alexandru-Voda cel Bun să fi ridicat ctitorile sale Bistrița și Moldavia, ucenici de ai Sfântului Nicodim din Tara Românească, puseră bazele monahismului în Moldova, întemeind, sub Petru-Voda Mușat, moșia chiovioie din care să a desvoltat mai apoi strălucita M-re a Neam-

ții, de Domnii iubitori de biserică, ce s'a succedat la tronul Moldovei.

¹⁾ Romania Balneară și Turistică, pag. V.
²⁾ I. Simionescu Orășe din România, pag. 211.

¹⁾ Romania Balneară și Turistică, pag. 452.
²⁾ Prefață de Alex. Iapetatu la „Neamț și Secu” de Stelian Petrescu

Tipografia și școala ei vestită au fost singurele izvoare de cultură, când tara era îngunchiată și robita Turcilor.

Excursii mai apropiate cu trăsura sau chiar cu piciorul se pot face la Schitul Voivodienă, Procov, M-reia Secu, Săhăstria Sihla, etc.

De cealaltă parte a Tg. Neamț, cu trăsura, cale de 20 minute pe șoseaua ce înconjoară dealul Pometei sau cu piciorul, peste dealul din stânga Cetății Neamțului, se jăsesc Băile Oglîni, renunite prin apele sale cloruro-sodice, concentrante, astăzi de binefăcătoare pentru cei suferinți.

3) Dela Piatra-Neamț, pe valea Bistriței în sus, către Borsec, Broșteni, înălțim altă parte frumoasă a județului cu mănăstirile: Bistrița, Bisericii, Pângărați, Schituul Tarcău, Buhalnita și Durău.

Cu pluta, de la Vatra Dornei—Broșteni—Piatra, faci una din cele mai minunate excursii, străbătând întreaga vale a Bistriței.

fundul unor prăpășii, nu se poate mai semnează. Zarea se închide; în stânga și în dreapta, păreți de slăncă se ridica înlocmai ca ruinele unei cetăți. Nicări în Carpați, ochiul nu întâlnescă o panoramă mai plină de mărefie,—mai ales că sălbăticia răpelor este însotită jos de lumina unui lac, făcut de vreo sută de ani prin năturea unui munte, care a opri în loc Bicazul, silindu-și înecă o pădure ai cărei copaci stau și azi în picioare. Ceva mai jos de lac, apa Bicazului pierde cu desăvârșire, sub bolovănișul care-i umple albia, pentru a ești abia mai departe la ierusală, cofind printre stânci și „Chei” aşa de înguste, că poate nici nu mai are loc alături de râu*).

Acestea sunt Cheile Bicazului și nu trebuie să uităm încănlătoarea vale a Tarcăului și Ceahlăul, aşa de cunoscute din descrierile pline de humor ale lui Calistrat Hogas, etc.

Ca să poți vizita cu ușurință toate acestea și să fie ridicată la adverșata lor valoare, sarcina revine asociațiilor de turism, care își justifică pe deplin incepările de organizare. E de datoria noastră—a tuturora—să acordăm tot sprijinul moral și material asociațiilor regionale de turism. În Piatra avem un cerc de turism, condus cu multă pricepere și suflare de Pr. C. Matasă, cu buna intenție de a pune în lumină frumusețile acestui județ.

Cercul are un program bine studiat, din care schizez punctele mai principale:

- Inființarea în orașul Piatra a unui birou de informații.
- Ridicarea de adăposturi confortabile, deocamdată pe Ceahlău și la Durău.
- Refacerea drumurilor la Cheile Bicazului și între Broșteni - Rărău.
- Organizarea din punct de vedere turistic a munjilor Cernegura și Cozla.

e) Tipărirea unei broșuri ilustrate cu vederi și scurte lămuriri asupra celor ce sunt de vazut în acest județ care, de altfel, așteaptă tiparul.

f) Organizarea văii Tarcăului și transformarea Brătesului în stațiune climaterică.

Din descrierea bogățiilor naturale și a localităților de neîntrecut pitoreșc din acest județ, am înțeles să evidențiez că turismul este un nepreluit factor nu numai economic, dar educativ și de păstrarea sănătății. Să iubim deci, tot ce are această față și mai ales județul Neamț, căci este pământul nostru scump și în felul acesta, să arătăm străinilor că suntem să-l stăpânim și să-l prețuim.

**VECHILE ȘCOLI DIN JUDEȚUL NEAMT
CONTRIBUȚII LA UN ISTORIC AL ȘCOLILOR DIN TINUTUL NEAMTULUI
de D. L. Stănescu**

I. SCOLI VECHI CARE DĂINUDESC ȘI AZI.

O istorie a școlilor din Județul Neamț e necesară. Cine o va putea realiza va avea un mare merit, căci o astemenea lucrare vastă necesită cercetări serioase și consultarea multor izvoare.

Noi, în acest studiu, nu urmărим altceva decât să aducem câteva mădeste contribuții la istoricul școlilor din județul Neamț, pe cât ne-au permis puținetele izvoare ce le-am avut la indemână.

Ocupându-ne despre cele mai vechi școli care au luat ființă în județul Neamț, observăm că unele din ele mai dănuiesc și astăzi, iar altele au dispărut după câțiva timp de funcționare.

Școala primară No. 1 de băieți din Piatra-N.

Școala primară No. 1 de băieți din Piatra-N., cea mai veche școală publică din județul Neamț, s'a înființat în anul 1840¹⁾. Dar încă înainte de acest an ea funcționa ca școală particulară, pe la 1833²⁾, sub conducerea institutorului D. Nanu. În 1836 școala avea 15 elevi, iar în 1839, 58 elevi³⁾.

Deasemenea se mai spune că, înainte de 1833, există și o școală de

către băieți, în chilia din turnul Catedralei; și că, socotind și această școală

către băieți, drept originea a școalei primare de care ne ocupăm, vedem că

începuturile ei sunt cu mult mai vechi.

Arhiva școlii se păstrează numai dela anul 1844, când se constată că dascăl al ei D. Nanu. În acest an școala avea numai 13 elevi. Dela anul 1848, când este numit institutor și director Nicolae Vicol, școala a funcționat cu două clase, al doilea institutor fiind Ion Homiceanu. La 1854 s'a înființat și cl. III-a, numindu-se ca institutor nou Emilian Halunga, absolvit a patru clase gimnaziale.

Până la 1842 cursurile s-au ținut în chilia din turnul Catedralei. În acest an, din inițiativa lui Lascăr Catargiu, ispravnicul județului, s'a pus te-

¹⁾ I. Negre, Din cuvântarea înmată la 27 Aprilie 1881, când s'a pus temelia loc. școlii

No. 2 băieți din Piatra-N. Revista „Asachi”, anul I, nr. 2 pag. 62.

²⁾ După un atestat al fostului institutor de cl. IV-a, N. Vicol. (După d-l AL. Ionescu, directorul școlii). Asadar, în 1933, școala a împlinit 100 ani de existență.

³⁾ Gh. Răpeanu — Istoria învățământului particular în România.

meltă unui local propriu, mai mare, compus din trei săli de clasă, terminat abia la 1850¹⁾, pe timpul directorului Nec. Vicol. Mai târziu, localul a fost mărât cu încă o sală de clasă și o cancelarie.

În această stare, clădirea a durat până la 1 Mai 1930²⁾, când, în locul ei, prin stăruința și răvâna d-lui G. Măcărescu, s-a construit un nou și impunător local, după concepția arhitectului Bolomey, amenajat și înzestrat în spiritul nouilor cerințe higienice și pedagogice. Valoarea localului, cu 4 săli de clasă și una festivă, cu parchet, calorifer și baiet, este de 4.000.000 lei. Directorul școlii în această vreme a fost d-l Al. Ionescu.

Pe lângă această școală au mai funcționat: clasa V-a complimentară, în anul 1924—25, iar în anii 1925—26 și 1926—27 o școală pentru adulți, cu două secții (analfabeti și puțin știutori de carte).

In anul 1931—32, școala a fost populată de un număr de 178 elevi.

Școala primară din Broșteni³⁾.

Este cea mai veche direcție școlile primare din județ. (Mai demult comuna Broșteni fiinea de jud. Suceava, azi Baia). Înființată pe 1a 1840, de logofătul Al. Bals, proprietarul de atunci al moșiei Broșteni, școala a funcționat multă vreme ca particulară.

Dovezi despre data înființării școlii nu avem decât declarajile oamenilor mai bătrâni, care afirmă că, în anul 1841, s-a fiut cel dințău examen la această școală, în prezența logofătului Bals; precum și un bilet de voie, din 1842, dat elevului Culai Tofan ca să plece acasă în vacanță Pasători, bilet care se păstrează astăzi în biblioteca școlii.

Cel dințău dascăl al școlii a fost Neculai Nanu, factor de jutujan din Ardeal, născut în Tg.-Neamț, absolvent al seminarului dela Socola. Era plătit de Balș cu 10 galbeni pe an, casă și masă, mai având, osebit de aceasta, un cal la grăjd și o vacă la sculeala. Deasemenea mai primea dela elevii veniți din alte părți căte 40 lei vecchi pe an, precum și eventuale cadouri; numai elevii din Broșteni nu plăteau nimic.

Era o școală cu renunte, fiind frequentată de elevi din locuri depărtate: dela Tg.-Neamț, Fălticeni și chiar din Bucovina. Aici a învățat carte înălță ce spune Creangă în Amintiri, despre această școală :

„...am să iau nepotul cu mine (spune David Creangă, bunicul scriitorului) și am să-l duc la Broșteni, cu Dumitru al meu, la profesorul Ni-

colui Nanu, dela școala lui Balos și-l vedea voi ce-a școale el din băiat; că de ceilalți băieți ai mei, Vasile și Gheorghe, am rămas tare mulțăniți, căt au învățat acolo... Zău, mare pomana și-a mai făcut Alecu Balos cu școala ceea cea a lui, cine vrea să înțeleagă; și, Doamne, peste ce profesor îscusit și înțelept a dat! Așa vorbește de bărand și primește cu bunătate pe fiecare, de îți mai mare dragul să te duci la el... Si mai ales pentru noi lăronii mulțeni este o mare facere de bine. Când am venit eu cu tată și cu frății mei Petre și Alexandru și Nică, din Ardeal în Pipirig, acum săci zeci de ani trecuți, unde se pomenea școli ca a lui Balos în Moldova. Doar la Iași să fi fost aşa ceva și la mănăstirea Neamțului, pe vremea mitropolitului Iacob...

„...Noi, cum a plecat bunicul, a doua zi, ne-am dus la școala și văzând profesorul că purta plute, a poruncit unuia dintre școlari să ne fundă. Când am auzit noi una ce astă am început a plângere cu zece rânduri de lacrimi și a ne ruga de loți Dumnezei să nu ne slujească. Dar l-i ei găsit, profesorul a stat lângă noi, până ce ne-a tuns chilog. Apoi ne-a pus în rand cu ceilalți școlari și ne-a dat de învățat după puterea noastră, între una alta și „Ingerul a strigat“ pe din afară.“⁴⁾

Școala din Broșteni era mai mult o școală catifetică. Cursurile fineau 5 ani, iar absolvenții ei aveau dreptul de a fi hirotoniți ca și cei ai seminarului dela Socola.

La fiecare sfârșit de an se fiinea examene în asistență logofătului Alecu Bals.

La început școala a avut numai 40 elevi, apoi numărul lor a crescut până la 120.

In metoda de predare a lecțiilor, Nanu se servia de monitori, numiți pe atunci votovi, cari în lipsa profesorului aveau puleri depline asupra celorlați elevi. El utiliza și pe elevii mai înaintați ca să învele pe cei începători. Bătaia cu nuanță era folosită ca mijloc de corecție.

Alfabetul îl învățau elevii desemnând pe nisip și numai după aceea

erau treceți la placă și apoi la hârfie. Scriterea pe hârfie se facea cu pana de gâscă, iar cîtreia se învăța după bucoavă.

Orariul era alcătuit în așa fel ca dimineața să se învele obiectele mai grele, iar după amiază cele mai ușoare și cântările bisericesci: formă corul, iar învățătorul elevii luau parte la slujba bisericească,

dominică și sărbătorile ființea predica. Școala din Broșteni să bucură de o stare înfloritoare și de un însemnat prestigiu tot timpul că a trăit Neculai Nanu. Dela 1851, când acest merituos învățător moră, ea începe să decadă, numărul elevilor scăzând semnificativ. O bucată de vreme chiar și-a întrerupt cursurile.

Elevii înscriși nu frecuentau cursurile regulat, aşa că de multe ori

1] I. Negre: Rev. „Asachi“ anul I, nr. 2. Din cuvântarea ființă la 27 Aprilie 1881.
2] Din informațiile dir. școlii d-l Al. Ionescu, prin Revizorat, comunicate de d-l revizor școlar C. Luchian.

3] Stiri luate din: Monografia școlelor și bisericilor de pe moșia regală Broșteni,

d. P. Gheorghese.

4] Ion Creangă. Opere complete — ediția G. T. Kirileanu pag. 27—28 și 31—32.

școala era pusă săptămână întregi. Ne mai fiind dascăli de prestigiul lui Nanu, părinții nu și-au mai trimis copii așa departe, ci au început să-i dea la școala dela mănăstirea Neamului, de curând înființată. La 1 Februarie 1865, când a fost luate pe seama statului, școala nu avea decât 13 elevi. Dar o reorganizare temeinică, a făcut-o, abia la 1884, vrednicul învățător Mihail Lupescu.

Pe timpul învățătorului Mihail Lupescu, școala — care pe vremea lui Nanu, nu avea local propriu — a soluționat și această problemă. Încă din 1877, Regele Carol I cumpărase moșia Broșteni dela familia Balș. Școala, afăndu-se, deci, pe moșia regală, iar Regele Carol, cunoscând vechimea și trecutul ei, i-a făcut în 1892 un local, înzestrat cu un bogat material didactic.

Mai târziu, prin stăvintea învățătorului Lupescu, s'a mai construit, tot cu cheltuielia Curții regale și un atelier de dogărie pentru lucru manual al băieților, iar fetele erau obligate să învețe: țesătoria, cusăturile naționale și gospodăria.

Pentru a deschepă gustul de citit al elevilor și, pentru imbogățirea mîntii lor cu cât mai multe și mai variate cunoștințe, Mihail Lupescu a înființat o bibliotecă cu peste 5000 volume, cari în cea mai mare parte au fost donate de Curtea regală.

Tot acest harnic învățător a întemeiat și grădina agricolă a școlii. Munca desfășurată de învățătorul Lupescu la școala din Broșteni este uriasă, iar activitatea lui e umitoare. De aceea disiștilor publicist, profesorul universitar I. Simionescu, il pune în categoria omeneștilor aleși și, în cadrul unei frumoase, eloqindu-i munca și zeul lui pe tărâmul cultural, îl dă ca exemplu generatiilor viinere:

„... Invățătorul nou pune în practică adevărata muncă a dascălului. Școala „cu cel patru părți ai ei, nu poate rămâne singurul câmp de activitate al „luminătorului sătelelor“.” Școala e satul întrig; pe elevii mărunți, cu ochii de sticleț, vioi și scăpitor, îi învață carte; pe cei mai în vîrstă, biruitorii nașătorilor Bistriei, îi îndeamnă la trai omeneșc prin sfaturile și exemplul vieții sale...

„... Creiază bibliotecă populară, jine lecții de vară, neprecupeșind truda; adună pe colegii din satele învecinate, dă viață cercurilor culturale... ”. Cu prietenul său de școală A. Gorovei, întărit, după ce și pierdut urma unui altură, în „odăția mică și friguroasă“ din Broșteni — unul judecător de ocoul, celălalt învățător — a pus temeiul revistei de folklor „Sedătoarea“.¹⁾

In anul 1892, când școala de băieți din Broșteni se instala în noul et local, construit de Regele Carol I, l-a ființat în sat și o nouă școală de

lote, pusă sub conducerea unei învățătoare suplinitoare, absolventă a unui external secundar, D-na Maria Stupcanu. Tot acum să a mai înființat o școală și în satul Cotârgasi, care a raport o bună parte din efectivul școlii de băieți din Broșteni. După un an, însă, la 1895, școala de fete să a contopit cu cea de băieți, alcătindu-se o școală mixtă, cu doi învățători: M. Lupescu, în postul I-ii și D-na El. Efusescu, absolventă a școlii Centrale dela Iași, nou numită, în postul al II-lea. În această situație școala a funcționat până la 1898, când să înființat încă un post, care nu a fost menținut decât numai până la 1901, când școala ramâne iarăși cu două posturi.

In anul 1905, școala din Broșteni mai lasă o parte din elevii săi școlii nou înființate din cătunul Holda. Cu toate acestea descomplectări de elevi școala nu a fost deloc slăbjenită în mersul ei normal. Până la 1865 școala din Broșteni a purtat numele învățătorului, Alecu Balos; dela acestă dată a primul numele celu ce a reorganizat complet: Regele Carol I. Multă viemă cheltuială de întreținere a școlii au fost susținute de primăria Broșteni și de Casa regală, până au trecut pe seama statului.

In 1887 învățătorul Mihai Lupescu a înființat la școala „o Casă de economie pentru a sădi în sufletele elevilor ideea egoișirii și prejurii banului. La 1888 a lual ființă în Broșteni Societatea Bistrița, cel mai vechiu cerc cultural din lângă, sub președinția învățătorului Mihai Lupescu, având de scop, prin constătuiri, înțearea de conferințe și de lectii practice, să contribue la perfecționarea învățătorilor și să soluționeze problema ajutorării elevilor săraci. Se înscriesește ca membri în acest cerc învățătorii din comunele: Farcașa, Borca, Mădei și Broșteni. In această alcătuire cercul a desfășurat o activitate frumoasă până în anul 1902, când s-a împărțit în două: cercul cultural Broșteni și cercul cultural Borca.

Pentru a veni în ajutorul elevilor săraci cu hrana, îmbrăcăminte și cărburi, precum și cu adăpost pentru cei de departe, Casa regală a înființat în anul 1898 o cantină școlară, care funcționa în trei camere libere, din locul școlii, condusă de un comitet, alcătuit din administratorul moșiei regale Broșteni, preotul și învățătorul. Această cantină să a dovedit a fi în adevăr de mare folos pentru școala, contribuind la îndreptarea frecvențării elevilor, la perfecționarea educației lor sufletești, prin contactul mai des cu învățătorii și la o bună dezvoltare fizică printre o hrانă abundență. În anul 1905, când, prin înființarea școlii din cătunul Holda, școale din Broșteni a pierdut o bună parte din elevii săi, cantina școlară nu a mai putut fi susținută și să a destinație.

Incepând din anul 1901 s'a ființat la școala din Broșteni mult timp cursuri de adulți, cu sătenii și soldații neștiatori de carte. Sedintele cercurilor culturale, cu producții literare și artistice, erau toate frequentate de săteni.

Casa regală a donat, multă vreme, în fiecare an, câte 500 volume pentru premii.

1) I. Simionescu — Oameni aleși, vol. II, Români.

Un alt distins învățător al școlii din Broșteni a fost Ion Teodorescu. Bun gospodar și administrator, printre alte îmbunătățiri aduse școlii, s'a ocupat cu mărirea și dezvoltarea grădinii agricole, înființată de Mihail Lupescu, iar în anul 1902 a înlemeat banca populară Bunc Vestire, care înlocuind o societate anterioară: *Societatea cultural moralizatoare, urmăria scopul culturalizării și îmbunătățirii stării economice a țărănilor.* În anul școlar 1951–52¹⁾ au fost înscrisi în școala din Broșteni 123 elevi, frequentând regulat cursurile 100 (51 fete și 49 băieți). Deosebit, există și cl. V-a curs complimentar, cu un număr de 15 elevi (3 băieți și 12 fete). Aproape în fiecare Duminică, școala dă câte o șezătoare în localul Căminului cultural, instituție înființată în Broșteni, în 1929, de către A. S. R. Principalele Nicolae, proprietarul mosiei Broșteni.

În anul 1931–32, din inițiativa și stăruința d-lui învățător Aurel Baciu,

Scoala primară No. 1 de băieți din Tg.-Neamț.

Cu priejul unei excursii prin nordul Moldovei, „marele iubitor de cultură și organizator de școli”, domnitorul Grigore Ghica Vodă, a pus, în ziua de 11 Sept. 1850, temelia celei dintâi școli primare publice, din orașul Tg.-Neamț, îscăind un pergamament și donând 3000 lei.²⁾ La această danie, arhimandritul Neomil, starețul mănăstirii Neamțului, un alt oblađător al culturii, a adăugat și dorința mănsatirii de a contribui la îspăvirea localului. Înlocuind vechea școală de catifej din Humulești, noua școală s'a deschis în anul 1852, la inaugurarea ei luând parte și Vodă Ghica.

Solemnitatea inaugurării școlii ne-o descrie Ion Creangă, martor ocular al acestui eveniment:

„...La 1852, în ziua când s'a săfinit paracclisul spitalului din Tg.-Neamț, și s'a deschis școala domnească de acolo, eu, împreună cu alii băieți serbare, înconjurat de o mulțime de lume și nu ne mai săturam privindu-l. Și el, frumos la chip și bland cum era, aruncă o privire părintească spre noi și zise: — lată, copii, școala și sfânta biserică izvoarele măgăierii și ale feericilor sufletești; folosiți-vă de ele și vă luminați și pe Domnul laudati! Aceste vorbe, rostită din gura domnească, au brațat adânc inima norodului adunat acolo și, fără întăziere, școala s'a umplut de băieți doriti de învățătură, între cari erau și eu... să învăț carte și să mă fec popă, ca

¹⁾ Dinti informațiile dir. școalei d-l Aurel Baciu, prin Revizorat, comunicate de d-l revizor scolar C. Luchian.

²⁾ V. A. Ureche — Istoria școalelor 1800—1864, pag. 37.

³⁾ I. Creangă, op. cit. Amintiri, pag. 56.

La 22 August 1853 Domnitorul Ghica, prin hrisovul nr. 4086, arată

cum trebuie organizată această școală.

„... „Scoala aceasta întru administrația sa dinlăuntru, va fi supusă tuturor regulelor ce se vor stabili numai de către autoritățile numite și monasirii, care va avea neașternută inspecție morală și materială asupra-i.

In>vățările se vor propune în limba patriei, iar intinderea și orânduirea lor va fi pe un curs mărginit de 4 ani și după programele înсuvînlăte pentru școalele publice primare din țară...

Examenele.. se vor face regulat ca și la celelalte școale publice la care Departamentul va avea dreptul și îngrijirea de a trimite un delegat săsistent, iar atestările se vor slobozi elevilor de către însăși inspecția ce se va regula pentru această sf. monasire.“¹⁾

Odată cu școala din Tg.-Neamț, în același an, 1853, Domnitorul Ghica

^a mai înființat încă 6 școli primare, în următoarele localități: Odobești, Panciu, Piatra-N., (școala nr. 1 de fete, a cărei deschidere a mai întâiaza), Bârlod și Tecuci.

In anul 1855 s'a înființat pe lângă școala din Tg.-Neamț și un internat, (A se vede capitolul care tratează despre seminarul dela mănăstirea Neamțului).

Cel dintâi învățător al acestei școli a fost Ieromonahul Isaiia Teodorescu (Duhu) originar din satul Cojeasca-Veche din Jud. Iași, despre care

Ion Creangă, fostul lui elev, are cuvinte foarte frumoase.

„...Bun mai era și părintele Duhu, când se afla în toane bune, Dumnezeu să-i ierte!

Pus-a el băieții în rândială, cum nu mai văzusem până atunci; cum păro-ni el vara, din banii săi, cofe de smură și fel de fel de puricale de în le da să mânăcăm și, mai în toată Sâmbăta, ne încrearcă în o droagă de-a mănsaticei Neamțului și ne ducea la sfântărie să dăm examen dinaintea sfântului Neomil, un bâtrân olog, care ne sfătuia cu duhul blândeței să ne linem de ceaslov și psaltire. Căci toate celelalte învățători, zicea el, sunt numai niște ereticii, cari mai mult amîrăsc înimă și tulbură sufletul omului. Da fost-a scris părintelui Duhu să nu asculte în totul sfaturile cu viitorul său, ci să ne învețe și căte oleacă de aritmetică, de gramatică, de geografie și din toate căte ceva, după priceperea noastră.“²⁾

După Isaiia Teodorescu a urmat Gh. Hrisocoleu, apoi economistul Crișore Conta, fost protopen în Tg.-Neamț³⁾, al cărui fiu, Vasile, filosoful Conta de mai târziu, a învățat carte la această școală ca și Alex. Lambriș.

¹⁾ V. A. Ureche — Istoria școalelor.

²⁾ I. Creangă, op. cit. Amintiri, pag. 56.

³⁾ Un jubileu (Sc. primară nr. 1 din Tg.-Neamț).

Pînă învățătorii mai de seamă, au fost și *Preotul Gh. Creangă*, iar mai îarzu *Gh. Cosmovici*, care a stat în fruntea școlii mai bine de 30 ani (1881–1918), lăsând, după moarte, școlii întreaga lui bibliotecă compusă din 2000 volume și 3000 reviste și gazete (actualmente bibliotecă populară). La sporirea acestei biblioteci a contribuit mult și soția sa *Smaranda Cosmovici*, care era și conducătoarea șezătorilor școlare. La 1884 s'a înființat, din inițiativa lui *Cosmovici*, o Casă de „economie a elevilor”, iar din anul 1895 s'a introdus în școală și lucrul manuăt. În anul 1896 a luat ființă cea de scop ajutorarea elevilor săraci, dela școlile de toate gradele.

La concursul Soc. „Tinerimea Română” din anul 1899, un elev al acestei școli, *Nelu Haralambie*, din cl. IV-a, a luat premiul al doilea; iar în 1900, școala a luat ființă și o școală de adulți. La anul Noembrie 1903 s'a înființat, la această școală, o cantină pentru toate școlile din Tg.-Neamț. Tot în acest an, un decret al Regelui Carol I hotărâse ca școala să poarte, de acum înainte, numele Domnitorului Grigore Ghica.

In anul 1931–32 școala a fost populată cu 202 elevi în 7 clase.²⁾

Pe lângă școala funcționeză astăzi și clasele V-a, VI-a și VII-a complementare.

Localul a rămas cel vechiu clădit de mănăstirea Neamțului la 1852, din cărămida, cu etaj, după planurile arhitectului Alex. Constantinescu, ab-solvent al Academiei din Iași.

Deasupra usii de intrare este o inscripție, care datează tocmai dela înființarea școlii.

Școala primară Nr. 1 de fete din Piatra-N.

1854. Nu s'a deschis însă atunci ci abia la 1 Septembrie 1858, redată cu încă alte 6 școli, înființate în acelaș an, în orașele: Galați, Ismail, Tg.-Ocna, Huși, Bacău și Tg.-Frumos.³⁾

Profesoarele au fost la început suplinitoră și erau recrutate dintre absolvențele Școlii Centrale dela Iași.

Un an școala a funcționat numai cu 2 clase (cl. I-a și a II-a), cu o populație de 34 eleve și cu o singură instituție D-ra *Elena Radovici* (Radu), devenită prin căsătorie *Andries*.⁴⁾ În anul 1859 s'a înființat și postul al doilea, cu 43 eleve. D-ra Radovici

dovici demisionând din învățământ, au fost numite ca învățătoare la aceste două posturi: Elena Levîjki (prin căsătorie Protopopescu) la cl. II-a și Elena Dafinescu la cl. I-a. Cea dinăuntru îndeplinea și funcția de directoră a școlii.

In anul 1862 s'a înființat și postul al treilea, cu 60 eleve, la care a fost numit învățător preotul D. Focsa.

Școala a funcționat aşa până la anul 1888, când s'a înființat și postul al patrulea, prin separarea clasei a III-a de a IV-a, la care a fost numită învățătoare Zulnia Isaceescu – absolventă cu diploma a Școlii Normale Superioare din Iași – care funcționa la această școală încă din anul 1882.

In anul 1892 Zulnia Isaceescu a fost numită directoră a școlii. Zulnia Isaceescu a fost una din femeile rare pe care le-a avut orașul Piatra-N. A desfășurat o activitate uimitoare atât pe lârămul școlar, ca o admirabilă pedagogă și strâlucită administrație, cât și pe cîl extra-școlar, fiind o publicistă de seamă și o neîntrecută conferențiară.

A înființat pe lângă școala primară un atelier sistematic de tesătorie și unul pentru împletirea pălăriilor de piele. A mai făcut o crescătorie de găndaci de mătase, a înțeținut și condis o cantină școlară. In anul 1892 a înființat cl. I-a divizoriară, numindu-se ca instituție suntințoare, D-ra Penelopa V. Stănescu, care până la 1 Aprilie 1893 a fost plătită de comună. Școala a funcționat într-un local închiriat până la 1865, când primăria i-a cumpărat dela Dr. Iosif Ghering localul actual, având în 1931–32, o populație de 104 eleve.

Școala de fete din Tg.-Neamț.

In luna Noemvrie 1856, locuitorii Tg.-alui Neamț au cerut cajmacanului Teodor Balș să le înființeze o școală de fete. Aceasta a aprobat în principiu cererea locuitorilor, dând următoarea hotărîre:

„Departamentul bisericesc se va înțelege cu D-na Ecaterina Balș, parohă școalelor de fete, în ce privește înființarea școlii. Localul se va lua dela mănăstirea Neamțului, iar profesora va fi plătită ca și la celelalte școli, de județe.”⁵⁾

Dar Gheorghe Asachi, șeful Departamentului Instrucției Publice, a propus ca localul acestei școli să-l dea mănăstirea Agapia, mănăstirea Neamțului fiind obligată, prin hrisovul nr. 40 al cămărcăniei, numai cu înțrebarea seminarului și a școalei primare de băieți din Tg.-Neamț.

Au trecut doi ani și școala nu mai lucea încă. La 28 Septembrie 1858 sfatul orășenesc al targului a făcut din nou o cerere pentru înființarea școlii și, înșără, a fost trimisă o instituție abia căre finele anului.

Din lipsa altor informații despre această școală suntem sălji a neopri aici.

1) Din V. A. Ureche: Istoria școalelor.

2) Unele informații luate din comunicările facute de dir. școalei, Revizoratului școlar.

3) V. A. Ureche – Istoria școalelor.

4) Din informațiile dir. școlii, d-na Ec. Radu, prin Revizorat, comunicate de d-rezvor școlar C. Lachian.

II. SCOLI DISPĂRUTE.

Dintre școlile vechi, care au funcționat în județul Neamț și în orașul Piatra, școli cari azi nu mai există, unele au fost primare, altele secundare; majoritatea lor, însă, au fost școli particulare, fapt care explică lesne cauza dispariției lor.

Ceeace e trist e faptul că despre unele din aceste din urmă școli, aproape nu mai există azi nici o știre. Ariva lor să irosit, iar singurele informații laconice și aproxiimate ce se pot căuta, sunt numai acelea ce s-au mai păstrat în memoria persoanejor mai în etate.

A. ȘCOLI PARTICULARE

1. Școlile catihetice (Vechile școli primare).

Învățământul public a luat naștere înztru în Țările Române. Înaintea acestuia, instrucția se facea în particular, începând chiar cu școala primară, mult deosebită de cea de astăzi.

Școlile primare funcționau în trapezele mănăstirilor și ale bisericilor, învățători fiind călugări și cântărefii.

Mai târziu, unii boieri, iubitori de cultură, au înființat căte o școală pe moșia lor, cum era, de pildă, școala din Broșteni a logofătului Al. Bals și altele.

Învățământul nefiind obligator, il urma numai cine voia și cât voia și conșta numai din deprindererea cîlitului cărilor bisericești (casătoval și psaltele) și a cântărilor. Asemenea școli se numiau școli catihetice, absolvitii lor având dreptul să se facă preoți.

Dascălii erau plătiți să elevi fie în bani fie în natură.

Despre aceste vechi școli, episcopul Melhisedec, spune următoarele:

„„Din cea mai profundă vecime biserică română a mers la braț cu scoala română. Episcopile, mănăstirile și chiar bisericile de enoria din orașe și sale erau totodată și școli. Pește tot locul era și unul sau călavă dascălii, cari învățau pe cei tineri carte, a citi, a scrie, a cânta; în timpurile antice slavonește, mai pe urmă grecește și în fine românește. Urme de ale acelor dascăli și școale bisericești găsim până astăzi, prin biblioteca mănăstirii, pe unde său conservat încă resturi din vechea cultură.

Așa găsim manuale cu îscălăturile elevilor ce au învățat pe ele și numele dascăllor care au învățat. Pe documentele mănăstirii se întâmpină nu odată numiri de călugări cu epitetul de *dascăl* sau *ritor* sau *dascăl slavonesc* sau *dascăl domnesc*.

Școale de acestea înțineau și mulți dintre boeri pe la moșii lor, pentru că să poată învăța copiii carte și să poată ajunge preoți, dascăli și logofeti. Chiar preoții de pe la salele unde nu erau școale, unii cu frunță săteni, improvizau școale mici pentru copiii lor spre a învăța ceva care în timpul fernei. Cântărefii dela biserică sau venin călugări priveag,

care nu iubia să săză la mănăstire, sub disciplină, făceau provizoriu pe dascălul sătesc pentru mâncare și o foarte modestă plată. Asemenea urmă și cântărefii pe la orașe; mai toți erau totodată și învățători de copii, din cea mai profundă vecime până în zilele noastre. De aceea epitetul de cântăref de biserică a devenit cu timpul sinonim cu acela de *dascăl*, încât până astăzi citeții și cântărefii dela biserică se numesc în limbajul popular *dascălii bisericii*. Aceste mici școale bisericești tradiționale au continuat până în zilele noastre și eu însumi am învățat ceea dințăiu cartie, adică cîntarea, în anul 1827, la un dascăl dela biserică Trei Erarhi din Piatra, apoi în satul meu natal la doi călugări impruvizati, în timpul iernei, într-un an la un călugăr, în altul la un dascăl mirean adus dintr-un sat vecin“.¹⁾

1) Designur că la acel dascăl pomenit de Melhisedec, vor mai fi învățat carte și alii copii, aşa că la biserică Trei Erarhi din localitate, trebuie să fi fost o adevărată școală de catihetă. Dar, pe la 1827, trebuie să există alt locaș de închinacuire, deoarece actuala clădire, nu datează după cum arata inscripția din peretele bisericii — decât din anii 1847-1848. În anul 1859 se constată în județul Neamț existența următoarelor școli particulare:
2) Școala lui Dumitache Nanu, dela biserică Sf. Ioan Domnesc (actuala Catedrală) din Piatra-N., cu 58 elevi, unde învățătura se predă în limba română. Din această a luat naștere școala nr. 1 de băieți.
3) Școala lui Gheorghe Ion, cu 24 elevi, unde se învăță în limba greacă. (Școala era probabil tot în Piatra-N.)
4) Școala lui Toma Popovici, cu 26 elevi, unde învățământul se facea în limba română. (Și această școală era probabil tot în Târgul Pietrei.

5) Școala psaltului Ion din Tg.-Neamț, dela biserică Adormirea, cu 40 elevi, unde se învăță și în limba greacă și în cea română. Aici a învățat mai înztru carte și Ion Creangă, după ce s'a întors dela școală din Broșteni. Era sociabilită drept o școală mai înaltă, căci iată ce ne spune Ion Creangă despre ea:

„„Dascălul lordache rămăse acum pe jos; era a cincea roată la car. Blata mamă, crezând că am să ies un al doilea Cucuzel să a pus cu rugămintă pe lângă tata și m'a dat să învăț psaltele la un psalt dela biserică Adormirea din Târgu-Neamțului, pește nouă svârlitură de piatră de parte de salut nostru. Trei husăi²⁾ plătă acum tata pe lună pentru mine. O iarnă am să învăț și la această școală, căci iarna ce mai puteam învăț“.³⁾

1) Episcopul Melhisedec : Serbarea școlară dela Iași, pag. 18-19.
2) Gh. Răceanu — Istoria învățământului particular în România.
3) Un husău era o monedă veche de 100 parale. (Creangă Ed. T. Kirileanu — Târziecă cuvintelor pag. 297).

4) I. Creangă : Opere complete — Fragment de biografie pag. 268.

Afără de acestea, mai existau pe la 1848 și alte 2 școli în Tg.-Neamț:

Q) Una era *Școala dela biserică Sf. Nicolae din Humulești*, a patin-
telui Ion Humuleșcu și a descărului Vasile a Iloaei sau a Vasilecăi, unde
a învățat pentru prima oară carile Ion Creangă. Avea peste 40 elevi.¹⁾

Cam la un an după ce s'a înscris Ion Creangă la această școală, deci pe la 1849, dascălu Vasile a fost prinț cu arcanul la oaste și, nemai având cine învăța copiii, școala să redeschise cu Dar peste un an (la 1850), școala să redeschise cu titile sale.

„... „Si părintele Ion de sub deal, Doamne, ce om vrednic și cu bună-
tate mai era! Prin îndemnul său ce chilie durată să facă la poarta bis-
tericii pentru școală; și apoi să fi văzut pe neobositul părinte cum umbra
prin sat din casă în casă, împreună cu bădita Vasile a Iloaei²⁾, dascălu
bisericii, un holteiu zdravăn, frumos și voinic și sfântuia pe oameni să-și de-
copili la învățătură.

Și unde nu s'au adunat o mulțime de băieți și fete la școală, între
cari eram și eu...

Însă părintele mai în toată ziua da pe la școală și vedea ce se pe-
frece... Si ne pomenuim întru una din zile că părintele vine la școală și ne
aduce un scaun nou și lung și după ce a întrebat pe dascălu, care cum ne
puriăm, a stat puțin pe gânduri, apoi a pus numele scaunului „calul Bălan“
și l-a lăsat în școală.

In altă zi ne trezim că iar vine părintele la școală cu Moș Fotea,
cojocarul satului, care ne aduce dar de școală nouă un drăguț de biciușor
de curvel impletit și părintele îi pune nume „Sfântul Niculai“, după cun-
este și hramul bisericii din Humulești.

Și a pus părintele pravilă și a zis: ca în toată Sâmbăta să se pro-
citească băieții și fetele, adică să asculte dascălu pe necare de tot ce a
învățat peste săptămâna și căte greseli va face să i le însemne cu cărbune
pe ceva, iar, la urma urmatorilor de fiecare gresală să-i ardă școlarului căte
un sfânt Niculai³⁾.

„Înfătu și nădu am început a învăța cruce-ajută, după moda veche
la școală din Humulești... Poate să fi fost de vreo unsprezece ani, când am
început a învăță...

„ Dascălu nostru era un holteiu frumos, zdravăn și voinic și-l chema

Vasile a Vasilecăi⁴⁾. El era și dascălu bisericii din sat. Un sorcovăt⁵⁾
nemifesc plătită fata pe lună dascălului ca să mă învețe“...

Q) Altă școală de acest fel mai era aceea a dascălului Simion Fosa,
dela biserică din Tutueni, om desăupt și talentat, despre care Ion Creangă
spune că era mai scump decât ceilalii:

... „Iar postoronca de dascălu Simion Fosa din Tutueni, numai pen-
tru că vorbeste mai în tâlcuri decât altii și sfârcăseste toată ziua la tabac,
cere căte trei husăsi pe lună⁶⁾“.

Cam de pe la 1824, înainte, începe a se introduce în școlile cathe-
tice și scrieră, precum și cele patru operații aritmice.
Din anul 1855, înmulțindu-se școlile publice, cele cathehetice s'au des-
ființat ori s'au transformat în școli pentru cîntăreții bisericesi.

2. Institute particulare.

O altă formă sub care se înfățișează învățământul particular în Țările
Române este aceea a institutiilor particulare.

Cam de pe la începutul sec. al XVIII-lea, în perioada fanariotă, când
în țările noastre ajung puternice două influente străine: cea grecescă și
cea franceză, boierii moldoveni și munteni au început să-și angajeze pentru
educarea și instruirea copiilor — după exemplul Domnilor — profesori par-
ticulari de limbă grecească și franceză.

Maî lârziu, în sec. al XIX-lea, influența grecească dispără înțocul cu
încelul, luându-i locul limbă națională și rămanând astfel numai influența
școlii franceze destul de puternică.

Incep acum să se înființează — în afară de profesorii cări predau în fa-
mili — o mulțime de institute particulare frânturești și era teamă, într-o
vreme, că acestea să nu impiedice dezvoltarea școlii naționale, întrucât
atât profesorii căl și limba de propunere nu era românească.⁷⁾

Acăstă situație nu a durat însă decât până la 1864, când învățămâ-
nul particular ia un caracter pur românesc, cu limba de propunere româ-
nească și profesori români, institutele particulare strâne, transformându-se deci
în școli românești. Asemenea școli au existat și în județul Neamț, mai ales
în Piatra-N., centrul cel mai însemnat al înțolutului.

Pe la 1859 existau în Piatra-N., trei pensionate particulare: unul de bă-
ieți: *Jauorschi* și două de fete: *Leo Frici*, cu 6 elevi și *diacoul N. Ionescu*.⁸⁾
Din lipsă de izvoare, nu avem nici o știre despre aceste școli.

1) I. Creangă: Opere complete — Fragment de biografie pag. 268.
2) În altă parte Creangă îl numește Vasile a Vasilecăi, cum vom vedea mai jos.
Probabil că purta ambele nume.
3) I. Creangă — op. cit. Amintiri pag. 19-20.

1) I. Creangă, op. cit. Fragment de biografie pag. 267.
2) Monetă veche de 2 1/2 lei vechi sau 100 parale, [Creangă ed. T. Kirileanu —
Târnăcirea cuvintelor pag. 308].

3) I. Creangă — Amintiri pag. 26.

4) N. Iorga — Istoria învățământului românesc.

5) V. A. Ureche op. cit. Gh. Răscău op. cit.

Institutul particular de fete pentru limba franceză „Marie Cham-palbert — Marie N. Herovani“.¹⁾

Această școală a ținut cam vre-o 20 ani, de pe la 1870—1890. A funcționat vreo 10 ani în casele lui Tică (astăzi ale lui Christofor Vicol) pe *Ulița Veche* (astăzi str. Elena Cuza). Mai în urmă, pe la 1880—81, s'a mutat în casele care sunt astăzi ale căp. Grintescu (vis-à-vis de fostă tipografie Gheorghiu), pe aceeași stradă.

Institutul particular de fete „Natalia N. Vicol — Victor Dogar“.

Acest institut a funcționat după programul învățământului secundar, cam între 1872—1881, în casele foste 1. Weinrauch, vis-à-vis de școala israelită română, str. sf. Gheorghe (azi Tâchel Corbu), colț cu str. Railei, fostă mai apoi Col. Rojanovici (azi Eduard Miro).

Dela 1881, institutul s'a mutat la Iași. Direcțoarea, *Natalia Vicol*, era absolventă a Scoalei Centrale din Iași, casătorita mai târziu cu *Victor Dogar*, unul din profesorii școlii, originar din Transilvania, fost revizor scolar al județului Neamț, după I. L. Caragea (adică după anul 1880).

Institutul particular de băieți „Jurawschi“.

Într-unii anii 1875—1885, a existat în Piatra-N. și un institut particular de băieți. El funcționa în casele: Alecu Manoliu (azi Carol Nach) de pe str. Stefan cel Mare (vis-à-vis de spitalul județean) și era condus de N. Jurawschi, profesor de limba franceză la gimnaziul „Petrush-Rares“.

Institutul particular, primar și secundar, de fete „Lumina“.

A fost înființat de distinsa institutoare Zulma Isaceescu, cam pe la 1881—1883 și a durat vreo 12 sau 14 ani, până pe la 1895. A funcționat în casele unde astăzi se află Administrația finanțelor, pe str. Eduard Miro (fostă Col. Rosnovanu), având programul învățământului primar și secundar și următorii profesori: Visinescu, probabil pentru matematică; Dr. D. Apostolide, I. Negrea (?); V. Banatos—inginer silvic și Em. Duplex—pentru limbă franceză; D. Srocedeanu—magistrat; Dra Hermann—vieneză, pentru piano.

La cursul primar erau următoarele institutoare: Antoneta Lascarache, Maria Codreanu (căsătorită Gorgos), Angela Neully și Marieta Tarârlungă din Bacău.

Institutul primar și secundar de fete „Cultura“.

În anul 1885 a luat ființă în orașul Piatra-Neamț un institut particular de fete, primar și secundar, cu internat, institut: *Cultura*—sub direcția D-nei Ivanovici, sora avocatului Lazu.

¹⁾ Informațiile despre această școală și despre cele 3 cări urmărează ne-au fost date cu aproximație de d-mii D. Hogea și Ermil Isacescu după cărți adusă de lor aminte. Din cauza acestor scoli nu mai există atunci.

Institutul funcționa în casele foste ale D-rei Maria Albu, pe str. Ștefan cel Mare, unde este astăzi internatul liceului.

Pe la 1888—89, directorul a acestui institut era D-na Elisa Udrischi, absolvență a școalei secundare și a Conservatorului din Dresden, iar directorarea internatului era D-na Gabriela Bitrou, absolvență de școală secundară din Austria.

Corpul didactic era următorul : 1) Gr. Sinescu—absolvent al Facultății de Științe din București, 2) Er. Istrati—licențiat al Școalei Normale Superioare din Iași, 3) V. Valeanu—absolvent al Facultății de Drept din Iași, Zaharia—licențiat al Facultății de Drept din Iași (e înlocuit pe Negre, care s-a permuat din Piatra), 7) Dra Aneta Teodorescu—absolvență a Școalei Centrale din Iași, 8) Dra Selma Höbisch—absolvență a Conservatorului de muzică din Germania, 9) Dra Profira Meleca—absolvență a Școalei Centrale din Iași. Pe lângă aceștia mai erau trei institutori publici : 1) L. Moncas, 2) D. Neculau și 3) Aranția V. Moldovanu.

La sfârșitul anului, e-evele institutului dădeau un examen în fața unei comisiuni alcătuite din profesorii gimnaziului și prezentată de directorul gimnazialui.

Intrucât singurul nostru isvor de informații esupra acestei școli este un anuar din anul 1888—89, nu mai posedăm a te știi; deasemenea ne sunt necunoscute împrejurările și data când acest institut a încetat de a ființa.

Institutul „Valentina Focșa — Eugenia Popovici“.¹⁾

În anul 1910 nu exista în Piatra-N., altă școală secundară decât liceul de băieți „Petrush-Rares“. Fetele învățau acasă, cu meditatori și apoi dădeau examene particolare la liceu.

Dar acest mod de a învăța copiii era anevoiești și costisitor. De aceea, pentru înlesnirea pregătirii elevilor, doamnele: Eugenia Popovici, licențiată în Litere și Valentina Focșa, licențiată în Matematică, au înființat în toamna anului 1910 (în luna Septembrie) un curs *preparator de fete* pentru cl. III a secundară, autorizat de Ministerul instrucțiunii. Cea dință predă parțea literară, cealălă partea și fizica.

Constățându-se, după un an de funcționare, că acest curs a fost de un real folos pentru eleve, profesorele conducătoare au cerut Ministerului în anul următor, 1911/12, să îprobe transformarea cursului preparator într-o școală particulară. Cererea a fost aprobată și astfel a luat naștere *Scoala secundară particulară de fete „Valentina Focșa — Eugenia Popovici“*, funcționând în acest an numai cu două clase (I-a și IV-a) și completându-și corpul didactic cu profesori la toate obiectele.

¹⁾ Informațiile relative la această școală ne-au fost date de d-l prof. Panait Popovici, după arhiva scolii.

In acești doi ani școala a funcționat întărită un imobil de pe bulevardul dr. Petreșcu (peste drum de imobilul dr. Petreșcu) unde era și locuința d-nei Valentina Focșă.

Înmulțindu-se clasele și fiind deci nevoie de un local mai spațios, școala să aibă mutat, în anul 1912/13, în str. V. A. Ureche nr. 3, (casele foste ale preotului David, azi proprietatea d-lui D. Popovici din Broșteni), funcționând acum cu 5 clase (I-a, II-a și V-a).

In fiecare an școala a continuat apoi și spori clasele, ajungând în 1922/23 să aibă șase clase (I-a VI-a). Tot acum să aibă obijicit dela Minister privilegiul promovării elevelor fără examen de fine de an, privilegiul acordat pe baza unui regulament pe timp de doi ani, prelungit apoi în fiecare an, până la 1926, când a rămas definitiv potrivit novei legi a învățământului particular.

Cu venirea anului 1923/24, școala aceasta particulară, își transformă cursul inferior cl. I-IV, într-o școală secundară de fete de stat, rămânând particulară numai clasele de curs superior (V-a, VI-a și VII-a).

In anul următor, 1924/25, au funcționat clasele : VI-a, VII-a și VIII-a. In această vreme, instituțiile comerciale și industriale din județ, fiind într-o stare prosperă și simțindu-se nevoie de personal pregătit special pentru bătrâni și comercia, direcțunea institutului particular obligea dela Minister autorizația de a înființa, pe lângă cursul liceal superior, o școală comercială elementară de fete, în acest an numai cu cl. I-a.

In fiecare an, la liceul de fete de Stat clasele sporeau, iar la școala secundară particulară scădeau; în schimb sporeau și clasele comerciale; astfel că, în 1926/27, institutul nu avea decât cl. VII-a liceala, dar școala comercială era completă. In acest an, constatăndu-se că școala prezintă garanții suficiente pentru pregătirea temeinică a elevelor, având un corp didactic selecțional și fiind înzestrată cu un bogat material didactic, Ministerul, în vederea consolidării ei, i-a dat autorizația de a se bucura de drepturi de publicitate, conform novei legi a învățământului particular, intitulându-se : liceul și școala comercială elementară de fete Valentina Focșă— Eugenia Popovici.

In acest timp școala era inspectată, trimestrial, de membrii unei comisiuni de control a activității elevelor, alcătuită din profesori dela școlile statului din locuințe și din alte părți, pentru fiecare obiect (studiu și dexteritate) delegați de Minister, cari lucrau sub președinția inspectorului șef regional.

Fiecare profesor delegat inspecta școala, inopinat, în cursul unui trimis, supunând elevele la un examen scrisoric, notele căpătate intrând în calculul mediei generale.

In 1927—28, liceul de fete de stat completează toate clasele, institutul particular rămâne numai cu școala comercială, care este mutată în casele d-nei Eugenia Popovici, din str. V. A. Ureche nr. 4.

In anii 1927—28 și 1928—29, când există numai școala comercială, controlul elevelor să facă sub forma asistării la examenul de fine de an, a membrilor delegați de Minister. Școala a continuat să funcționeze până la finele anului 1930—31, când a fost desființată din cauza micului efectiv de eleve, întrucât absolvențele începuse a nu mai găsi plasamente, ivindu-se începuturile actualei crize economice.

In 1931—32, în locul școalei comerciale, a luat ființă din nou cursul liceal particular de fete, sub direcția d-lui prof. Panait Popovici, funcționând numai cu cl. I-a și recrutându-și efectivul din elevele cari nu mai aveau loc în cl. I-a la liceul de fete.

Școala a funcționat și în anul următor, 1932—33, tot numai cu o singură clasa (cl. II-a) apoi să se transformă în Gimnaziu de băieți, care funcționează în prezent sub direcția d-lui profesor P. Popovici.

Sc. Comercială Elementară particulară „Michel și Rebeca Luster”¹⁾.

A fost înființată în anul 1914 din inițiativa d-lui H. Wolffshaut, directorul școalei primare israelito-române din str. Sf. Gheorghe (închela Corbu), funcționând în loculul acesteia.

In anul 1916, prin stăruință d-lor : dr. H. Wolffshaut și Solomon Drimmer, cunoscutul fi antrop evreu — Michel Luster a cumărat dela moștenitorii defuncționali Mihai Adamescu loculul de lângă Școala Profesională de fete, pe str. Ștefan cel Mare, păcarea-lă dăruit aici C, inițiativă într-o această școală.

Din constatăriile făcute de d-l inspector școlar N. Ionescu, cu ocazia unei inspecții, în ziua de 25 Ianuarie 1916, reiese că această școală funcționa normal, dând rezultate frumoase.

Conducerea școlii o aveau doi directori : unul de studii și albul administrativ. Deta 1914—1918 director de studii a fost prof. Emil Istrati, iar director administrativ d-lul H. Wolffshaut.

Incepând din 1918 s'au introdus în programul școlii limbile : germană și ebraică.

Dela 1924 au inceput să fie primite și fete, școala transformându-se în cele din urmă în școală de fete.

Deseori și în special în zilele naționale se dădeau serbări școlare reușite, cu producții artistice, parteau artistică fiind organizată de d-l institutor I. Radu.

In anul 1928 școala să desființat. Deta 1918—1923 director de studii al școlii a fost prof. I. Filip, iar director administrativ d-l Aron Barid.

B. ȘCOLI PUBLICE.

1 Seminarul dela Mănăstirea Neamțului.

Mănăstirea Neamțului, cea mai veche din Moldova, a avut un mare

¹⁾ L. Kaufman. Cronica Comunităților israelite din județ Neamț.

rol în istoria culturală a neamului nostru. Ea a fost multă vreme singurul aşezământ al fărăi, răspânditor de credință și cultură. Călugării acestei mănăstiri erau cei mai învățăți oameni ai fărăi. Ei dădeau satelor preoți, cancelariei domnești funcționari, de aici se alegeau vlaicii fărăi. Activitatea desfășurată de călugări din Mănăstirea Neamțului, pentru răspândirea cărților religioase a depășit chiar granițele fărăi, fiind cunoscută în toată lumea ortodoxă.

O epocă de mare înflorire a cunoscut acest aşezământ în a dona iugine rusă, Paisie. Acesta și-a pus totată pînă la înființarea și puterea lui de muncă pentru prosperarea mănăstirii, iar în testamentul ce l-a lăsat, sugeră următor să îdea înființări la această mănăstire a unei școli de preoție.

Urmăși nu au nescosit această idee testamentară a fostului stareț și insus Domnitorul fărăi, Mihail Sturza, luă inițiativa înființării școlii, în anul 1843. Cu toate acestea, nu se știe din ce motive, școala nu s-a deschis decât foamei peste 10 ani, la 1853), pe împul domnului Iul Grigore Ghica Vodă și nu în mănăstire, căci nu au voit călugări, ci în Tg. Neamțului, fiind mai mult pentru mireni.

La 1855, statul conducător al mănăstirilor Neamțul și Secul face un vast plan de reorganizare a școlii, pe care prezintă spre aprobată Domnului Grigore Al. Ghica, prin mitropolitul Moldovei Sofronie Miclescu. Domnul îl aprobă prin hrisovul din 28 Mai 1855, hrisov semnat și de șeful Departamentului Cultului și al Instrucției Publice, vornicul D. Ralet și de Directorul Departamentului, Leon Ghica și publicat în *Zimbrul* din 6 Mai 1855¹⁾.

După acest plan, seminarul, care lucea finfă, cuprindea trei cicluri: normal, gimnazial și teologic—corespunzătoare ciclurilor de învățământ: primar, secundar și universitar. Prima categorie cuprindea 4 ani de studiu, a doua opt și ultima patru ani.

Hrisovul instituia analitică a celor 5 secțiuni de învățământ și mai multe dispozitii reglementare, precum :

Partea științifică va sta sub o epitetie specială, compusă din Mitropolit, Ministerul Cultelor și Inspectorul Publice și Inspectorul școalelor, care va avea îndatoritea de a aduce seminariului toate imbuințățile ce vor fi reclamate în cursul funcționării, precum : înzestrarea cu material didactic, dezvoltarea bibliotecii; introducerea de materii facultative, etc..

Cursurile se vor lipe în limba română și, pe lângă limbile clasice pre-

văzute în programe, se vor putea înființa și caedre pentru învățarea limbilor moderne.

1) N. Loga — Istoria bisericii românești, Vol. II.
2) V. A. Ureche — Istoria școlilor pag. 108.

Obiectele de parte spirituală vor fi sub supravegherea exclusivă a Mitropolitului.

Celealte obiecte de învățământ din clasele primare și gimnaziale vor fi sub supravegherea Mitropolitului și a Departamentului Instrucțiunii Publice, ca să fie la fel cu celelalte școli.

In fiecare an, autoritatea conducătoare a seminarului va trimite Departamentului Cultelor și Instrucțiunii Publice și Epitropiei teologice, o siluajie clară asupra mersului școalei.

La examene va asista un delegat al Mitropolitului și unul al Ministerului. Profesorii școalelor primare și secundare vor fi numiți de Minister și de Mitropolit, iar cei ai Facultății teologice de Epitropiea seminarului.

Ca să aibă elevi în toate clasele celor 3 grade de învățământ, Epitropia seminarului hotără înființarea unui internat.

Dacă unii din elevi se vor distinge la învățătură și bună purtare și ar dorii să se specializeze în una din ramurile învățate în seminar, ca să poată fi profesori, vor putea fi trimiși la Universitățile din Sfântă Treime, pentru a urma doctoratul.

În interesul școlii se va căuta să se îmbunătățească institutul de tipografie al mănăstirii, îmbogățindu-se cu tot felul de caractere tipografice ca să poală învățări și cărti străine.

Pe lînă ușurarea studiului ști. naturale și a agriculturii se va face o grădină botanică și de pomologie, precum și o fermă model.

Hrisovul încheie astfel:

„Intrucât veniturile mănăstirii sunt destinate pentru întreținerea călugărilor, a seminarului și a internatului, a tipografiei și a bibliotecii, a spitalului, a ospiciului de alienati și a grădinii botanice, Domnitorul confină mănăstirii toate privilegiile pe care le-a avut până în prezent potrivit hrisovelor anterioare și recomandă ca și cei ce vor veni după dânsul, în fruntea fărăi, să respecte aceste privilegi pentru mănăstire și instituțiile ei atât de utile pentru țara“²⁾.

Dar arhimandritul Dionisie, stăretul mănăstirii, care trebuia să aducă la înăpereirea acestor dispozitive domnești, nu s-a împăcat cu ideea înființării unui internat în mănăstire. El susținea că sederea în mănăstire a 250-500 tineri, căci ar fi trebuit să aibă seminarul în toate clasele, ar turbara înșteea viații monahale și apoi ar fi și greu de întreținut.

De aceea, în luna 1855, stăretul, în preună cu cei mai bătrâni și mai de seamă preoți ai mănăstirii, au înaintat Domnitorului un memoriu în care cereau să funcționeze clasele primare și gimnaziale în Tg.-Neamț, făcându-se lângă școala primară dezlătită de Domnitor și încăperile necesare pentru gimnaziu, iar în mănăstire să rămână numai cursurile teologice.

1) Hrisovale în Sale Principelui Domnitorului Grigorie Alex. Ghica Voievod.

Mănăstirea va plăti pe toți profesorii și pedagogii necesari. Va intra într-un internat de minimum 50 elevi, care se vor alege în primul rând dintrătinerii ce sunt în mănăstire și apoi vor fi primiți și alții, din absolvenții școalelor publice, slitorii la învățătură și cu purtare bună. În internat unii elevi pot intra ca bursieri în urma unui concurs. Se mai puteau primi și elevi solvenți, peste numarul celor 50 întrejași de mănăstire, în limita locurilor disponibile.

După terminarea cursurilor primare și gimnaziale de 12 ani, tinerii care sunt vocație religioasă vor fi primiți în școală teologică din mănăstire. Până la ieșirea primei serii de absolvenți însă, va funcționa și în interiorul mănăstirii, în același timp cu școala din fârgă, un curs—cu călugării, diaconi și preoți tineri, ca îi nu se pot deplasa la școala din Tg. Neamț.

Cei mai buni dintre tinerii absolvenți a 16 ani de cursuri vor fi hirotoniți diaconi și preoți.

Acvest memoriu a fost aprobat întocmai de Grigore Al. Ghica Vodă, cu hrisovul din 30 Martie 1856.

punctele pierii fundamentale a locului internatului, ce sa construit lângă scoala primara, să facut în ziua de 1 August 1855, în prezența stafetului mănăstirii, arhimandritul Dionisie.

Socora și internatul s-au deschis în Septembrie 1855.
Personalul didactic era următorul: 1) D. Kami, 2) Iosif Patriciu—fost profesor de istorie la Academia Mihăileană, director și profesor la clasele gimnaziale pentru istorie, limba română și limba latină; 3) D. A. Boronfi, pentru limba franceză; 4) D. Hriscoscoleu, și 5) G. Cătănescu, pentru clasele 1-5; 6) Ierodiacaonul N. Popescu, absolvent dela Socola, pentru religie).

La început au fost 20 elevi interni. Internatul era organizat după modelul celuilăzi, Bugetul internatului pe timpul: 1 Sept. 1856—1 Ianuarie 1857 era de 6.032 lei, iar al școlii de 12.083,40 lei².

La inaugurarea deschiderii cursurilor au luat parte: batmanul Alecu Aslan, D. Post, Leon Ghica, directorul Departamentului Instrucției Publice, colonelul T. Kazimir, adjutanțul Domnului și Aga A. Laurian, inspectorul general al școalelor.

Profesorii seminarului din mănăstire erau: Protosvirighelul Ghenadie

Popescu, doctor în Teologie rector și profesor, Ierodiacaonul Policarp și leordacornul Benedict absolvent dela Socola, profesori.
Dar după retragerea Domnitorului Grigore Ghica, sătrelul Dionisie a fost înlocuit din fruntea mănăstirii de caimacamul Teodor Bals cu un altul anume : Gherasim.

La 30 Septembrie 1856, noui staret, se plângere mitropolitului că mă-

năstrea nu mai dispune de fonduri ca să poată întreține o școală cu 16 ani de cursuri și cere transformarea ei într-o școală monahică, cu mai puțini ani de studii și deci mai puțin costisitoare, precum și desființarea instituției.

Mitropolitul comunică cerințele mănăstirii, caimacanului Teodor Balș, care le aproba printre un nou hrisov. **Să** destinațat **asa**, dar, internatul, iar seminarul a fost transformat într-o școală numai pentru monahi, primul loc ocupându-l invataturile teologice. Cursurile aveau să dureze 8 ani în două

secții. Hrisovul este îscălit și de A. Surza, secretar de stat, A. Fotino, director și I. Antoniade, șeful secției a II-a a Secretariatului de Stat.

Dar acestei importanțe instituții de cultură parcă i-a fost sortit să meargă cu pași repezi spre desființare. În 1858 un raport al Ministerului Instrucțiunii Publice, Principele D. Cantacuzino, către caimacamul Vagoride asupra situației școalelor din Moldova, face aprecieri nu tocmai favorabile despre acest seminar.

Iată ce spune acel raport :

„...In afara de aceste asezaminte enumerate pînă acum (școalele primare, n. n.), mai există unul cu titlul de seminariu, în mănăstirea Neamț, întrebat cu cîinelela acelei mănăstiri.

La înfiind să, subscrisul a găsit-o înjurătătură, cu nuntă, tacită, în contra hrisoavelor Domnului Ghica, mănăstirea, o scoindu-se de osebiște, imprejurări ale guvernelor provizorii, a isprăvit a scozi de sub priveliște, gheră și legiuilul control al ministerului, după care a desfășurat și gimnastică, zul și internatul ce trebuia să aibă, reducând-o la simpla proporție de școală catetică.

firi print' o adresă și apoi către Cainacan print' un raport, care a și rănumit o comisie. Lucrările acestei comisii, însă, s-au paralizat prin opunerele stareului sprinjnit pe chiriaștia sării.¹⁾

In 1860, sub Domnitorul Alex. I. Cuza, se reformează programul seminarilor din Moldova. Durata învățării năntului la aceste scoli se fixeză la 7 ani, cu următoarele obiecte de studiu: religia, filosofia, ro mână, latină, greaca, istoria, geografia, statistică, teologia, matematica, fizico-chimice, caligrafia, desenul și limba franceză.

Nu putem să dăm această reformă să introducă și la seminarul de la mănăstirea Neamțului.

— Istrisaoalele în Sale Principelui domnitor Grigore Al. Ghic Voevod; V. A. Ureche — Istoria scăoalelor; Un jurnal.

1) V. A. Ureche — Istoria scoalelor

Ceeace știm e că la 1861 se constată din nou că seminarul merge foarte prost, iar dela 1862, când un uriaș incendiu a ars o parte din Târgu-Neamțui, nu se mai aude nimic despre această instituție.¹⁾

Târziu de toț, după trecere de ani, acest seminar s'a reinființat, pe data de 1 Octombrie 1926²⁾ din inițiativa eforiei mănăstirii Neamțului și a starețului mănăstirii Daniil Ciubotaru. Direcția seminarului a fost încredințată eruditului fost episcop al Hușilor, Nicodem, care era și președintele eforiei mănăstirii.

După un an însă, în 1927–28, starețul Nicodem a părăsit direcția seminarului, care a fost luată de arhimandritul Laurențiu Busuioc, doctor în Teologie dela Sorbona.³⁾

In toamna anului 1928 seminarul a fost mutat la mănăstirea Cernica. La Neamțu a mai rămas totuși un seminar pentru călugări mai mult cu catorcăi practic religios, având deocamdată numai 3 clase, iar ca director,

pe statul mănăstirii.

Scoala de Silvicultură din Tg.-Neamț

In Monitorul Oficial al Moldovei nr. 109 din 9 Sept. 1860 s'a publicat decretul de înființare în Tg.-Neamțui a unei școli de Silvicultură cu internat. In internal se puteau primi 60 elevi, 10 bursieri și 40 solvenți.

Nepuțindu-se găsi locul în acest an, deschiderea școlii s'a amânat pentru primavara anului viitor 1861. Dar, între timp, căzând dela putere M. Cogălniceanu, iar V. A. Ureche ieșind dela Directoratul Instrucției Publice, această școală nu s'a mai deschis niciodată.³⁾

Cea dintâi școală normală din județul Neamț: Scoala prepa-

randă din orașul Piatra-N

In anul 1860 se înființează în Moldova, printre lege votată de Adunarea Deputaților, 4 școli preparandale pentru pregătirea învățătorilor. Ele aveau să funcționeze în orașele: Botoșani, Bacău, Tecuci și Ismail.

Profesorii acestor școli erau plătiți din fondul culilor sătești cu câte 30 lei lunari.

Că elevi erau chemați dascălii biserichilor din județul unde era școală și din cele învecinate.

Durata cursurilor în anul înființării era numai de 3 luni. Programul primului an de studiu era acela de cl. I-a primară, plus practica pedagogică. Cel care absolvea acest curs, avea dreptul să devină oriunde o școală primară, dar numai cu cl. I-a. Începuse în această vreme ofensiva pentru luminarea poporului.

¹⁾ N. Iorga. — Istoria bisericii românești, vol. II.
²⁾ După informațiile d-lui avocat V. Moțoc din Tg.-Neamț, fost profesor la acest seminar.
³⁾ V. A. Ureche — op. cit. — Un jubileu.

In anul următor școlile preparandale trebuiau să preddea materie cl. II-a primară, iar în ceilalți ani materiile claselor a III-a și a IV-a; deci în fiecare an către o clasă primară.

Scolile preparandale s'a deschis la 1 Octombrie. Ele funcționau în locul școlilor primare de băieți, fiindu-și cursurile în timpul liber al acestor școli. Predarea lectiilor era lăsată la înținderea profesorilor.

Scoala preparandă din Ismail, sub direcția institutorului I. Zuan, a funcționat numai o lună în acea localitate. In Noembrie, din cauza lipsei de elevi, a fost mutată la Piatra-N.

In nouă târg, această școală s'a dovedit a fi de un real folos, căci în anii 1861 și 1862, când se înființează în Moldova un număr mare de școli sătescă, în județele Neamț și la Suceava (Balta de azi) au fost trimiși învățători proveniți din școala preparamandă din Piatra-N.¹⁾

O frumoasă activitate a desfășurat la această școală institutorul Nicolae Vicol.

Nu știm cât timp a funcționat această școală nici imprejurările în care s'a desființat.

ȘCOLILE DIN VREMEA RĂSBORULUI CEL MARE

1. Școlile normale.

In anul 1917–18, când trei stături din România veche era sub ocupația dusmană, o lume imensă, provenită din cei care luaseră calea refugiaților, era îngărmădită în blata Moldovă. Ne mai având loc la orașe, foarte mulți refugiați s'a așezat prin sate și pe la mănăstiri.

In această epocă de dezechilibru social și moral, trei probleme fundamentale preocupaau, îndeosebi, mintea fiecărui român: 1) înzestrarea armatei cu cele trebuitoare, pentru a rezista cu succes forțelor dusmane. 2) grija de populația civilă, pentru a avea hrana necesară și a fi apărată de boala și 3) problema filoeretului.

Războul își manifesta una din multiplele lui efecte dezastruoase și asupra tineretului. Astfel, el zdruținase complet învățământul, pe de o parte prin mobilizarea profesorilor, din care cauză serii întregi de copii nu aveau dela cine învață carte; pe de altă, prin ocuparea unei mari părți din țară, de către inamic, provocase invazia și îngărmădirea în mică Moldova a unui mare număr de tineret, care nu și mai știa acum de rosturile sale și care nu trebuia lăsat în voia soartei, ci educat și instruit. De aceea se impunea, ca un fapt imperios, educația și instrucția tineretului. Ea trebuia continuă cu toate greutățile pe care le puneau în cale aceste viermuri turburi și dezolante.

S'a căutat, aşadar, pe cât posibil, ce învățământul de toate gradele

să se continue. Un mare ajutor pentru educarea tineretului l-a dat școlii în acest timp, cercetașia, căreia acum î s'a dat o mai mare dezvoltare și importanță.

La orașe, fiindcă locurile scolilor erau transformate în spitale pentru răniți, s'au închiriat case particolare, căutându-se ca să poată funcționa toate școlile. Astfel absolvenții școlilor primare nu au fost impiedicați de a urma și cursurile secundare.

Dar trebuie înlesnit și copiilor de săteni accesul la școlile secundare, mai cu seamă că pe la sate se aflau și copii de-a orășenilor refugiați. Cum venirea acestora la orașe, pentru învățătură, era imposibilă în acel timp, legiuitorul de atunci a dispus înființarea mai multor școli normale chiar în sate.

S'au înființat în anul 1917–18, în toată Moldova, 40 școli normale. În județul Neamț, asemenea școli au luat ființă în următoarele comuni: Hangu¹⁾, Costișa-Zberești, Războieni și Uricheni. Toate erau mixte. După un an de zile de funcționare, unele s'au desființat, altele s'au transformat în școli pregătitoare pe baza legii Mehedinți din anul următor.

Școala normală mixtă din Zberești-Costișa.

A fost înființată ca să funcționeze în comuna Podoleni. Până să înceapă însă cursurile, localul în care trebuia să se înșalteze școala a fost ocupat de niște soldați ruși, care n'au mai voit apoi cu nici un chip să-l evacueze. În față acestei situații, școala a trebuit să-si caute alt local și să stabilit în localul școlii primare din cătunul Zberești, comuna Costișa. Școala a început cu cl. I-a, având 35 elevi (băieți și fete), care erau interni; 20 din ei erau bursieri.

Director al acestei școli era Ioan Fulga, institutor, refugiat, dela școală primă de băieți Nr. 3 din Constanța și revizor școlar cl. I-a a aceluiajudeț.²⁾ E curios faptul că școala, neavând stampilă proprie, Fulga o utiliza pe aceea a școlalei de unde venise, luată întâmplător cu dânsul.

Că profesori școala mai avea încă doi institutori: pe D-na Eliza I. Fulga, soția directorului și pe Virgil Mihăilescu.

La finele anului școlar, elevii au dat, în ziua de 16 Mai 1918, un examen de control în față unei comisii alcătuită din profesorii școlii și președător de prof. Ermil Istrati, delegat al școlii normale de băieți, prin-tr'un ordin al Ministerului.

In anul următor școala n'a mai funcționat.

Școala normală mixtă din comuna Războieni.

A funcționat în localul școlii primare din comună. La început s'au inscris în școală 40 elevi și eleve. În cursul anului s'au retras 3 elevi, iar unul a fost eliminat, rămânând un efectiv de 36 elevi (21 băieți și 15 fete) care au frecventat regulat cursurile întregul an școlar. 20 elevi erau bursieri, iar restul solvenți: Elevii erau găzduiți pe la săteni sau la maicile din mănăstire.

Director al școlii era D. Sburian, institutor, refugiat, dela școală primară Nr. 1 de băieți din Buzău, care preda limba română și aritmetică. Celalți profesori erau: institutorul I. Grigorescu, refugiat, dela școală primară de băieți Nr. 8 din Ploiești, care era și revizor școlar cl. II-a al județului Prahova¹⁾ și soția sa Lucreția Grigorescu, care era numai suplinitoare. Cel dințău preda istoria și geografia, cea de a doua—religia, caligrafia și gimnastică. El funcționau la această școală ca delasajă.

La sfârșitul anului școlar, în zilele de 15 și 16 Mai 1918, elevii au dat un examen în fața unei comisii compusă din profesorii școlii și pregătitoare de pr. Ec. V. I. Constantinescu, profesor și delegat al școlii normale de băieți din localitate, pentru controlul activității elevilor.

Examenul, care se finează la toate școlile normale de acest fel, constă din 2 lucrări scrise: la I. română și aritmetică și dintr-o examinare orală în următoarele obiecte: religie, română, aritmetică, geografie, istorie și științe naturale.

La examen au reușit toți elevii.²⁾

Această școală a funcționat și în anul următor 1918–19 ca școală pregătitoare, cu același corp didactic și cu două clase (I-a și a II-a). În clasa I-a au fost înscrisi 42 elevi și eleve, iar în cl. a II-a, 34.

Școala normală mixtă din comuna Uricheni.

A funcționat în casele defuncției Eratto Văsescu, oferite școlii în mod gratuit, având un efectiv de 28 elevi (16 băieți și 12 fete), dintre care 20 erau bursieri, iar 8 solvenți. Aproape toți elevii erau interni (numai 9 erau găzduiți în sat). Masa o luau în comun la cantina școlii. Cursurile au început la 15 Noembrie 1917 și au înzint până la 20 Mai 1918.

Directorul școlii era institutorul N. G. Teodorescu, care preda următoarele obiecte: aritmetică, științe naturale, religie, muzica, practica agricolă și gimnastică. Celelalte obiecte: I. română, istoria, geografia și desenul, erau, predate de Gh. Brasoveanu, tot institutor.

In zilele de 17, 18 și 19 Mai, 1918, elevii au dat examen de fine de

¹⁾ Despre această școală, neavând posibilitatea de să ceroarea arhiva, nu putem să nimitem.

²⁾ Lus salaria și pentru această deminitate, deși era în refugiu.

¹⁾ Lus salaria și pentru această deminitate.

²⁾ Printre elevii acestei școli au fost și pr. Traian Leffter, actualmente diacon la Catedrala orașului și d.l C. N. Tircu, licențiat în Filosofie și publicist.

an în fața comisiei profesorilor școlii, prezidată de pr. Econ. V. I. Corneanu, profesor, delegatul școalei normale de băieți din localitate.

La examen au promovat toți elevii, afară de o fată, care a rămas cōrigentă.

2. Școlile pregătitoare.

In anul 1918, d-l S. Mehedinti, Ministrul Instrucțiunii și al Cultelor în cabinetul Marghiloman, a făcut o nouă reformă școlară.

D-sa susținea ideea că fărăni nu trebuie scosi din mediul lor firesc, natural, atât de frumos, aiță de sănătos și aiță de specific neamului nostru. De aceea fețiorii de fără nu trebuie aduși la școlile secundare dela orașe, unde viața cosmopolită îi determină. Începutul cu începutul, să-și schimbe obiceiurile și porul, să-și strice graul și să nu se mai întoarcă în mediul în care au crescut.

Fărăni trebuie să stea la locul lui, iar viața să-i rămână inalterabilă. Pentru aceasta trebuie să aduse școlile secundare în mijlocul poporului, mai ales școlile normale și seminarile, cari sunt cele mai de folos pentru fărăni, ele creind pe adevăraji educatori și luminători ai satelor; învățătorii și preotii.

Flind însă greu a se cunoaște vocația unui absolvent de școală primară pentru preoție sau învățământ, la vîrstă fragedă de 11-12 ani, de aceea e necesar să se înființeze mai întâi niște școli pregătitoare, unde absolvenții școlilor primare, după un curs de 4 ani, se vor putea îndrepta cu mai mare ușurință unui către cariera preoțească, alături cetea cea dăscălăicească sau în alte direcții.

Școlile pregătitoare vor trebui întreținute chiar de săteni, care în acest scop vor alcătuī eforii școlare ca să alătă grija de administrația și buna funcționare a școlilor.

Această idee, d-l Mehedinti a izbutit s-o traducă în fapt, înființând, în 1918, legea pentru eforiile comunale și legea pentru școala pregătitoare și seminarile normale, potrivit cărora au luat ființă în acel an, în mai multe sate din Moldova, școli pregătitoare.

In județul Neamț s'au înființat școli pregătitoare în următoarele sate:

Hangu¹⁾, Bicaz, Războeni, ²⁾ Dobreni și Humulești.

In unele părți școlile pregătitoare nu au fost decât o continuare a școlilor normale, înființate în anul anterior. Așa a fost la Hangu și la Războeni. In alte părți școlile normale au fost desființate și în locul acestora s'au înființat școli pregătitoare, dar în alte sate.

Aceste școli au trăit numai un an de zile, căci în toamna anului 1918, puterile centrale au fost învinse, guvernul Marghiloman a căzut, România și-a eliberat teritoriul ocupat de inamic, iar guvernele care au

¹⁾ Despre școala pregătitoare din Hangu nu am putut procură nici o sursă.

²⁾ A se vedea școala normală din Războeni.

urmărit în cursul anului 1919, au anulat toată legislația făcută de guvernul Marghiloman.

Inscrierile elevilor în școlile pregătitoare se făceau prin Revizorul școlar.

Școala pregătitoare de fete din comuna Bicaz.

In comuna Bicaz a funcționat în anul 1918-19 o școală pregătitoare de fete cu două clase: I-a și a II-a, fiecare clasă având câte 18 eleve.

Directorul a școlii era D-na Blanca Lanculescu ¹⁾, profesoră secundară, refugiată din Constanța; predă I. franceză și desemnul. Corpul didactic era completat cu preotul Alex. Popp, ardelen, care predă: religie, istoria și I. germană; D-na Maria Praudi, pentru I. română, caligrafie și muzică și D-na Maria Stănescu, la științe naturale, geografie și aritmetică. Din luna Februarie 1919 (dacă nu cunva și mai înainte) se mai constată profesori la aceasă școală și Alexandru Lanculescu, agronom, Maria Gârneață, la desen și muzică, Maria Teodorescu, la I. română și caligrafie și Dr. Grigoriu.

Președintele eforiei școlare era preotul Alex. Popp.

Școala pregătitoare mixtă din comuna Dobreni ²⁾.

In anul 1918-19 s'a înființat și în comuna Dobreni o școală pregătitoare mixtă, din inițiativa D-nei Lucia L. Bogdan, proprietara moșiei Dobreni și a D-lui Gh. Cojocaru, învățătorul satului.

Școala a funcționat cu 2 clase, flind instalată în hanul mosiei Dobreni, care avea 4 încăperi, dar utiliză și o sală a școalei primare.

Avea înscriere în cl. I-a 47 elevi și elevă, iar în cl. II-a,

In cl. I-a erau primii absolvenții școlilor primare, iar în cl. II-a,

origine făcea dovadă că are o clasă secundară. Celor cari nu puteau face această dovdă cu acela, pentru că le pierduseră în timpul refugiașului, Ministerul le admitea înscrierea în cl. a II-a, în urma unui examen sumar din materia cl. I-a.

Cei mai mulți din elevi și elevă erau interni; numai câțiva stăteau la gazde, în sat; 21 din ei erau bursieri.

Directorul al școlii a fost la început protopopul Ilie Câmpescu, refugiat din Transilvania (jud. Ciuc); predă I. română și istoria. Corpul didactic era compus din: Ionel Câmpescu, fiul prototehului, student în Drept, N. Poscu, licențiat în matematici, la; aritmetică, I. franceză, desen și gimnastică; Gh. Cojocaru, învățătorul satului, predă lucrul manual și agronomia. Preotul satului, Ec. V. Darie, flind solicitat a predă religia

¹⁾ Actualmente inspectoare în învățământul secundar.

²⁾ Despre această școală ne-a mai dat informații prețioase și d-l prof. N. Pascu, fost director al ei.

a refuzat și atunci a fost numit la acest obiect pr. Calapăr, din satul vecin Negreslă.

In ziua de 20 Noemvrie 1918 armata română își eliberașe împreună cu aliații teritoriul ocupat și acum trecea munci din nou în Transilvania. În fața acestor împrejurări, protopopul Câmpenean își luase concediu dela școală încă dela 16 Noembrie și plecase cu fiul său în Transilvania, să-și vadă gospodăria. A stat în concediu până la 26 Decembrie 1918, înăndu-i locul la conducerea școalei d-l prof. N. Pascu... Dar părintele Câmpenean nu s'a mai întors din Ardeal ci și-a dat demisia pe ziua de 26 Decembrie 1918, iar la 30 Decembrie a fost numit director d-l prof. N. Pascu.

După numirea ca director a d-lui N. Pascu s'a făcut o nouă repartiție de ore: N. Pascu predă: aritmetică și geografie, d-ra Alexandrina Zătreanu (profesoară nou numită) predă: istoria, l. română, l. franceză și l. germană. Institutul Gh. Cojocaru era pentru șt. naturale, caligrafie și desen, lucru manual, agronomie și gimnastică; pr. Calapăr la religie, mu-

zica vocală și bisericescă.

Dela 1 Februarie 1919 pr. Calapăr și-a dat demisia, fiindcă greu să vină la școala din cauza depărtării și insăși să acceptă acum să vină în locu-i preotul satului Ec. V. Darie.

La finele anului elevii au dat examen în fața comisiei profesorilor școalei, promovând cu toții, din cl. I-a 40, iar din cl. II-a 19.

Întreținerea și administrația școalei era în grija șefiei școlare, care era alcăuită din: D-na Lucia L. Bogdan, învățătorul Gh. Cojocaru și preful V. Darie, având ca președinte pe protopopul Ilie Câmpenean, directorul școalei. După ce acesta a demisionat el a fost înlocuit prin d-l Pascu, nou director.

Şcoala pregăitoare de fete „Ion Creangă” din Humulești.

S'a deschis la 15 Noemvrie 1918, funcționând în casa d-lui Toader Vasiliu, cu două clase (cl. I-a și cl. a II-a).

In clasa I-a erau înscrise 22 eleve, iar în cl. a II-a 45. Directorul a școlii a fost la început Valeria Grimm, apoi aceasta a plecat probabil din Humulești și în locul ei a fost numită D-na Maria Agapiescu. Ea predă: zoologie, l. franceză și l. română. Corpul didactic era completat cu D-na Olympia Zaharescu, pentru: istorie, geografie, religie și lucru de mâna; dela 27 Noemvrie a mai venit un profesor I. Stein la: aritmetică, zoologie, botanică, geometrie și caligrafie.

Şcolile secundare din comuna Hangu.

Comuna Hangu una din cele mai mari și mai însemnate de pe valea Bistriței, este singura comună rurală care a avut mai multe scoli secundare. Menținerea unor astfel de școli într-un cadru rural să a dovedit a fi nebănuit de folositoare pentru culturalizarea elementului românesc de pe întregă vale a Bistriței și ea se datorăste în cea mai mare parte, unui

dascăl original de prin aceste părți, cu mare dragoste de cultură și de o uluitoare putere de muncă: profesorul Gavril Galinescu.¹⁾

Şcoala normală.

Prima școală secundară s'a înființat în comuna Hangu în anul 1917 și a fost o școală normală. A funcționat numai un an de zile, cu o singură clasă.

Şcoala pregăitoare.

In anul 1918 când s'a desființat și școlile pregăitoare prin anularea legii tăcuță de guvernator Marghiloman, profesorul Galinescu a depus multă stăruină, izbutind să înființeze în acest însemnat centru românesc, un gimnaziu, care a funcționat neîntrerupt vreme de 11 ani, până în anul 1930, când a fost desființat.

Gimnaziul a funcționat cățiva ani într-o casă închiriată, apoi i s'a construit un local propriu din fondurile comitetului școlar.

Intrucât elevii erau proveniți dela școlile anterioare: cea normală și cea pregăitoare care erau mixte, că și pentru a avea o populație scolară mai mare, gimnaziul a funcționat ca mixt.

Gimnaziul s'a deschis în ziua de 1 Noemvrie 1919, când s'a finisau examenul de admitere în cl. I-a. Au fost admisi la acest examen 39 elevi (27 băieți și 12 fete), iar 2 elevi au venit dela liceul internat din Iași, fiindcă în total 48 elevi și eleve.

In ziua de 10 Noemvrie au mai fost admisi prin examen încă 2 elevi (un băieț și o fată), ridicându-se deci efectivul clasei I-a la 43 elevi. (30 băieți și 13 fete).

In zilele de 3, 4 și 5 Noemvrie s'a finisat examen de admitere în cl. a III-a, cu absolvenții clasei a II-a a școlii pregăitoare, reușind în această clasă 34 elevi (19 băieți și 15 fete).

In zilele de 7, 8 și 9 Noemvrie s'a finisat examen de admitere în cl. II-a, cu absolvenții clasei I-a a școlii pregăitoare. Au fost admisi în această clasă 27 elevi (18 băieți și 9 fete).

¹⁾ C. N. Turcu – După zece ani și școala comercială din Cernăuți.

²⁾ Actualmente profesor la Conservatorul din Cernăuți.

admis în cl. III-a încă un elev, absolvent a 2 clase pregătitoare. Deci, folosindu-se de elevii fostei școli pregătitoare, gimnaziul a început dintr-o dată cu 3 clase.

Cei dințai profesori ai gimnaziului au fost: Gavril Galinescu, care era și director al școlii (la I. română, I. germană și muzică) apoi pr. T. Gheorghiu (la religie), d-ra Adela Zamfirescu (la istorie și I. franceză) și avocatul Ion Hotnog (la I. latină și drept). Dela 10 Noemvrie 1919 mai vine un profesor, d-l Spiridon Arteni, licențiat în științe naturale și geografie (la st. naturală, matematică și fizico-chimice).

Pentru că această școală să a desfășurat înainte de a-si fi tipărit un anuar din care să se vadă clar activitatea desfășurată în fiecare an, socotim că e necesar să arătăm noi, măcar corpul didactic ce l-a avut acest gimnaziu în tot timpul cât a funcționat, căci profesorii, fie ei titulari, dar în majoritate fiind suplinitori, nu erau stabili la această școală ci se schimbau aproape în fiecare an.

In anul școlar 1920—21 școala avea următorii profesori: d-ra Constanta Provin (la franceză și geografie), I. Mangâru (la I. latină, istorie și drept), d-ra Adela Zamfirescu (la istorie și geografie), Ec. Alex. Romanescu (la desen și caligrafie), Spiridon Arteni (la științe naturale, matematică și fizico-chimice), pr. T. Gheorghiu (la religie) și I. Hotnog (la I. latină, istorie și drept) venit dela 8 Ianuarie în locul d-lui I. Mangâru, plecat din localitate.

In 1921—22: D-l Dr. Richard Weiss (la I. germană și geografie) venit din Cernăuți, Spiridon Arteni, Stefan C. Gheorghiu (la religie), Ec. Alex. Romanescu, V. R. Obreja (la I. franceză), N. Bârsan (la drept), I. Hotnog (la I. latină), iar din Martie 1922 și d-na Aurelia Galinescu (la lucru și gospodarie).

In 1922—23: d-na Ecaterina V. Grecu, d-na Aurelia Galinescu, D-l Valeriu Grecu¹⁾, Adrian Cioică și Ion M. Ștefănescu,

In 1923—24: M. Bonciu, Pant. Ghervasie, N. Nădejde, D-na Aurelia Galinescu, I. Bugajag, I. Tuțuianu, Vladimir Frimu și I. Hotnog.

In 1924—25: d-na Aurelia Galinescu, I. Tuțuianu, N. Nădejde și d-l Eustafievici.

In 1925—26: d-na D. Rostotca, Gh. Cocoțală, d-na Aurelia Galinescu, Eftimie Iacob și N. D. Mihăilescu.

In 1926—27: d-na Aurelia Galinescu, d-ra Alexandra Simionova, d-ra Cleopatra Pintilie, C. Tarhon și Gh. Cocoțală.

In anul 1927 d-l Gavril Galinescu păreaște direcția gimnaziului, păreaște școala și satul unde munca lui sără preget a dat roade destul de insermate și se mulță la un liceu din Iași. In locul d-sale a fost numit director d-dr. Richard Weiss, profesor de la gimnaziul din Tg.-Neamț.

Corpu didactic în anul școlar 1927—28 era următorul: d-na D. Ros-

tăcea, d-na Aurelia Galinescu, d-na Ana Weiss, d-ra Cleopatra Pintilie, pr. Pant. Grigoriu și D. Simionescu. Dela 27 Noemvrie a fost numită în locul d-lui D. Simionescu, d-ra Ana Dragomir.

In anul 1928—29 pleacă din Hangu și d-l Richard Weiss. In locul d-sale direcția școlii a fost încredințată preotului Pantelimon Grigoriu. Corpul didactic era următorul: D. Brohanschi, d-ra Cleopatra Pintilie, d-ra Margareta Braha, I. Hotnog și S. Moisescu.

In anul 1929—30 erau profesori: D-ra D. Brohanschi, d-ra Cornelia Gheorghiu, d-ra A. Dimitrescu și C. Gheorghiu. La finele acestui an, gimnaziul a fost desființat.

Școala Elementară de Comerț.

Desființarea gimnaziului din Hangu a produs mari nemulțumiri printre toți locuitorii de pe valea Bistriței.

In decurs de 11 ani de funcționare școala a dat roade prea frumoase în acest mediu pur românesc, iar viața sătenilor se legase puternic de dânsa în tot acest interval de viene.

De aceea înțeleptul din aceste părți au ridicat proteste energice împotriva desființării gimnaziului. In vara anului 1930 o delegație a locuitorilor din Hangu și imprejurimi, având în frunte pe preotul Pant. Grigoriu și avocatul Ion Hotnog, să prezintă d-lui Ministrul Costăchescu, care se afla în vîlegiatură la schitul Durău și l-a rugat săruitor să mențină gimnaziul din Hangu. Ministrul le-a răspuns că menținerea gimnaziului nu mai e posibilă, dar că le poate înființa în locu-i o școală comercială elementară, care poate fi mai utilă decât gimnaziul în această regiune industrială și comercială cum este valea Bistriței, iar în vienurile de azi elevii trebuie instruiți și către școlile practice, nu numai către cele teoretice.

Nepuțând obține rezultatul dorit, delegația să mulțumească cu această punere, iar în toamna anului 1930 a luat ființă în locul gimnaziului o școală comercială elementară.

Ministrul a numit profesori la această școală pe doi licențiați:

d-nii Ch. Boureanu, licențiat în Littere, care preda partea literară și locn. Tărlăoanu, licențiat în Științe, la partea științifică. Cel dințau avea delegația de director al școlii.

Școala a funcționat numai cu clasa I-a. S-au înscris la început în această clasă 38 elevi. Dar deschiderea cursurilor întârzind până la 1 Octombrie, o parte din elevii înscrise, crezând că școala nu va mai funcționa, s-au întreprăt spire alte școli, rămânând la deschiderea cursurilor numai 25 elevi. In cursul anului, s-au retrăs și din aceștia 14, din lipsă de mijloace, rămânând numai 11 elevi, caru au frequentat cursurile regulat până la finele anului, fiind declarati promovați.

In anul 1931, și această școală a fost desființată, comuna Hangu, rămânând de atunci fără nici o școală secundară.

¹⁾ Actualmente conferențiar universitar.
a) C. N. Tarcă — articolele citate.

Bibliografie¹⁾

- 1) Hrisoavele Înălținii Sale Principelui Domnitoru Grigorie Alexandru Ghica Voevod, date sf. monastirii Neamțului și Secul pentru înființarea Seminarului din monaștire, a Gimnaziului și a Internatului din Tg. Neamțului, însoțită de lucrările desfășurate acestor școale, nr. 1, Iași, 1847.
- 2) V. A. Ureche. Istoria școalelor dela 1800—1864, București, 1894.
- 3) N. Iorga. Istoria bisericii române, vol. II, București 1909.
- 4) „ Istoria învățământului românesc, Edit. Casei Școalelor Buc. 1928.
- 5) Gh. Răducanu. Istoricul învățământului particular în România din împurile cele mai vechi pâna în zilele noastre, București, 1906.
- 6) P. Gheorghesea. Monografia școalelor și bisericilor de pe moșia regală Broșteni, București, 1906.
- 7) . . . Un jubileu (Sc. primară nr. 1 băieți din Tg. Neamț) Piatra-N. 1904.
- 8) Revista Asachi, anul I, nr. 2, 1881, Piatra-N.
- 9) Anuarul institutului primar și secundar de fete „Cultura“ din orașul Piatra-N., pe anul școlar 1888—89.
- 10) I. Creangă. Opere complete, Ediția G. T. Kirileanu, Caietul Românească, București.
- 11) I. Simionescu. Oameni aleși, vol. II, Cartea Românească, București.
- 12) S. Mehedinti. Școala poporului (4 cuvântări pentru efortile școlare, școlile pregăitoare și seminarile normale) însoțită de legea prin care se înființau aceste instituții, București, Tip. Convorbiri literare, 1918.
- 13) Răspunsurile date de invățătorii direcțori din oraș și județ asupra istoricului școlilor lor, la chestionarul cerut de revizorul școlar C. Luchian, în anul școlar 1931—32.
- 14) C. N. Turcu. După zece ani (articol scris în ziarul local „Reformatul“ din 19 Sept. 1927 cu prilejul împlinirii a 10 ani dela întîlnirea gimnazialu din Hangu.
- 15) C. N. Turcu. Școala Comercială din Hangu (articol scris în ziarul local „Avântul“ No. 73 din 19 Sept. 1930).
- 16) Josef Kaufman. Cronica Comunităților israelite din jud. Neamț, tom. I, Piatra-N., 1928—29.

**CONSIDERATUNI GEOLOGICE ASUPRA MUNTELUI PETRICICA
de Ion Tăzăuanu**

Venind pe valea Bistriței, dinspre Hangu, trecând Bicazul, în apropiere de Tarcău, călătorului îi apare la orizont un munte, care nu atrage curiositatea atât prin înălțime, cât prin forma și poziția lui săa de înălțimile dimprefur, E vorba de Petricica. Din depărtare acest munte apare cu un contur regulat, aşezat deacurmezișul văii, aproape în mijlocul brașului nostru. Numele de Petricica îl vine cu situația dea plată din care este format, mai cu seamă că aceasta e bine pusă în evidență pe cele trei laturi dinspre oraș ale muntelui. Că înălțimea e aşezată deacurmezișul văii, observație ce poate fi făcută de oricine, nu exclude presupunerea că și petricica trebuie să fie prinsă în vreo legendă așa cum e și Piatra Teiului din regiunea Călugărenilor, depe aceiasă vale a județului nostru. Si pe ea trebuie „să o fi pus“ diavolul „să izeasă“ apa Bistriței; sigur însă că dia vorvolul a luat-o din alta parte decât depe Ceahlău, căci, geologic este vorbind, aceste două pietre nu seamănă deloc; una e formată într-o epocă mult mai nouă și aceia e Petricica.

Simpla observație făcută de un oarecare nu rămâne însă fără deslegare și înțelegere, fiindcă Petricica, înalta numai de 580 m., e rezultatul eroziunii infăptuite, pe deoarete de apa Bistriței, iar pe de altă de Cuedju. Erosiunea aceasta se continuă și astăzi, puțin observată însă — căci o viață de om nu înseamnă nimic — fiind seamă de incertitudinea cu care se îndeplinește. Ea a fost cu mult mai mare în vremurile când pădurile din Petricica formau un corp cu cele din Cernegura și în bună parte cu cele din Cozla. Formațiunile petrografice, întâlnite pe aceste trei înălțimi, ne vorbesc că ele s-au format în același timp (sincrone) în bună parte fiind și de aceeași natură (isopice).

In afară însă de acest argument ce s-ar putea aduce în sprijinul afirmării legăturii ce a existat între cele 3 înălțimi, vine un argument mai puternic, acela al inclinației și direcției pătrullor de aceeași formațiune.

Din punct de vedere geologic Petricica e formată din roci care se comportă diferit la acțiunea de distrugere a agentilor externi. Totuși, alternația succesiivă a acestora, a dus la forma caracteristică de aizi a înălțimii de a servit ca punct strategic pentru apărare în timpul răbojului trecut. De pe ea poti privi până departe în susul văii, fapt care nu se datorează înălțimii ci pozitionei pe care o are.

¹⁾ Pentru unele institute particolare din Piatra-N., ne mai există nimic din arhiva lor, sau folosit informațiile orale, date, aproximativ, de domnii D. Hogea și Er. Leicescu, din memorie.

Arhiva școlilor normale și pregătitoare ne-a fost pusă la dispoziție cu multă bună-voluntate de d-l Cost. Ilieescu, secretarul Revisoratului școlar.

Excursionistul care ar încerca urcarea Petricicăi din dreptul Bisericii jumătate a erei teriare, în Paleogen. În cea mai mare parte ea e formată din **asa numitile păuri Oligocene**, păuri ce sunt evidențiate pe cele trei laturi amintite și caracterizate în bună parte prin lipsa de vegetație. Ver-santul de răsărit este acoperit de rocă mai noi, un soi de conglomerat sub care se gasesc reprezentantele păturilor salinere. Aș încerca o clasificare a rocilor din această înălțime în : 1) Sisturi cu-menitii, 2) Marme bitumi-nicioase, 3) Grezul de Kliwa. La bază, aceste roci sunt susținute de asa numitele sisturi sfârnicioase, care alcătuiesc a IV-a formațiune petrografică.

Sisturile sfârnicioase sunt un amestec de marme cu siliciu, apoi marme în care nu există siliciu, dar care sunt dispuse în păuri foarte subliri; între ele se găsesc intercalate păuri de grez quartitic de o culoare cenușie neagră. Grezul de această colorație se poate întâlni și mai albicioz în care caz e mai abundent, asemănându-se cu grezul de Kliwa.

Păturile acesteia, înălține atici, apar și la gara parăului Biserican, pe malul stâng al Bistritei, cu un aspect mai compact, alcăwind asa numita formațiune **Păuri de Biserican**. Locul unde pot fi mai bine observate a-ceste sisturi sfârnicioase e versantul feresiruit de Culejdú.

Sisturile cu menitii, se întâlnesc deasupra sistemului sfârnicioase și a gresurilor inferioare amintite, în alcătuirea cărora intră o cremene specială numită **menitii**. Sunt marme care au suferit o silificare. Se poate bine observa cum a avut loc această transformare, suprafețele de silificare dând și o impresie de stratificație.

Marme bituminoase, roci cu o colorație neagră-albăstruie, pot fi user recunoscute prin aceea că prin lovire se desprind bucăți care lasă, pe blocul de unde am desprins-o, o casură concoidală. În contact cu aerul își poate schimba culoarea din neagră în galbui sau albă. Explicația acestui fenomen vine de acolo că rocile conțin o materie bituminoasă, care supusă acțiunii oxigenului din atmosferă, ard — nerămând în roca decât substanțele minerale cu colorație albă—galbue. Aceste păuri formează în coasta muntilor un puternic zid de culoare albă, ce apare din spre oraș. Continuarea acestor marme bituminoase se poate prinde și pe malul drept al Bistritei, cum trece podul pesle-vale. E dovada legăturilor Petricicăi cu Cerneagura.

Deasupra acestor marme bituminoase, apar din nou sisturile sfârnicioase, lucru ce pare săianu; explicația este că atunci când s'a format Petrogrică o putere tangentială a făcut o cutare apreciabilă: marmele bituminoase ar trebui considerate ca central unui geostichial. Aceste marme sunt sărace în bitumen, ele nu ne-ar putea da impresia lașă că ne-am găsi în fața unor cărbuni de pamant, aşa cum sunt luate pe nedrept marmele bituminoase din alte localități unde procentul de bitumen, fiind mare (75—80%) ele ard. **Proveniența marmelor bituminoase este argila plus sapropel.**

Aceste marme trec apoi spre o alternanță de sisturi marnoase și grezuiri. Trecerea se face aproape pe nesimilitude și se caracterizează prin acesta că, ele conțin multe efflorescente de sulfati gălbui. La bază aceste sisturi marnoase sunt susținute de sisturile sfârnicioase înălțite și la baza Petricicăi și deasupra marmelor bituminoase a căror prezență între marmele bituminoase și sisturile marnoase, a fost explicată.

Grezul de Kliwa, roca cea mai dură înălținită pe Petricica, formează partea de deasupra. Se caracterizează prin uniformitatea frisoarelor de quart care îl compun, ca și prin culoarea sa albă. Marele nostru geolog Cobâlcescu, îl numea grez de Măgura, deși acela are o colorație mai închisă — cenușiu și e o formătune mult mai veche.

Numirea îi vine dela localitatea cu același nume ce se află în Galitia și unde e întâlnită această formătune. Pentru Petricica acest grez, cum am spus, reprezintă roca cea mai dură, în ea fiind formată astă zisa Chița Călugăru lui ce se vede din oraș ca o puternică pătră eșită în afara dintre celelalte; este exemplul viu al acțiunii de distrugere, exercitat de agenții externi și o dovedă de duritatea grezului, în raport cu alte roci amintite. Ce intră în alcătuirea Petricicăi.

Inclinația păturilor din această înălțime e de 60° spre Est, cu direcția N. W., având o ușoară deviație dela linia Nordului de 25° .

Ordinea succesiivă a păturilor de diferite formătuni ce intră în alcă-

tuirea muntilui, este următoarea:

1) Sisturi sfârnicioase, 2) Sisturi cu menitii, 3) Marme cu bitumen (bituminoase), 4) Sisturi sfârnicioase, 5) Alternanță de sisturi marnoase bituminoase și grez, 6) Grez de Kliwa.

Găndesc că precizările de mai sus pot servi nu numai drept orientare celor care ar încerca ascensiunea pe această înălțime, dar din ele se pot vedea trecheri pe nesimilitudea o formătune la alta, lucru ce explică con-dițile în care acestea s'au format.

P a r t e a I I

CRONICA ANULUI ȘCOLAR 1932--1933

Organizarea liceului.

Cu sfârșitul anului școlar 1932-33, liceul nostru a împlinit 64 ani de existență și activitate. A fost înființat la 1869, ca gimnaziu clasic. La 1879 s-a transformat în gimnaziu real, iar la 1897 în liceu real. În 1919 s-a dublat cursul inferior, iar în 1922 și cursul superior. În 1928 s-a transformat în liceu unitar cu 7 clase bugetare și 5 extrabugetare; în 1930 a fost înădrăt la tipul „D”, cu 10 clase, iar în 1931 cu 11 clase bugetare. În anul școlar 1932-33, a funcționat cu 11 clase bugetare: I A-VII și I B-IV B, după programa liceului cu 7 și 8 clase.

Cu sfârșitul acestui an, liceul nostru a suferit o nouă modificare: a fost transformat dela tipul „D” la tipul „C” cu 7—respectiv 8 clase bugetare.

Corpul didactic: titlul, alcătuirea catedrelor, numărul de ore, atribuții, concedii, activitate extrașcolară, etc.

- 1) **Vasiliu Vasile** — preot, profesor definitiv la catedra nr. 1, predă religia la clasele I A—VII = 14 ore, plus dirigenta la cl. I A, total 15 ore. În cursul anului a avut 10 absențe motivate și suplinite. Conduce „Societatea de ajutor mutual” a elevilor liceului. A înființat și conduce o bibliotecă publică în mahala Mărășei, unde și are poporul. Este secretarul comitetului școlar al liceului.
- 2) **Lefter Traian** — diacon, profesor suplinitor la școala normală de fete; are la acest liceu completeare de ore — religia la cl. III și IV B = 4 ore.
- 3) **Manoilescu Ion** — preot, profesor suplinitor la școala normală de băieți; are la acest liceu completeare de ore — religia la cl. I și II B = 4 ore.
- 4) **Mihailescu Gheorghe**, profesor definitiv la catedra nr. 2 — predă româna la cl. II și III A, latină la cl. III A, plus dirigenta la cl. II A, total 12 ore. În tot cursul anului nu a absentat nici o oră. Îndeplinește cu multă destoinicie funcția de bibliotecar al liceului. Este și cenzor al comitetului școlar.
- 5) **Vasilco Gh. Ion**, profesor definitiv la catedra nr. 3 — predă româna la cl. II și III B, latină la cl. III B, plus dirigenta la cl. II B, total 12 ore. În cursul anului n'a absentat.

6) **Turcu Constantin**, profesor suplinitor (ord. nr. 146.245—932) la grup de ore — liceu de băieți și școală superioară de comerț; predă, aici română la cl. I A și I B = 8 ore.

7) **Crivet Panaite**, profesor definitiv la catedra nr. 4—predă română la cl. IV—VII = 12 ore. În tot cursul anului a absențat 26 ore — motivate și suplinite.

8) **Ghițescu Vasile**, profesor definitiv la catedra nr. 5 — predă latina la cl. IV A—VII = 12 ore, elină la cl. VI și VH = 2 ore, total 14 ore. În cursul anului a avut 2 absențe motivate și suplinite. Este directorul liceului franceză la cl. I—IV A și VI, VII = 16 ore, plus dirigienția la cl. IV A, total 17 ore. În cursul anului a avut 24 absențe motivate și suplinite și 11 ore motivate, nesuplinite.

9) **Andreeescu Constantin**, profesor definitiv la catedra nr. 6—predă română la cl. I—IV A și VI, VII = 16 ore, plus dirigienția la cl. IV A, total 17 ore. În cursul anului a avut 2 absențe motivate și suplinite. Este directorul liceului franceză la cl. I—IV A și VI, VII = 16 ore, plus dirigienția la cl. IV A, total 17 ore. În cursul anului a avut 24 absențe motivate și suplinite și 11 ore motivate, nesuplinite.

10) **Cristescu Matei**, profesor suplinitor (ord. nr. 21.368—932) la catedra nr. 7—predă franceză la cl. I—IV B, V și latină III B, total 17 ore.

11) **Roic D. Leon**, profesor definitiv la catedra nr. 8 — predă germană V—VII, filosofia VI—VII, română IV B, dirigienția VI, total 15 ore. În cursul anului a avut 10 absențe motivate și suplinite și 4 ore motivate nesuplinite. Conduce internatul liceului.

12) **Grigorovici Alois**, profesor definitiv la catedra nr. 9 — predă istoria la cl. I A—VII, dirigienția la cl. VII, total 15 ore. În cursul anului a avut 18 ore suplinite și motivate.

13) **Popovici Panaite**, profesor definitiv la catedra nr. 10 — predă geografie la cl. I A—VII, plus dirigienția la cl. V, total 13 ore. În cursul anului a avut 84 absențe motivate și suplinite și 9 ore motivate, nesuplinite. Este autor de manuale didactice: „Geografia jud. Neamț”, pentru școlile primare și „Geografia economică pentru școlile normale”—ambele în colab.

14) **Rotundu A. Aurel**, profesor cu titlul provizoriu la catedra nr.

11 — predă istoria I—IV B, geografie I, III, IV B, dreptul VI, VII, dirigiența III B, total 17 ore. În cursul anului a avut 5 absențe motivate, suplinite și 1 ora motivată, nesuplinită. Conduce „Societatea de lectură” a elevilor și îndepărtează funcția de casier al comitetului școlar.

15) **Andrei Victor**, profesor cu titlul provizoriu la școală normală de băieți, are atici completeate de ore—geografie cl. II B, 2 ore.

16) **Nichita Ion**, profesor definitiv la catedra nr. 12 — predă matematică la cl. I A—V, dirigienția cl. III A, total 15 ore. În cursul anului a avut 13 absențe motivate, suplinite.

17) **Pascu Nicolae**, profesor definitiv la catedra nr. 13 — predă matematică la cl. I—IV B, VI, VII, plus dirigienția la cl. I B, total 17 ore. În cursul anului a avut 9 absențe motivate și suplinite. Este membru al comitetului școlar și este comandanțul cercetașilor din localitate.

18) **Bors Nicolae**, profesor definitiv la catedra nr. 14 — predă fizico-chimice la cl. III A, III B, IV B, V, VI, dirigienția IV B, total 16 ore. N'a absențat nici o oră în tot anul. Conduce grupa de apărare împotriva gazelor și grupa pentru propaganda aviatică.

19) **Ionescu Mihai**, profesor definitiv la școală normală de băieți, are atici completeare de ore, fizico-chimice 3 ore.

20) **Artemi Spiridon**, profesor cu titlul provizoriu, la catedra nr. 15, de științe naturale. Este suspendat din învățământ.

21) **Vasilco Viorica**, profesoră suplinitoare (ord. nr. 21.368—932) la catedra No. 15—predă științele naturale la cl. I—IV A, VI, I B—IV B = 18 ore. În tot timpul anului a absentat 6 ore — motivate și suplinite.

22) **Tăzlăuanu Ion**, profesor cu titlul provizoriu, la școală normală de băieți, are atici completeare de ore: științele naturale la cl. V și VII = 4 ore.

23) **Marin Stefan**, medic — profesor suplinitor (ord. nr. 21.924—932) predă higiena la cl. VII, 1 oră.

24) **Cirillo Alberto**, maestru definitiv la catedra nr. 16 — predă muzeica la cl. I A—VII, I B—IV B = 15 ore. În cursul anului a absentat 14 ore—motivate, nesuplinite. Conduce orchestra liceului.

25) **Niculescu Vasile**, maestru definitiv la catedra nr. 17 — predă desemnul și caligrafia, I A—VII, II B—IV B = 18. În tot cursul anului a absențat 81 ore — motivate și suplinite.

26) **Chelsoi Maria**, maestră cu titlul provizoriu la liceul de fete, are atici completeare de ore—caligrafia și desemnul la cl. I B = 3 ore.

27) **Gheorghiu Gheorghe**, maestru cu titlul provizoriu la catedre nr. 18, 19 (combinate într'una singură) — predă gimnastică la I A—VII și III B, IV B = 18 ore.

28) **Caragheaur Petru**, maestru cu titlul provizoriu la școală normală de băieți, are atici completeare de ore — gimnastică la cl. I B, II B = 4 ore.

29) **Teofăneșcu Constantin**, maestru definitiv la școală normală de băieți, are atici completeare de ore — gimnastică la cl. I B, II B = 4 ore.

30) **Marck Nathan** — caichet, predă religia mozaică.

31) **Barid Aron** — caichet, predă religia mozaică.
Toate absențele au fost suplinite din oficiu, din înțelegere prealabilă—de colegii dela această școală și de domnii: R. Popovici licențiat în Științe, C. N. Turcu — profesor suplinitor, Ion Trautzel — profesor suplinitor, Vasile Jacotă — licențiat în Litere, D. Stănescu — profesor titular, Milord — student la Belle-Art.

Personalul administrativ al școlii.

- 1) Ghițescu Vasile, profesor definitiv, director.
- 2) Turcu N. Constantin, licențiat în Litere și Filosofie, secretar.

- 1) Dela 1 Aprilie 1933, acest personal a trecut pe seama comit. școlar al liceului,

3) Dandescu Gheorghe, student în Drept, eșuat de secretar.
4) Marin Stefan, medic, doctorul școlii.

Personalul de serviciu al școlii.)

1) Brașoveanu Andrei, 2) Filip Neculai, 3) Habic Ilie—servitori.

Lecții și consiliu interșcolare.

Inovația d-lui N. Iorga, fost Ministru al Înstrucțiunii anul trecut, să mențină și anul acesta, cu același folos: profesorii au continuat să și facă lecțiile de schimb, pentru cunoașterea metodei și a elevilor.

Conferințele școlare.

În tot cursul anului școlar 1932–33 au fost: 1 conferință didactică, asupra programei și materiilor de studiu; 14 conferințe administrative (rezolvări de retrageri din școală, dări de situații și note la purtare); 13 conferințe disciplinare.

Inspectii pedagogice și administrative:

la 9 Decembrie 1932, d-l Inspector școlar g-l I. Mitru, pentru definitivarea d-lui prof. Al. Grigorovici, inspectând totodată și pe d-l prof. A. Rotundu; la 7 și 16 Ianuarie 1933, d-l controlor contabil Cojocărașu, inspecție la contabilitate;

la 29 Maiu 1933, vizita d-lui Subsecretar de stat P. Andrei, care să interesat de muzeele școlii, de bibliotecă, de cancelarii, de sălile de clasă și de sala festivă; la 10 Iunie 1933, d-mii inspector C. Botez și Alex. Băleanu, pentru lucrările de reincadare a profesorilor dela școlile destinate și comprimate; la 13 Iunie 1933, pr. E. Iascar, inspector cultural în Ministerul Instrucțiunii, a luat date asupra muzeului și bibliotecii—consemnat observațiunile sale într-un elogios proces-verbal.

Materiale de învățământ,

programele, manualele didactice, notarea elevilor.

Și în anul acesta, liceul a funcționat după cele două programe: a liceului cu 7 și 8 clase.

În cursul anului s'a introdus acum la toate clasele, fiind predat nu că anul trecut—de maestri și în localul școlii de meserit—ci în localul liceului, de către d-l C. Teofanescu, maestru la școala normală de băieți. Programa nouă s'a aplicat cu mai multă ușurință în acest an școlar, fiind în al doilea an al aplicării ei și găsindu-se și manuale didactice conforme cu această programă.

1) De la 1 Aprilie 1933, acest personal a trecut pe seama coniștiștilor școlari al liceului.

Notarea elevilor să a făcut tot cu calificative; menținem observația noastră din anul trecut că acest sistem de notare este înjust și păgubitor elevilor buni. Criteriul cel mai bun de apreciere a activității elevilor—rămân cifrele.

Locația liceului.

A fost construit în anul 1892, pe terenul vechiului palat domnesc a Voievodului Ștefan cel Mare. În 1926 i s-a adăugat etajul pe părțile laterale. Astăzi este corespondător tuturor necesităților școlii. Anul acesta să amenajat, după toate cerințele higienice, closetul din aripa dreaptă, cheluiundu-se circa 80.000 lei. Reparații urgente, pentru anii viitori: amenajarea closetului din aripa stângă și a coperașilor din nou al clădirii.

Distribuția camerei edificiului școlar este: 12 săli de clasă, 6 săli pentru colectii-muzeze, 2 săli pentru cancelarii, 5 camere pentru locuința directorului și 3 pentru servitori, 2 săli pentru laboratoare, 1 sală de gimnastică, 1 sală pentru bibliotecă, 1 sală de festivități, 1 sală pentru lucrul manual, 1 cameră oficială, 1 cameră pentru locuința secretarului. Terenul pe care e clădit liceul are o înălțime de circa 8000 m².

Mobilierul.

Toate sălile de clasă, toate cancelariile, laboratoarele și sala de festivități, sunt înzestrate cu tot mobilierul și confortul necesar; valoarea lui trece de un milion lei.

Material didactic

Liceul are și un bogat material didactic, putând satisface programele tuturor materiilor de învățământ.

Iată acest material, pe colecții:

- a) Colecția de fizico-chimice, în valoare de 323.750 lei.
- b) Colecția de geografie, în valoare de 52.600 lei.
- c) Colecția de științe naturale, în valoare de 525.000 lei.
- d) Colecția de desenuri și caligrafie, în valoare de 10.000 lei.
- e) Colecția de gimnastică, în valoare de 30.000 lei.

Muzeul regional "Cozla"

A fost întemeiat, îndată după răboiu, de fostul profesor și director al liceului—Mihai Stamatin. Ocupă 2 camere în localul liceului și este condus de d-l Al. Grigorovici. Cu tot apelul trinii în cuprinsul județului, anul acesta nu a mai fost imbogațit decât cu puine obiecte. În afară de elevii noștri, a fost vizitat de câteva persoane străine și de excursioniști din toate părțile țării veniți cu „Soc. Tineretă Română”, precum și de studenți facultății de științe din Iași. Telul acestui muzeu este să devină o sinteză a regiunii noastre, reprezentând istoria, etnografia, fauna și flora.

Valoarea actuală a muzeului este evaluată la 255.000 lei.

Biblioteca centrală.

Este condusă de d-l profesor Gh. Mihăilescu, funcționează într-o sală spălosă și săla de indemnăna profesorilor, a elevilor și a publicului din oraș. Numără peste 8000 volume, în afară de reviste. Cările sunt aranjate după sistemul fișelor, pe autori și materii. Anul acesta s-au cînt circa 5000 volume, de către circa: 300 elevi, 30 profesori și 15 particulari.

„Controlul cîtitului se face prin domnii profesori diriginți și de d-l Gh. Mihăilescu—bibliotecar, ajutat de d-l director V. Ghilăescu și de secretarul școalei, d-l C. Turcu, licențiat în litere“ (inspector E. Lascăr, în procesul verbal dela 13 iunie 1935).

În acest an scolar, prin stăruința d-lui C. Turcu, biblioteca centrală a primit două donații: una de circa 300 volume, dela d-l profesor Gh. Gheorghiu, cuprinzând cărți de valoare, cum e colecția de documente a „Uricăru lui“ T. Codrescu, sau cărți tipărite în vechea și rodnică tipografie locală „Munca“ a lui C. D. Gheorghiu, fost profesor al liceului, parintele donatorului; și alta de peste 30 volume—plus alte broșuri, reviste și ziar, toate tipărite în tipografia județului Neamț—dela d-l C. Almășanu.

Valoarea totală a bibliotecii este de circa 400.000 lei.

Bibliotecile pe clasă.

În afara de biblioteca centrală, fiecare clasă are o bibliotecă specială, potrivit gradului de cunoștințe a elevilor. Înființate anul trecut, aceste biblioteci au fost îmbogățite și reorganizate anul acesta, prin îngrijirea d-lui C. Turcu; d-sa a supraveghiat legătul și clasarea cărților, făcând și inventare speciale pentru fiecare clasă.

Aceste biblioteci numără circa 350 volume, în valoare de peste 15.000 lei. Cei puțin jumătate din aceste volume, cuprind câte 3—4 volume deosebite.

Radio. Telefon.

Școala posedă și un aparat de radio R. C. A., cu 8 lămpi, precum și un telefon.

Starea sanitată.

În tot cursul anului școala a fost închisă 10 zile pentru epidemie de scarlatină. D-l doctor St. Marin—medicul școlii, a facut controlul elevilor și a examinat la spital orice caz aparție, ivit între elevi.

Legătura școlii cu părinții și corespondenții elevilor

să facă prin administrația liceului și prin diriginți, ori de căte ori a fost nevoie. Să fiuță la curent și o condiție de semnatură.

Internatul școlar „Alex. Maxim“

Clădirea internatului este proprietatea Comitetului școlar. Este situată în dreptul „Parcului Cozla“ având parter și etaj—cu 16 camere, 3 culoare și o curte de circa 5000 m². Locul este prevăzut cu instalatii electrică, apă sobe de teracotă etc... Adăpostește 60 elevi solventi.

Internatul este condus de către d-l prof. I. D. Roic, ajutat de un personal ad-hoc și de serviciu.

Pentru a veni în ajutorul elevilor săraci comitetul școlar a dat suma de 30.000 lei pentru întreținerea lor, în afară de alte reparații pe care le-a făcut localului.

Cheftuielile totale ale internatului, în exercițiul finanțiar 1932, au fost de 515.646 lei.

Activitatea extrașcolară a profesorilor și a elevilor.

Serbările școlare și conferințele publice sunt un prețios auxiliar al învățământului. Iată-le pe cele din acest an școlar:

La 16 Septembrie 1932, a avut loc deschiderea cursurilor, printre un serviciu religios oficiat de pr. V. Vasiliu—profesor de religie, care a rostit un cuvânt de bun început; după aceasta d-l V. Ghilăescu, directorul liceului, a făcut mai multe recomandări prețioase elevilor.

La 16 Octombrie, s'a serbat aniversarea nașterii M. S. Regelui Carol II, prin o producție școlară și o cuvântare ocasională rostită de d-l prof. A. Grigorovici.

La 22 Octombrie, dela ora 11—1, s'a făcut două comemorări: a savantului Hajdeu, rostind o cuvântare d-l prof. Gh. Mihăilescu, și a pictorului Grigorescu, rostind o cuvântare, însoțită de proiecții, d-l C. N. Turcu.

La 29 Octombrie, s'a făcut comemorarea a 500 de ani dela moarte a Voievodului Alexandru cel Bun, rostind o cuvântare d-l prof. A. Rotundu. În aceeași zi s'a serbat, printre un Te Deum, aniversarea zilei de naștere a M. S. Regina Maria.

La 30 Octombrie, au avut loc serbările dela M-reia Bistrița pentru Alexandru cel Bun, la care a luat parte și liceul nostru.

La 31 Octombrie, dela 12—1 s'a serbat „Ziua Economiei“, cu care ocazie a vorbit d-l prof. N. Pascu.

La 7 Noemvrie, dela ora 11 și 9 Noemvrie, cursurile claselor I și II A au fost suspendate pentru desinfecțare, ivindu-se un caz de scarlatină.

La 11 Noemvrie, la ședința soc. de lectură a elevilor s'a făcut co-memorarea lui Edison, vorbind d-l prof. N. Borș.

La 27 Noemvrie, s'a serbat aniversarea a 63 de ani dela înființarea liceului. A vorbit d-l director V. Ghilăescu.

La 1 Decembrie, cursurile au fost suspendate pentru a se sărbători „Unirea Ardealului”, vorbind d-l prof. A. Grigorovici.

La 17 Decembrie, dela 12—1 s'a făcut comemorarea a 20 ani dela moartea lui Sp. Haret. A vorbit d-l prof. I. Nichita.

Dela 22 Decembrie până la 9 Ianuarie „Vacanța Crăciunului.”

La 24 Ianuarie 1953, s'a serbat „Unirea”, vorbind d-l prof. N. Bors.

La 16 Februarie, prin adresa nr. 141 a serviciului sanității s'au suspendat cursurile din cauza epidemiei de scarlatină până la 21 Februarie, apoi prin adresa nr. 197 s'a prelungit până la 26 Februarie și în fine până la 6 Martie.

La 1 Aprilie, sămbătă cursurile au fost suspendate pentru împărtășirea elevilor.

La 6 Aprilie, s'a făcut „Serbarea sădirii pomilor”, împreună cu toate școlile primare și secundare, la școala normală de băieți.

La 8 Aprilie s'a sărbătorit „Unirea Basarabiei”, vorbind d-l V. Iacobă.

Dela 9 la 24 Aprilie „Vacanța Paștelor”.

La 21 Aprilie, concursurile „Societății Tinerimea Română” la care au participat 10 elevi dela liceu (din care a reușit elevul Manoliu Dan cl. IV A, obținând premiul al III-lea).

La 10 Mai, sărbătoare națională. Producția școlară a fost subîngrijită de d-l prof. Nichita; a vorbit despre însemnatatea zilei d-l prof. Matei Cristescu.

La 20 Mai, dela orele 12—1 s'a serbat „Ziua cărții”, când a vorbit d-l C. N. Turcu, sub îngrijirea căruia s'a făcut și o interesantă expoziție retrospectivă a cărții românești, în vitrina fotografului A. Chevallier.

La 21 Mai, s'a serbat „Ziua Laptei”, a vorbit d-l prof. N. Bors, după care profesorii și elevii au mers în grădina publică unde s'au adunat toate școlile din oraș.

La 24 Mai, dela 11—1 cursurile au fost suspendate pentru primirea excursiei „Soc. Tinerimea Română”.

La 25 Mai, „Ziua Eroilor”, procesiune la cimitir, unde a vorbit, din partea corpului didactic, d-l prof. I. Nichita.

La 6 Iunie, dela 12—1, comemorarea compozitorului Ciprian Polubescu prin o producție școlară. A vorbit elevul Anastas din cl. VII.

La 8 Iunie, aniversarea a 3 ani dela suirea pe tron a M. S. Regelui Carol II. A rostit o cuvântare d-l prof. A. Rotundu.

La 10 Iunie, închiderea cursurilor claselor IV A, B și VII.

La 14 Iunie, examenul de admitere în cursul superior.

La 15 Iunie, închiderea cursurilor claselor I, II, III A, B, V și VI.

La 20 Iunie, examenul de admitere în cl. I.

Societăți Școlare.

1) Societatea de lectură a elevilor „V. A. Trifu” sub conducerea d-lui prof. A. Rotundu, pe lângă șezători obișnuite, a dat concursul său la toate serbarele școlare iar la 19 Decembrie un festival cu obiceiurile de sărbători.

2) Societatea de ajutor mutual a elevilor, sub conducerea președintelui Vasiliu, a stagnat anul acesta din cauza crizei.

Grupa aeronaumatică, sub conducerea d-lui N. Bors, a avut o activitate redusă din cauza împrejurărilor.

Cohorta Cercașilor „Ceahlău”, de sub conducerea d-lui prof. N. Pascu și-a continuat activitatea rodnică d-l prof. Grigorovici fiind în cediu de studii n'a putut să concursul său în această direcție. Cercașii au luat parte în vara trecută la Jamboreea dela Sibiu, în număr restrâns, iar în timpul anului școlar la toate serbarele și manifestările naționale, precum la serbarele comemorative dela M-reia Bistrița, și la celelalte serbări. La sosirea excursiunilor Soc. Tinerimea Română au adus un prejdos concurs servind de călăuză și pentru încărtuire.

La manifestarea cetățenească antrevizionistă au anunțat publicul și au contribuit la înierea ordinei, pentru care faptele li s'au adus mulțumiri. Noii cercetași înscriși în Cohortă, în număr de 60, după ce au trecut un examen cerceiașesc, în ziua de 8 Iunie au depus legământul la Catedrală în prezența delegațului Com. Marei Legiuni și a autorităților locale.

5) Cinematograful n'a mai funcționat ca anii precedenți pe seama comitetului școlar, penitucă nu mai putea rula filme mutе și de aceea sala a fost închisă Soc. pentru Ocroșirea tinerelor fete de sub conducerea d-nei Averescu, care a instalat un aparat sonor și vorbitor.

6) Orchestra, sub conducerea d-lui A. Cirillo, a dat tributul său artistic la toate serbarele școlare.

Excursii.

Din lipsa de fonduri, anul acesta nu s-au putut face excursii mai mari, ca în anii precedenți.

Totuși s-au făcut excursii mai mici:

- a) În Bucovina, la mănăstiri, în zilele de 18, 19 și 20 iunie 1935, sub conducerea d-lui prof. L. Roic.
- b) La Borsec, cu bacalaureșii, la 5 iulie 1935, sub conducerea d-lui prof. Al. Grigorovici.
- c) La Straia, la 22 iunie, d) La Bârca Doamnei, la 19 August — ambele sub conducerea d-lui prof. N. Pascu,

Comitetul școlar.

Alcătuirea comitetului școlar este următoarea : d-l V. Ghilăescu, directorul liceului, președinte ; pr. V. Vasiliu—profesor, secretar ; D-nii N. Pascu—profesor, C. Manoliu, V. Soroceanu, C. Teodorescu, M. Dimitriu, membri. Domnii Eug. Dandescu, M. Chenadescu și Gh. Mihăilescu, cenzori.

Aducem mulțumiri d-lor V. C. Soarec, N. Ioanu și L. Merejini, fosti

membri în comitetul școlar, pentru tot concursul și munca pe care au adus-o

școlii, cât timp au fost membri în comitet.

Personalul ad-hoc, legal și cel special al comitetului este următorul :

A. Rotundu-casher, C. Turcu-contabil, R. Popovici-supraveghetor de ordine,

Gh. Mihăilescu bibliotecar, Al. Grigorovici-custodele muzeului, Alb. Cirillo

conducătorul orchestrei, V. Jacofă, pedagog.

Comitetul școlar are în grijă și sarcina sa loată gospodaria și toate

cheltuielile liceului și internatului—Ministerul, neplăind decât pe profesorii

bugetari.

Prințe cheltuielile neprevăzute, comitetul a avut de suportat plata o-

relor suplimentare și personal ad-hoc și de serviciu, pe care Ministerul nu

l-a mai putut plăti dela 1 Aprilie 1935.

Cu toate aceste mari cheltuieli, comitetul a fost destul de larg și

binevoitor în acordarea reducerilor și scuturilor de taxe.

În afară de aceasta, s-au ajutat mulți elevi săraci cu cărți și haine.

CONTUL GENERAL

de venituri și cheltuieli al Comitetului școlar
al liceului de băieți "Petru-Rares" din
Piatra-N. încheiat la 31 Decembrie 1932.

Sub-Inspector Contabil. T. Radureanu

VERIFICAT

p. Director General. Spîrrescu

VERIFICAT

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII Administrația Caselor Școalelor și a Culturii Poporului
Văzut și aprobat de noi, în condițiile ordinului No. 31686/933
Administrator, TEIŞANU

Venituri

Nr. crt.	D E N U M I R E A C O N T U L U I	Prevederi bugetare	Incasări efective
1	Excedentul anului	12000	8180
2	Chirii	347700	20000
3	Taxe de frecuță	259150	465325
4	Cotizațiile Membriilor Adunării G.-le	12660	166370
5	Taxe anuar și carnet	14865	50000
6	Venit cinema	12000	11362
7	Taxe examen de admitere cl. I și V-a	150000	141734
8	Taxe dela elevii particulari	50000	46200
9	Taxe repedei corigente și certificate	590000	535260
10	Taxe de soia internat	29500	25500
11	Taxe instalare internat	7000	13885
12	Venituri neprevăzute	58100	40485
13	Taxe pentru lucru manual	5000	4720
14	Venitul fondului inalienabil	9350	8940
15	Taxe speciale atestate din total incas.	22160	22160
16	Taxe lucru-manual idem plata personal	250000	1803836
17	Salarile profesorilor dela stat		
		3462791	

Cheltuieli

Nr. crt.	D E N U M I R E A C O N T U L U I	Prevederi bugetare	Cheltuieli efective
1	Cheltuieli de cancelarie	30000	21238
2	Ajutorante elevilor străi	10000	3605
3	Burse elevilor	25000	25000
4	Medicamente	10000	7570
5	Premii	5000	2321
6	Biblioteca	30000	23551
7	Salarii comitet—casher, contabil	72000	72000
8	Intret. și repar. liceului și mobiler	300000	342350
9	Luminat liceu	40000	27891
10	Combustibil liceu	70000	68550
11	Material didactic	30000	16523
12	Asigurarea localului liceului	7384	6517
13	Fond rezervă casa școalelor	20667	7575
14	Donații pentru bustul istorie	5000	2000
15	Tipăritul anuarului și plăta carnetelor elevi	15000	12549
16	Cheltuieli neprevăzute	7000	4892
17	Cheltuieli cinema și excursii	50000	53450
18	Plata comisiei exam. de admitere	12000	11200
19	Plata bursei din venit fond inalienabil	5000	4720
20	Plata comisiei exam. particolare	129000	121757
21	Plata cotei de 35 la sută C. C. Did. dela particulaři	4000	3500
22	Plata cotei de 50 la sută din taxe repet. corig. certific.	25 00	23100
23	Salarile personalului special al comitetului	9240)	89400
24	Plata maestriilor pentru lucru manual	48000	14920
25	Cheltuile de materiale lucru-manual	20 000	12240
26	Cheltuile de instalare	20500	1257
27	Plata salariorilor personalului internatului	102000	79850
28	Spălatul rufelor internat	4000	3555
29	Imbatatul elevilor interni	3000	2400
30	Hrană în bani pentru personal	379800	33662
31	Alimentația	294600	294600
32	Repar. intret. local internat și mobilier; lumin.	101200	100322
33	Plata orelor suplimentare	164895	164895
34	Ajutor pentru cercetaři	5000	5000
35	Salarile dela stat—corpu didactic	250000	1803836
		3462791	

Președinte, V. Ghilescu

Cenzori
 E. Dandescu
 G. Mihailescu
 N. Ghenadescu

Contabil, Constantin Turcu

Comitetul școlar al Liceului de băieți
"Petru-Rareș" din Piatra-Neamț.

B I L A N T
încheiat la 31 Decembrie 1932

DENUMIREA CONTURILOR	Nr. crt. Suma	DENUMIREA CONTURILOR	Nr. crt. Suma
1 Cassa	559251	1 Fond inalienabil	100000
2 Magazia de alimente	18190	2 Fond de rezervă	4090
		3 Taxe exam. particular	27802
		4 Taxe de construcție	42980
		5 Taxe speciale	14670
		6 Taxe lucru-manual	45491
		7 Salarii restante	322408
			557441

V E R I F I C A T
Sub-Inspector Contabil, T. Răureanu
Contabil, Constantin Turcu

Președinte, V. Ghițescu

Cenzori	E. Dandescu
	G. Mihailescu
	N. Ghenadescu

Cu închierarea acestui an școlar, liceul nostru implinăște 64 de ani de existență; 64 de ani de rodnică activitate în aceste plăuri fermecate de murmurul Bistriței și străjuite de umbrele marior Viovozi, clători ai afelor așezămintele de închinare, dar și de prime începuturi de cărurarie românească.

O serbare de fine de an este ceva așa de vechiu și de obișnuit, și de acela așa de lipsit de interes și de atenție pentru unii — deși, câte amintiri duioase nu desleapă în sufletul celor care au învățat carte, amintiri legate de flămpurile frumoase ale copilăriei, cu naivitatea și sentințatea ei, acel balsam alinător pentru necazurile zilelor de azi.

Și totuși, după vorba poetului Eminescu, că: „Toate-s vechi și nouătoate”, o asemenea serbare, în fiecare an, e ceva așa de nou și de deosebit, prin faptul că alii actori joacă pe scenă, cu alte decoruri, prin faptul că alii copii vin la rând, cu alte mentalități, cu alte dispozitii sufletești.

O serbare de fine de an, trebuie să fie nu numai o serbare școlară, care privește pe profesori și pe elevi și, cel mult, pe părinții de copii, ci trebuie să fie o serbare care interesează pe toți cei ce se gândesc la viitorul acestui neam, la propăsirea și înlormarea lui, căci ce alță sunt acești copii de cătă conducători și îndrumători de mâine ai neamului nostru ciește, căci de modul cum lucrează ea, depinde sufletul, moralitatea și conduita acestei societăți în viitor.

O serbare de fine de an pentru școala este ca toamna socotelorlor pentru agricultori, e ca bilanțul pentru ori care întreprindere, în care se pune capital și muncă și se dobândeșc anumite realizări.

E deplin edificatoare în această privință așa de cunoscută și plină de învățăminte parabolă a semănătorului, care însoțește binecuvântarea ori cărui început de an școlar.

Profesorul sămănător aruncă sămână învățăturii în terenul reprezentat prin mintea și sufletul elevilor, pește care revărsă ploaia binefăcătoare a saturilor și îndemnurilor și razele înărtătoare ale simțului și entuziasmului său, pentru ca să producă rodul bogat, care se adaugă cu viemea, gene-

C U V Â N T A R E A D E L A F I N E L E A N U L U I
A D O M N U L U I V. G H IȚ E S C U — D I R E C T O R U L L I C E U L U I

raje după generale, la patrimoniul neamului și, prin el, la propășirea civilității, a culturii și binelui în omeneire.

Scoala, pe lângă cinstile, adevăr și dreptate, propovăduiește și munca. **Și dacă pe poetul V. Alexandri, admiratia pentru munca lăranului și face să exclame :**

Sfântă muncă dela lără, isvor tainic de rodite,

Tu legi omul cu pământul într'o dulce înfrâjire,
noi putem compiește, că ori ce muncă, de pe orice tărâm, și ca atare și
de pe lărănum școalei, este sfântă, dacă este isvor tainic de rodite; și de
aceia o serbare de fine de an, e o serbare a muncii desfășurată de către
elevi.

In anul scolar pe care-l incheiem azi, liceul nostru a funcționat ca tip D, cu 11 clase, având cursul inferior dublat în clase A și B.

Din cauza greutăților financiare, pe ziua de 1 Sept. 1935, alătura de alte licee, a fost comprimat și al nostru, adică redus la tipul C cu 7 clase, desființându-se clasele B. Din cauza acestei comprimări, liceul nostru pe de o parte va fi lipsit de 2 buni profesori tituari, d-nii A. Rotundu și I. Nichita, încadrati la alte școli din oraș, și de un alt bun profesor, desigur suplinitor, d-l M. Cristescu — lucru pentru căre simțim adâncă păreare de rău, căsă cum s-ar fi rupt o parte din sufletul nostru, căci toți profesorii acestei școli un suflet sunt — iar pe de altă, vor rămâne pe din afară cel puțin 120 elevi, care nu vor avea loc în clasele I — IV, după ce ele vor fi complectate până la numărul de 50 elevi fie care, căi îngăduie regula-mentul și căt este și capacitatea lor.

Așa fiind, iată cum vom proceda la alegerea elevilor, care vor intra în aceste clase. Acum notarea silinții la studii a elevilor se face cu calificative: ins, suf, bine, f. bine și exceptional. Cum această notare nu ne dă o justă clasificare, le vom transforma în note și după aceea vom face mediile.

Pentru a vă face să înțelegeți mai bine vă voi da câteva exemple.

1. 1) i. s. — s. 2) i. b. — s. 3) i. s. b. — s. II. 1) s. b. b. — b. 2) s. s. fb. — b. 3) s. b. fb. — b 4) b. s. fb. — b. Transformând aceste calificative în note și anume: i. = 4, s. = 6, b. = 8, fb. = 9 și exceptiional = 10, căpătăm:

1. 1) $4 + 6 + 6 = 16 = 533$; 2) $4 + 4 + 8 = 16 = 533$; 3) $4 + 6 + 8 = 18 = 6$; 5) $6 + 6 + 8 = 20 = 666$; II. 1) $6 + 8 + 8 = 22 = 733$; 2) $6 + 6 + 9 = 21 = 7$; 3) $6 + 8 + 9 = 23 = 766$; 4) $8 + 8 + 9 = 25 = 833$.

Va să zică, diferența între elevii care au aceeași medie cu califica-țive este de 133. Procedând deci cu note, clasificarea se va face în modul cel mai just și nu va avea de ce să se plângă nimănui.

Ca să mai vedeli care va fi situația pentru 1 Septembrie vă voi da următoarele date. Acuma sunt în:

C.I.A.B.	prom. dir.	49	cu pr. verb.	7=56	corig.	23=	79=	50=29	rămân
"II.A.B."	"	40	"	"	"	13=53,	"	35=	50=36
"III.A.B."	"	33	"	"	"	7=40,	"	23=	63=
"	"	122	"	"	"	27=149,	"	79=228=	150=78

Prin urmare 6 elevi promovați acum din cl. I, 3 din cl. II precum și toți corigenții, căci de repede nu mai vorbim, rămân fără loc.

Părinții elevilor care se vor găsi în această situație au 2 lucruri de făcut: Sau să se consfătuască și să acopere cheltuielile pentru funcționarea claselor extrabugetare, cum era cu căiva ani în urmă, sau să-și prepare copiii în particular, bine înțelese, dacă și să-i învețe mai departe.

După cum am spus și la finele anului scolar trecut, prin legea lorga

din 1931 s'a desființat examenile de clasă și cum aceasta putea aduce o micșorare a silinții elevilor — căci vorba Românilui: printre arbori, pom și pom, printre oameni, om și om — să a mențină disponiză ca notele pe trim. III să aibă o valoare deosebită, ele putând strica sau dreege situația unui elev de pe celelalte 2 trimestre și de aceea avem și anul acesta elevi promovați prin proces verbal la unele materii, și aceasta în urma hotărîrii conferinței profesorilor.

Din cauza greutăților financiare ale Statului, toate cheltuielile — în afară de plata profesorilor — care erau susținute de Minister, au fost trezute pe seama Comitetelor școlare, cum e plata orelor suplimentare și a personalului administrativ și de serviciu.

Fără să mai mărim taxele, făță de anul trecut, a trebuit să acoperim aceste cheftuili din economiile dela toate articolele bugetare și din această cauză nu vom avea cu ce face reparațiile necesare localului.

Dar aceasta nu poate dura, căci ar însemna că localul să se ruineze și de aceea se impune o mărire a taxelor, cu atât mai mult, cu cât, desființându-se clasele B pe ziua de 1 Septembrie, bugetul comitetului se va micșora cu aproximativ 250—300.000 lei, sumă ce se încasa dela cei 160 elevi din clasele B.

Tot greutățile prin care trece toată lumea au făcut, pe deosebire să acordăm scutiri și reduceri peste limita permisă de regulament, adică la 30% din numărul elevilor, iar pe de altă să incasăm cu foarte mari greutăți aceste taxe, aşa reduse cum sunt. Să fiindcă totdeauna trebuie un mijloc de constrângere, noi am uzat de cel permis de regulament, adică eliminarea celor care erau în urmă cu plata taxei.

Acest lucru a atras după sine frecvențarea neregulată a o sumă de elevi și greutatea pentru noi, când era vorba de motivarea absențelor, fiindcă, dacă absențele făcute din cauza taxei se mulțumează unui elev proflau de acest lucru și lără să fie trimiși acasă, absentau lără motiv.

Dar încă un neajuns. Regulamentul prevede că plata taxei se face în 2 rate: una la inscriere și alta după vacanța Crăciunului.

Ori, din cauza îngăduinții noastre — și trebuie să fim, căci oamenii suntem — unii elevi, din taxa de 2000 de lei, să zicem, aduceau 200 lei, pentruca după un timp oare care, fiind iarăși dată afară, să aducă alți 100 ori 200 lei. Faptul acesta a adus directorului și casierului multă bătaie de cap, iar contabilului o muncă indolă, ba uneori chiar întrețină și împărtășe, căci în loc să facă în registre 2 operațiuni, una la începutul anului și alta după Crăciun, a trebuit să facă 3-4 și uneori chiar 10 operațiuni pentru taxa unei elevi. Aceasta a mai adus și cheltuieli în plus, căci, în loc, de un registru, s-au întrebuitat 2 ori 3.

Desi fiecare are dreptul să învețe, totuși greutățile fac ca cei lipsiți voia cuiva, învățământul secundar rămâne un privilegiu, de care nu vor putea beneficia de cât cei cu dare de mâna.

Poate că acesta este un rău și din punct de vedere național, căci atâtaea elemente bune de la învățământ nu vor mai putea să se ridice și astfel neamul va fi păgubit de tot ceea ce mintea și sufletul lor ar fi putut creie în viitor.

In privința celor care sunt în restanță cu taxele, Ministerul Instrucției, cu un ordin, ne-a comunicat să fie exmatriculați.

De asemenea ne-a comunicat prin luna Februarie că toți cei ce au un înșef la vreo materie pe trim. I să nu mai beneficieze de scutiri de taxă.

Dacă n' am aplicat acest ordin în cursul anului, din considerație că reațele patinilor, anunț acum, pentru viitorul an școlar, că toți cei ce vor avea notări de insufic. nu vor căpăta nici o scufire sau reducere de taxă.

Disciplina a fost în general multumitoare. Totuși, în comparație cu anul trecut, său aplicat în anul acesta pedepse mai multe și mai mari. Copiii au în general apucături răsboinice, dar, când ele degenerăază în brutalitate, trebuie reprimate prin pedepse.

Fumatul, și mai ales în public, este o gravă cărcare a disciplinii și a bunei cuvintelor, de care trebuie să dea dovada un elev și de aceea cei căzuți în vină au fost pedepsiti cu eliminarea pe o lună.

Furtul este iarăși o apucătură care degradază pe om și care trebuie înțărâtă cu toată aspirație și de aceea elevii vinovați au fost pedepsiți cu eliminarea până la finele anului școlar. Anumite curente dăunătoare cauță să căștige teren pe căi ascunse și nu se dau în lătuř de a întrebui că elementele de propagandă chiar și elevi. Cei slabii de inger și a căror minte nu e îndreptată spre școală și spre interesul lor, se lasă prinși în plasă. Așa să înfășezi și cu cățiva elevi de-al noștri din care 3—cei mai vinovați—au fost eliminați până la finele anului: 1 pe o lună și 2 pe 1 săptămână.

Ajung copiii la o vrăstă critică și atunci, datorită fie lecturilor de venturi, fie imaginajiei lor aprinse, se lasă înălț pe drumuri gresite. Așa e cazul unor elevi, care holărind să plece în alte continente—in Africa ori în America—au disparut de acasă, deocamdată pe Cerneagura, pentru a-și face pregătirile, dar au fost găsiți de părinți și aduși acasă.

E cazul să atrag serioasa atenție a părinților că este în interesul lor să supravegheze în deaproape purtarea copiilor și întrebuijarea timpului lor în afara de școală, pentru a nu avea surprize nepăcate și a nu fi pus în primejdie viitorul copilului lor.

Conform regulamentului, portul uniformei și numărului de ordine este obligator. Ori, umbii s'au abăut delă această obligație. Și cei care au fost găsiți că umbii, în special fără număr, au fost pedepsiți cu eliminarea, variind delă 3 zile la o săptămână.

Am spus că portul uniformei este obligator și, dacă anul acesta am fost mai îngăduitor, cu începutul anului viitor va fi cerută în mod riguros și nici un elev nu va fi primit în liceu fără uniformă, al cărei model va fi adus la cunoștința tuturor la finele acestei luni.

Voi, elevi, intrați acumă în vacanță. Veți fi liberi, dar această liberitate trebuie întrebuințata cu folos și în această privință să reamintesc întemurile d-lui prof. C. Kirilescu, publicate la începutul anuarului din anul trecut, din care spicuiesc câteva:

„Nu alergați cu cărlile la anticar. Păstrați-le în raftul modestei voastră bibliotecă. Câte momente de duioșie vă procură ele, când peste 20—30 ori 40 de ani le veți descoperi într-un colț de dulap și, răsfondu-le, veți găsi însemnări pe marginile fișelor îngălbene. Veți retrăi anii acestei tinereții, comoră scumpă, pe care nu știi astăzi să o prețuiți îndeajuns.....”

Datoria școlarului bun este să întrebuize vacanța în chip folositor, să încăt educația lui, să fie continuată cu mijloace mai plăcute în răsătimul lunilor de vară. Îngranjii-vă trupul și spiritul, ca să fiți pregătiți pentru când veți intra în luptă vieții.

Cele 3 activități ale școlarului, pe timp de vacanță, vor fi: lectura, sportul și excursia, alătura de care o deosebită importanță are și caiul de vacanță, în care școlarul va nota tot ce a făcut și a citit în timpul vacanței. Pentru mai târziu el devine o amintire frumoasă și dutoasă, dacă la reînceperea cursurilor e prezentat profesorilor, va fi o dovadă de distincție a școlarului și un prilej de bună notare a lui”.

Toatădată fac apel la voi să căutați în vacanță să adunăți obiecte pentru imbogățirea muzeului regional, căci prin aceasta vă servii nu numai școala, ci și județul și țara, contribuind la adunarea și păstrarea lucrărilor care vorbesc despre trecutul nostru.

In orice imprejurare, chiar dacă veți umbla în haine mai usoare de vară, nu părăsiți numărul și șapca și arătați-vă demni, modești și cuviințiosi, căci prin aceasta veți căștiga și voi și școala.

Trecând acum la situația numerică dela finele acestui an, constatăm:

	IA	IB	IIA	IIIB	III A	IV A	IVB	V	VI	VII	Total
Inscriși	48	47	47	46	38	39	37	40	41	36	4463
Retrași	3	5	—	—	1	—	3	4	1	1	—
Transferați	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	16
Morți	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2
Eliminați	—	—	1	—	1	—	—	1	—	—	1
Amânați	—	1	—	—	—	—	1	—	1	3	7
Repeleți	6	2	3	5	6	4	7	3	2	2	42
Corjeni	15	8	16	17	11	12	7	7	8	10	128
Pt. vrb.	2	5	4	9	6	1	6	4	4	1	5
Prom. direct	22	27	25	17	14	19	17	16	23	24	218
Total	48	47	47	46	38	39	37	40	41	36	4463

In ce privește repetenții, mă simt dator să atrag atențunea și a patinilor și a elevilor că, dintr-cei rămași, au rămas din cauza prea multelor absențe nemotivate.

In tot cazul orice absență, înseamnă o lecție neinvățată. Si dacă mai punem la socoteală că elevul după ce a absentat spune că nu e preparat, atunci vă las pe D-voastră să judecați cătă materie rămâne cu totul străină elevului și atunci nu e de mirare că sunt atâtă repetenți.

Trebuie să observ aici că sunt câțiva elevi, care n-au luat premiul I ori al II-lea din cauza absențelor nemotivate pe care le-au avut.

CLASA I A. Premiul I Constantiniu N. C., media FB. (3 exc. și 11 fb.)

Premiul II are cea mai mare medie din liceu.

Premiul III Alexandrescu O. Marius și Constantinescu V. Emil, cu media FB. (1 exc. și 12 fb.)

Soroceanu V. D. și Todirîță—Păunăs D. cu media

FB. (9 fb. și 5 b.)

Mentitunea 1 Georgescu Radu, media B. (5 fb. și 9 b.)

Mentitunea 2 Stocker Vict. Petru, media B. (2 fb. și 12 b.)

Mentitunea 3 Chitorghiu Radu, Haiden Virgil, Iliescu Iancu, Poli

Mihai, Sulciner Aurel, Vrânceanu Gh. cu media

B. (14 b.)

Mentionăm în mod deosebit pe elevul Haldean Gh. care n'a absențat nici o oră tot anul și-l lăudăm pentru această excepțională regularitate.

CLASA I B Premiul I Măcărescu G. V., media FB. (11 fb. și 3 b.)

Premiul II Popescu I. Florin, media FB. (8 fb. și 6 b.)

Premiul III Bors Savel și Lubentiechi C. I., cu media FB.

(7 fb. și 7 b.)

Mentitunea 1 Balță G. C. și Leonie C. I., cu media B. (5 fb. și 9 b.)

Mentitunea 2 Lăzărescu Al. cu media B. (4 fb. și 10 b.)

Mentitunea 3 Chirileanu T. și Platon Gh., cu media B. (5 fb. și 11 b.)

CLASA II A Premiul I Ghilăescu V. V., media FB. (12 fb. și 2 b.)

Premiul II Arteni Mircea, media FB. (8 fb. și 6 b.)

Mentitunea 1 Weissman A. David, media B. (4 fb. și 9 b.)

Mentitunea 2 Vartic D. I., media B. (3 fb. și 11 b.)

Mentitunea 3 Feinštein Nelu, media B. (2 fb. și 11 b.)

CLASA II B Premiul I Segal Mișu, media FB. (11 fb. și 2 b.)

Mentitunea 1 Bombigher Aurel, media B. (2 fb. și 11 b.)

Mentitunea 2 Keil Alfred, media B. (13 b.)

CLASA III A Nu e nimeni cu premiul I, II și III.

Mentitunea 1 Luca "Alex", media B. (4 fb. și 11 b.)

Mentitunea 2 Călarăsu P., media B. (2 fb. și 12 b.)

Mentitunea 3 Brașoveanu Gh., media B. (15 b.)

CLASA III B Premiul I Cramarof Sergiu și Fischer Josef, cu media FB.

(8 fb. și 6 b.)

Premiul II Teodorescu C. C., media FB. (8 fb. și 7 b.)

Mentitunea 1 Juster Davis, media B. (6 fb. și 8 b.)

Mentitunea 2 Cîrillo Adrian, media B. (4 fb. și 11 b.)

Mentitunea 3 Grigoras T. N., media B. (3 fb. și 12 b.)

CLASA IV A Premiul I Ghilăescu V. N., media FB. (12 fb. și 3 b.)

Premiul II Rosenzweig L. Dorel, media FB. (9 fb. și 5 b.)

Premiul III Manoliu C. Dan media FB. (8 fb. și 7 b.)

Mentitunea 1 Ganciu I. N., media B. (5 fb. și 10 b.)

Mentitunea 2 Manoliu Serban, media B. (5 fb. și 12 b.)

Mentitunea 3 Ivașcu G. C., media B. (12 b. și 3 s.)

Mentionăm în mod deosebit pe elevul Ivașcu G. C. care n'a absențat nici o oră tot anul.

Felicităm din partea scolii pe elevul Maioliu Dan, care a luat premiul III la concursurile Soc. Tinerimea Română și pe Rosenzweig D., prentru că a reușit în iulie la examenul de admitere în cl. V cu media 9,25.

CLASA IVB Premiul I Boș N. Gh., media FB. (11 fb. și 4 b.)
 Menjiunea 1 Tarâlunghă V., media B. (1 fb. și 14 b.)
 Menjiunea 2 Vîntea M., media B. (14 b. și 1 s.)
 Menjiunea 3 Gogu C., media B. (11 b. și 4 s.)
 Menjiunea 4 Leventis M., media B. (10 b. și 5 s.)

CLASA V-a Premiul I Albu N. Ch., media FB. (2 exc. și 14 fb.)
 Premiul II Lazaride Gh., media FB. (9 fb. și 7 b.)
 Premiul III Chirileanu Dec., media FB. (8 fb. și 8 b.)
 Menjiunea 1 Iliezon Ozias, Herghelegiu Aur., Mihăilescu Paul,
 cu media B. (15 b. și 1 s.)

CLASA VI-a Premiul I Isăcescu Ch. și Stark Lionel, media FB. (9 fb. și 9 b.)
 Menjiunea 1 Galacton L., media B. (2 fb. și 16 b.)
 Menjiunea 2 Teodorescu Justin, media B. (1 fb. și 17 b.)
 Menjiunea 3 Bujor Nec., media B. (16 b. și 2 s.)

CLASA VII-a Nu ia nimeni premiul I, II și III.

Menjiunea 1 Vrânceanu Rădu, media B. (6 fb. și 13 b.)
 Menjiunea 2 Rozenzweig Simon media B. (5 fb. și 15 b.)
 Menjiunea 3 Ghet Vladimir media B. (4 fb. și 15 b.)
 Menjiunea 4 Andone T. C. media B. (1 fb. și 18 b.)

Scoala nu trebuie să aprecieze numai silința la învățătură, ci trebuie să ia în seamă toate manifestările diferitelor laturi ale sufletului elevilor, căci unul învinge prin tenacitate, altul prin inteligență, altul prin bunătate, ar altul prin sensibilitate și impresionabilitatea sufletului său, altul prin dibăcia mânălor.

Și fiindcă printre materiile de studiu sunt și asa numitele dexterități, adică acele câmpuri de activitate unde se pot manifesta talentele și încărcăriile înăscute pentru arte, noi trebuie să le relevăm și să le încurajăm, căci cine săte ce realizări le rezerva viitorul.

Așa fiind acordăm menjiune următorilor elevi:

CLASA I A: Alexandrescu Mar., muzică; lucru manual; insectar; Apetriu Mircea, Catz Hari și Catz Moisă, insectar; Constantinescu E. și Constantin C., muzică; lucru manual; insectar; gimnastică și desen; Georgescu Radu și Iliescu Iancu, muzică; Mihalache C., Penescu Virgil și Poli Sp. Haral, insectar; Soroceanu D., insectar și gimnastică; Stocker P., Toderiță păunăs D. și Weissman B., insectar.

CLASA I B: Borș N. Sav., muzică și insectar; Catz Leon, Fischer Iosef și Kluiger Istr., insectar; Lăzărescu Al., lucru manual și insectar; Leontie C. I., Lubentitchi C. I., Nemțanu I., Niculescu Mircea și Platon Gh., insectar; Popescu Fl. și Tausingerher J., muzică.

CLASA II A : Arteni Mircea, ierbar; Feinstein Nelu, muzică și ierbar; Ghilăescu V., muzică; lucru manual, ierbar și gimnastică; Hershcovici B., ierbar; Iov Corn., muzică și ierbar; Lecca T., Manoliu Vlad, Mărgăritescu Vict., Mereușă N., ierbar; Popescu D. T., lucru manual.

CLASA II B : Asmarandei G., Bombigier Aur. și Bujuic Mihai, ierbar; Calman I. Calman, muzică; Crețu Mircea, Herghelegiu Virgil, Keil Alfred și Lang Iosub, ierbar; Marcusohn Avr., muzică și ierbar; Pancu Gh., ierbar; Părlăragă D., lucru manual și ierbar; Podust Leonid, desen; Rotaru C. N., muzică; Segall Mișu, lucru manual și ierbar; Scutaru V. D., ierbar.

CLASA III A : Brașoveanu G., muzică și pietrar; Bulum Ben., pietrar; Carpen I. V., muzică și gimnastică; Călărașu P., muzică, pietrar și desen; Cojocaru P., lucru manual; Covrig V., pietrar; Mazarini Em., gimnastică; Mândru C., muzică; Papasolari G. Sot., pietrar și gimnastică; Patriciu Gh., desen; Rotenberg Leon, pietrar; Tinucă D., muzică; Versescu G. St., gimnast.; nastică; Costescu P., desen; Gramaroș Serg., lucru manual; Feibel Aizic, muzică; Fischer Iosef, pietrar; Glodureanu C., muzică și gimnastică; Lazărović Meer, muzică și pietrar; Livezeanu A., pietrar; Mereușă Mih., muzică; Segal Dov, pietrar; Teodorescu C., muzică și pietrar.

CLASA IV A : Adamescu D., gimnastică; Ganciu N., muzică; Ghilăescu N., muzică și lucru manual; Manoliu Dan și Manoliu Șerban, muzică.

CLASA V-a : Bordei N. G., muzică și desen; Covrig N. Mihăilescu P și Salomia Dorin, muzică.

CLASA VI-a : Albu N. G., muzică și desen; Covrig N. Mihăilescu P fice; Isăcescu Gh. și Lesner L., muzică; Moruzzi I., gimnastică; Popovici C. Gh., muzică și gimnastică; Serban Mircea, gimnastică; Matăsă Emil, orchestra.

CLASA VII-a : Anastasiu I. și Blaga G., muzică; Demășcanu P., orchestră; Ionescu C., muzică; Georgescu Marc., Golob Oscar, Barhad Aur., Selecovici Marc., muzică și orchestră; Radu Alex., muzică; Trapel Ion orcheastră.

Si acum un cuvânt absolvenților din acest an.
 Noi profesori am fost părinții voștri, iar voi copiii noștri și, cu toate că unii dintre voi au fost mai buni și alții mai puțin buni, suni mai înțelețători, alții mai puțin înțelețători, totuși noi v-am iubit pe toți deopotrivă și ne-a durut în suflet, că nu ați căutat să corespundem loți, în totul, scopul pentru care ați venit în scoala.

Acum, când ați făcut aripi și sburări în lumea largă, noi care ne-am deprins cu voi, suntem triste că că ne despărțim, suntem îngrijorare că vă avântați în valurile vieții, pe care n-o cunoașteți încă în cruda ei realitate, dar și încrezători că zânilă vă sunt deschise, pline de mirajul iluziilor și al speranțelor.

Voi sburări acum, și în sborul acesta voi credeți că toată lumea e a voastră, că toate se pleacă la picioarele tinereții și avântului vostru. Voi credeți, și e bine să credeți — pentru că, după cum spune Mântuitorul, prin credință vă veți mândri, prin credință veți birui piedicile ce vî se vor întî încale.

Veți încerca poate desamăgiri. Acestea însă nu trebuie să vă sdrunăcine credința, că cine muncește cu râvă, cu cinste, cu dreptate nu se poate să nu biruască.

Dacă vă fauriji destinul în împrejurări grele, trebuie să luptați din răsputeri, pentru că de fapt toată viața este o luptă și orice victorie, că de mică, îți dă bucuria succesului, îstorul generator de energie.

In voi, finerențul, care se ridică an de an, își pune neamul nădejdile lui de mâine și, dacă în viață vă vezi arăta, așa cum vă am învățat noi și

cum dorim să fiți, nu se poate că aceste nădejdi să fie înselate. Primiti dar din partea școlii, acum când plecați, cele mai calde urări de îsbândă, spre bucuria voastră, spre mulțumirea noastră, spre binele neamului.

Înainte de a încheia prima parte a serbării de azi, mulțumesc colegilor pentru totă muncă pe care au depus pentru propriașarea școlii, ai cărei derotați slujitori sunt și care au totă dragostea cu care m'au încurajat și care mi-a usurat sarcina conducerii unei asemenea instituții; mulțumesc personalului administrativ pentru buna înțelegere și râvna în îndeplinirea îndatoririlor; mulțumesc comitetului scolar pentru profesorul sprinț pe care mi l-a dat întru buna gospodărire a liceului și internatului; mulțumesc Academiei Române pentru donația de cărți ce mi-a făcut; și tuturor cătoriților care, ne-au dat sprijin pentru înălțarea diferitelor nevoi ce le-a avut școala; mulțumesc domnișoară tuturor care au venit la serberea noastră, arătând prin aceasta că iubili școala și pe slujitorii ei.

Partea II-a a serbării de azi e rezervată unui eveniment — obișnuit în ordinea generală a vieții, dar ceva mai deosebit în viața liceului nostru. Unul din cei mai valorosi profesori de limbă română din țară, dr. P. Crivet, decanul profesorilor din Piatra-N., patriarhul — cum îi zicem noi — pentru atitudinea lui nobilă și mândră, iesă la pensie, pentru că a înălțat condițiile cerute de legă. Nu spun care sunt aceste condiții, dar constă numai realități, căci dacă ar fi să judecăm după înțâmpinarea sa, după luciditatea minții, după finețea gândirii și după estetică expresiei, atunci mulți dintre noi, desigur nu înălțăm condițiile legale, am putea fi socotiti iști la pensie,

Să fac elogiu lui P. Crivet? Desigur calitatea mea oficială îmi impune acest lucru, mă tem însă că nu voi corespunde și voi fi prenumărat printre cei caracterizați de marele poet Eminescu prin versurile:

Nu slăvindu-te pe tine, lustruindu-se pe el.

Sub a numelui tău umbră.

Cine nu cunoaște pe P. Crivet, pe profesorul integru, pe profesorul sever dar drept, pe profesorul de cultură înaltă, pe profesorul de antică prestanță, pe profesorul care nu scoboară înălțimea catedrei în lumea patimelor de rând?

Căci Crivet șine minte viemea de aristocrație a culturii, viemea când profesorul plutea în alte sfere, viemea când cătătarul se jnea în Olimpul cinstei, considerației și respectului.

Viemurile său schimbă, aristocrația a dispărut, democrația să răspândit, dar el nu s-a schimbat nimic din atitudinea lui de altădată. L-ași putea asemănu cu acei bătrâni atenți care la venirea lui Xerxe n'au vrut să parăsească Atena gloriei și tinereții lor și au preferat să ardă odată cu ea, decât să o vadă schimbată, decât să o vadă altfel decum erau deprimi.

Panaite Crivet a făcut și politică, a fost prefect, a fost deputat și senator în afătarea rândurii, a contribuit la realizările din județul Neamț, la clădiri de localuri și instituții de școală, pentru care a fost decorat cu răsplată muncii ei. I de nemuritorul Haret, cu toate acestea el de școală nu s'a depărțit, continuu a cățit pentru a fi în curent cu chestiunile noi din orice domeniu și, din respect față de sine și față de școală, nici odată n'a scorbit catedra și n'a întrebunit nota ca instrument de ademintire electorală.

Profesor din 1892, împlineste azi 41 de ani de profesorat, 41 de ani puși cu cinste în serviciul școlii, 41 de ani măsurăți cu ora și cu minută, 41 de ani întrebuit în a învăța generații după generații de copii, astăzi oameni în vrăstă și cu rosturi de cinste în societate.

Panaite Crivet, aristocrat prin altitudine, aristocrat prin gândire, ne face să ne gândim la Romanii de timpul lui Cato, care erau severi cu toată lumea după ce met înălțat de toate erau severi cu ei însăși.

O apropiere înțâmplătoare și poate totuși plină de înțeles. S'a născut cu 1 an înainte de a se înființa gimnaziul din Piatra-N. și a ajuns profesor la 1 Sept. 1892, adică cu 2 luni înaintea de inaugurarea actualului local al liceului, pentru ca apoi, dela 1 Sept. 1902 și până azi, să ră întrerupe, să fie profesor la acest liceu, vreme de 31 de ani.

Deci 31 de generații său adăpat dela știința lui și nu știu dacă, punându-l alătura cu unul din prima serie de foști elevi ai săi, i-ar fi inferior privirea și chipul ne fac impresia a fi ciopliti în marmora seninătății,

fiindcă desigur Panait Crivet nu a avut a-șt impută nimic, care îl-ar fi întunecat sufletul și înțâțitarea.

Acestu este profesorul P. Crivet, căruia azi scoala, pe care a servit-o și a înălțat-o, vreme de 31 de ani, cu cinste și demnitate, îl aduce prinoul de recunoșință și-l urează să trăiască încă mulți ani și să fie mereu cu sufletul aproape de instituția al cărei slujitor devotat a fost.

Petru-Rătes, trăiască România întregită cu Regele său Carol II.

SITUAȚIA ȘCOLARĂ A ELEVILOR LICEULUI, LA FINELE ANULUI ȘCOLAR 1932-33 (CU COMPLECTările FĂCUTE LA EX. DIN SEPT. 1933).

Clasa I A, Profesor diriginte Pr. V. Vasiliu.

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a l n	
		I u n i e	Septembrie
1	Alexandrescu O. Marius	Promovat	
2	Ambrozie I. Teodor	Promovat	
3	A Petrei V. Mircea	Corig. geografie, matematică, muzica	Promovat
4	Ariton Gh. Titel	Promovat	
5	Bacău N. Ilie	Repetent	
6	Bonciu I. Toma	Promovat	
7	Caț L. Hari	"	
8	Caț L. Moisă	"	
9	Cohn A. Carol	"	
10	Constantinescu V. Emil	Promovat	
11	Constantinescu N. Const.	"	
12	Corfu I. Petru	Promovat	
13	David Sm. Iancu	Corig. română, istorie, desen	Promovat
14	Dimitriu C. Ioan	Corig. religie, geogr., muzica	Repetent
15	Erhian D. Consi.	Retras	
16	Focșaneanu Gh. Ioan	Promovat	
17	Freter I. Bernhard	Repetent	
18	Fridman M. Zisu	Promovat	
19	Gavrilă I. Mîrccea	Promovat	
20	Georgescu I. Radu-Mihail	Corig. geogr., matem., muzica	Promovat
21	Georgescu I. Nicolae	"	
22	Gheorghiu Gh. Radu	Corig. istorie, geografie	Promovat
23	Haiden Gh. Virgil	"	
24	Iliescu I. Iancu	Corig. română	Promovat
25	Isacsohn A. David	"	
26	Isacsohn A. Haim-Mendel	"	
27	Luzer A. Haim	"	
28	Manole C. Consi.	"	Repetent

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n I u n i e	S i t u a t i a î n Septembrie
29	Mihalache C. Const.	Corig. geografie	Promovat
30	Mihut N. Const.	(Corig. română; promovat principiu verbal; caligrafie)	"
31	Moraru D. Laurențiu	Repetent	
32	Nastase I. Vasile	Promovat	
33	Papa Sofir Gh. Const.	Corig. geogr., muzică	Promovat
34	Penescu C. Virgil	Promovat	
35	Poli Sp. Horașlambie Mihai	Retras	
36	Pruncu I. Claudiu	(Corig. matematică, caligrafie; promovat pr.-verb. română)	Promovat
37	Schechter S. David	Repetent	
38	Soroceanu V. Dimitrie	Promovat	
39	Stocher V. Petru-Victor	Promovat	
40	Sulciner I. Aurel	"	
41	Tabacariu I. Toivu	Promovat	
42	Todirîță zis Păunăș V. Dumitru	Repetent	
43	Trifan D. Const.	Promovat	
44	Veisman N. Bernhard	Promovat	
45	Vrânceanu C. Gheorghe	Repetent	
46	Petrescu C. Benoni		
	<u>Clasa IB, Profesor diriginte N. Pascau</u>		
1	Agapi Gr. Eugen	Repetent	
2	A. Pachitei C. Gheorghe	Promovat	
3	Ario Th. Ioan	Retras	
4	Avram I. Avram	Promovat	
5	Balta Ch. Constat.		
6	Beral Haim Lazar		
7	Beral Dov. Lazăr		
8	Bors N. Ioan-Savel		
9	Catz D. Leon		
10	Chirileanu S. Todica		
11	Chirilescu N. Ioan		
12	Cigher M. Israel		
13	Costescu M. Gheorghe		
14	Crețu C. Dumitru		
15	Dufu Gh. Gheorghe		
16	Fiser B. Iosef		

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n I u n i e	S i t u a t i a î n Septembrie
17	Gutman M. Max	Corig. română	Promovat
18	Iliesohn M. Meier	Promovat	
19	Iosub I. Eugen	Repetent	
20	Lăzărescu Ţerb. Alexandru	Promovat	
21	Leibovici L. Avram	"	
22	Leonte C. Ioan	"	
23	Lubienelechi Al. Constat.	"	
24	Lupovici H. Wolff-Isidor	Prom. pr.-verb. naturale	
25	Matei I. Ioan	Decedat	
26	Morariu N. Ioan	Retras	
27	Nemțanu L. Iancu Șmil	Promovat	
28	Nica N. Gavril	"	
29	Nicolescu A. Mircea Alex.	Prom. pr.-verb. matem.	
30	Olaru Gh. Constat.	Promovat	
31	Panjiru V. Constat.	"	
32	Platon M. Gheorghe	"	
33	Popescu I. Florin Ioan	"	
34	Popovici I. Florin Ioan	"	
35	Rogin I. Ilie	"	
36	Rotaru Gh. Aurel	"	
37	Rotariu D. Vasile	"	
38	Rusu M. Constat.	"	
39	Schultz R. Otto	Promovat	
40	Tausinger S. Jean	Promovat	
41	Teodorescu B. Virgiliu	Prom. pr.-verb. matem.	
42	Trofin Gav. Ioan	Corig. română, geografie	Promovat
43	Ușeroviči M. Bernard	Corig. geogr., muzică	
44	Vasiliu Gh. Ionel	Retras	
45	Văideanu I. Constat.	Promovat	
46	Măcărescu Gh. Vasile	"	
47	Iftode Iord. Gh.	"	
	<u>Clasa II A, Profesor diriginte Gh. Mihăilescu.</u>		
1	A. Antel I. Vergiliu	Corig. română	Promovat
2	A. Casandrei Gh. Petru	"	
3	Alexandrescu D. Mircea	"	
4	Ario T. Mihai	"	
5	Arteni Sp. Mircea	"	

No. crt.	E L E V I I		S i t u a t i a i n	
	L u n i e	S e p t e m b r i e	L u n i e	S e p t e m b r i e
6	Buleu V. Traian	Promovat	Vartic D. Ioan	Promovat
7	Burduja Gh. Gh.	Prom. pr.-verb. română	Veinstein B. Adolf	Promovat
8	Ceausescu Gh. Gh.	Promovat	Veisman H. Avram-David	Promovat
9	Davidovici Fr. Salo	"	Wolf I. Otto	Repetent
10	Dobrițoiu Teof. Gh.	Retras	Clasa II B, Profesor diriginte I. Gh. Vasilco.	
11	Falcon I. Horia-Mihai	Corig. istorie, geografie	Alamaru M. Lipa	Promovat
12	Faibel S. Vili	Corig. geografie	Asmarandei C. Gheorghe	"
13	Feinstein A. Nelu	Promovat	Bomberger I. Aurel	"
14	Filimon V. Vasile	Promovat	Butuc Gh. Mihai	"
15	Ghelase A. Vasile	"	Calmă I. Calmă	"
16	Gheorghiu Gh. Tudor	Promovat	Căt. H. Leiba	"
17	Ghersin Fr. Lupu	"	Crețu V. Mircea	"
18	Ghilescu V. Vasile	"	Duca Al. Alexandru	"
19	Grămescu I. Clement	Corig. istorie	Dumitrescu D. Mircea	"
20	Gutman T. Leon	Promovat	Făinaru B. Moise-Lupu	"
21	Herescu N. Florin	Corig. istorie, română, muzică	Grimberg L. Jean	"
22	Herșcovici H. Bercu	Promovat	Gheorghiu Gh. Vasile	"
23	Iftimie C. Const.	"	Gros R. Smil	"
24	Iov V. Cornelius	Corig. română, geogr.	Haras Z. Leon	"
25	Landau H. Mates	Corig. română, matem.	Herghelegiu C. Virgil	"
26	Lazarovici C. Avram	Promovat	Iacob I. Victor	"
27	Lecca N. Teodor	Promovat	Kell V. Alfred	"
28	Lupu C. Romulus	Repetent	Kriegler A. Burăch	"
29	Manoliu C. Vlad	Promovat	Lang I. Iosub	"
30	Marchiz V. Mitică	(Corig. istorie, geografie, prom. pr-verbal franceză, muzică)	Lindenstain I. Bercu	"
31	Mărgăritescu C. Victor	Corig. matematică	Luca N. Consil.	"
32	Mates S. Simon	Promovat	Lupu A. Avner	"
33	Mereuță C. Neculai	Repetent	Lupu I. Marcu	"
34	Mironescu Gh. Cost.	Promovat	Marcusohn S. Herșcu-Avram	"
35	Nechita I. Neculaie	eliminat	Michelson I. Albert	"
36	Onofrei Gh. Gh.	Corig. istorie, geografie	Mocanu Gh. Emil	"
37	Olet I. Vasile	Prom. pr.-verb. geografie	Munteanu V. Vasile	"
38	Pisam L. Alexandru	Corig. istorie, geogr., caligr.	Negrus N. Dimitrie	"
39	Popescu D. Toma	Prom. pr.-verb. geografie	Olteanu St. Mircea	"
40	Rachmud H. Sache	Promovat	Pârlăga D. Dumitru	"
41	Revent C. Eugen	Corig. română	Petrut Pr. Ioan	"
42	Sandovici I. Cost.	Corig. istorie, geografie	Promovat	"
43	Trofin N. Remus	Corig. istorie, geogr., muzică	Promovat	"

No. crt.	E L E V I I		S i t u a t i a i n	
	L u n i e	S e p t e m b r i e	L u n i e	S e p t e m b r i e
1	Vartic D. Ioan	Promovat	Corig. română, matem., caligr.	Promovat
2	Veinstein B. Adolf	Promovat	Corig. istorie, matem.	Repetent
3	Veisman H. Avram-David	"	"	"
4	Wolf I. Otto	"	"	"
44	Clasa II B, Profesor diriginte I. Gh. Vasilco.			
45	Alamaru M. Lipa	Promovat		
46	Asmarandei C. Gheorghe	"		
47	Bombiger I. Aurel	"		
5	Butuc Gh. Mihai	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
6	Calmă I. Calmă	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
7	Căt. H. Leiba	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
8	Crețu V. Mircea	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
9	Duca Al. Alexandru	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
10	Dumitrescu D. Mircea	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
11	Făinaru B. Moise-Lupu	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
12	Grimberg L. Jean	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
13	Gheorghiu Gh. Vasile	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
14	Gros R. Smil	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
15	Haras Z. Leon	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
16	Herghelegiu C. Virgil	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
17	Iacob I. Victor	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
18	Kell V. Alfred	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
19	Kriegler A. Burăch	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
20	Lang I. Iosub	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
21	Lindenstain I. Bercu	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
22	Luca N. Consil.	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
23	Lupu A. Avner	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
24	Lupu I. Marcu	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
25	Marcusohn S. Herșcu-Avram	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
26	Michelson I. Albert	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
27	Mocanu Gh. Emil	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
28	Munteanu V. Vasile	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
29	Negrus N. Dimitrie	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
30	Olteanu St. Mircea	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat
31	Pârlăga D. Dumitru	Corig. română, matem., caligr.	Promovat	Promovat

No. crt.	E L E V I I		S i t u a t i o n i n	
	I u n i e		Septembrie	
32	Rotariu C. Neculai			
33	Sabetai H. Elias			
34	Scutaru V. Dumitru			
35	Sterdenschi D. Dumitru			
36	Segall L. Mișu			
37	Serban C. Virgil			
38	Sigler H. Carol			
39	Toma N. Traian			
40	Trifan V. Vasile			
41	Trifan Gh. Sandu			
42	Taranu V. Gheorghe			
43	Vasiliu N. Const.			
44	Voicu D. Cost.			
45	Podust I. Leonid			
46	Pancu V. Gheorghe			
Clasa III A, Profesor diriginte Ion Nichita.				
1	Alcaz Gh. Gheorghe	Repetent		
2	A Petroaiei L. Ioan	Promovat		
3	Abramovici I. Meier	(Pronovat desen Corig. exmatriculat		
4	Baciu C. Ioan	(Corig. istorie, fiz.-chim., desen promovat pr.-verb. fizico-chimice		
5	Bendos L. Dinu			
6	Beral H. Abraham			
7	Bordei Gh. Dumitru			
8	Brășoveanu I. Gheorghe	Repetent		
9	Bulum E. Benoni	Promovat		
10	Cărpan I. Vasile			
11	Căciuleanu Al. Cost.			
12	Celarăsu Șt. Petru			
13	Chelaru V. Gheorghe			
14	Cojocaru C. Gh.			
15	Covrig V. Vasile			
16	Cristea D. Gh.			
17	Filtmon V. Virgil			
18	Gutman M. Ferdinand			
19	Hascalovici R. Leon			
20	Labiș N. Neculai			

No. crt.	E L E V I I		S i t u a t i o n i n	
	I u n i e		Septembrie	
21	Luca N. Adrian	Promovat		
22	Luca I. Alexandru	Corig. "geografie		
23	Mazarini Gh. Emil	Promovat		
24	Mândru C. Cost.	Promovat		
25	Mihăilescu C. Gh.	Promovat		
26	Miron C. Ioan	Promovat		
27	Negră T. Gh.	Prom. pr.-verb. istorie		
28	Patrictiu Gh. Gh.	Promovat		
29	Racaru C. Gh.	Repetent		
30	Rotenberg F. Leon	Prom. pr.-verb. muzică		
31	Sotir Gh. Papa Sofir	Promovat		
32	Stavăr Gh. Ionel	Prom. pr.-verb. muzică		
33	Trițan I. Mihai	Corig. istorie, geografie		
34	Tinucă A. Dumitru	Promovat		
35	Ușerovici M. Gustavian	"		
36	Vereșescu Gh. Stefan			
37	Vicol D. Dimitrie			
38	Vîleru I. Cristofor			
Clasa III B, Profesor diriginte A. A. Rotundu				
1	Arghirescu N. Cost.	Promovat		
2	Bălușescu C. Cost.	Corig. franceză, matem.		
3	Boțezatu I. Ion	Promovat		
4	Calapăr D. Gh.	Corig. matematică		
5	Catz Sir. Adolf	Corig. franceză		
6	Cirillo Al. Adrian	Promovat		
7	Costescu M. Petru	Repetent		
8	Cramarov I. Sergiu	Promovat		
9	Crețu I. Cost.	Corig. franceză, geogr.		
10	Domeanu D. Isac	Corig. fizico-chimice		
11	Dumeani N. Neculai	Repetent		
12	Făinaru I. Marcel	Promovat		
13	Făbel I. Alizic	"		
14	Fischer H. Iosef			
15	Gărdos Fr. Andrei			
16	Gavrilescu M. Gh.			
17	Glodureanu C. Cost.			

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n	
		I u n i e	Septembrie
18	Grigoras T. Neculai Gheorghe	Promovat	
19	Hărăbor N. Laurențiu	"	
20	Herman S. Isidor	Promovat	
21	Ionescu C. Const.	Cor. mat; prom. pr.-v. română	
22	Iuster S. Davis	Cor. f.-chim.; prom. pr.-v. mat.	
23	Juncu Gh. Gh.	(Corigen franceză, fiz.-chimice promovat pr.-verbal geografie)	
24	Kriegler A. Maier	Promovat	
25	Laptes M. Ioan		
26	Lazarovici A. Meier		
27	Livizanu C. Marin Aureliu	Promovat	
28	Merauță Gh. Mihai		
29	Moscovici Fr. Emanoil		
30	Neculau V. Victor		
31	Roșu I. Teodor		
32	Segal M. David	Promovat	
33	Stelian Gh. Stelian		
34	Teodorescu C. Const.		
35	Vasiliu D. Const.		
36	Verdeanu C. Aurel	Promovat	
37	Vereșteanu D. Dumitru		
38	Voițu D. Gheorghe		
39	Pințilie N. Conșt.		
<u>Clasa IV A, Profesor diriginte C. Andreeescu</u>			
1	Adămescu C. Const.		
2	Andronic I. Aurel	Promovat	
3	Aronsohn S. Silviu		
4	Barhad Str. Bernhard		
5	Bogdăneanu Gh. Gh.		
6	Constantinescu A. Traian		
7	Costescu M. Ilie		
8	Covrig N. Conșt.		
9	Cretu Gh. Gh.		
10	Crețu I. Gh.		
11	Dumitriu M. Teodor		
12	Ganea I. Nicolae		
13	Ghițescu V. Neculai		

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n	
		I u n i e	Septembrie
14	Grădinescu Gr. Emanoil	Retras	
15	Grinberg L. Martin	Promovat	
16	Grințescu T. Gheorghe	Cor. română, geografie	Promovat
17	Hangaru V. Gheorghe	Cor. f.-chim.	Promovat
18	Herscovici I. David	Corigen franceză, fiz.-chimice	
19	Herscovici M. Leibu	(Corigen franceză, fiz.-chimice promovat pr.-verbal geografie)	
20	Herșcovici M. Solomon	Promovat	
21	Iuster-Bach V. Octavian		
22	Ivășcu Gh. Conșt.		
23	Luca Al. Gh.		
24	Manoliu C. Dan	Promovat	
25	Manoliu C. Serban	Repetent	
26	Matasă I. Alexandru	Promovat	
27	Moga V. Dumitru	Retras	
28	Munteanu C. Mihai	Promovat	
29	Negru H. Leiba	"	
30	Popoleanu Gh. Mihai		
31	Popovici V. Traian		
32	Prisecariu Gh. Conșt.		
33	Rosenzweig L. Dorel	Promovat	
34	Taubman Zah. Arthur		
35	Trifan I. Ioan	Repetent	
36	Vicol D. Pavel	Promovat	
37	Cristescu M. Ovidiu	Repetent	
<u>Clasa VI B, Profesor diriginte N. Borș</u>			
1	Atanasiu C. Conșt.	Repetent	
2	Avram B. Meier	Promovat	
3	Belimaci Val. Vasile	Prom. pr.-verb. naturale	
4	Borș N. Gheorghe	Promovat	
5	Bumbu V. Mihai	"	
6	Burdău V. Ioan	Repetent	
7	Carpăn Gh. Dumitru	Cor. matemat.	
8	Carp Z. Dionisie	Cor. matem., fizică	Promovat
9	Chirăzis Fiser L. Solomon	Promovat	
10	Donea C. Conșt.	Repetent	
11	Dragomir C. Neculai	Promovat	

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n	
		I u n i e	Septembrie
12	Dumbrăveanu Gh. Ioan	Promovat	
13	Fridman M. Isac	"	
14	Ghigoescleanu I. Iancu	"	
15	Gliga Gr. Vasile	Corig. latină, matematică	Promovat
16	Gogu I. Const.	Promovat	
17	Hărăbor N. Const.	Retras	
18	Ionascu V. Emil	Promovat	
19	Laufer M. Șulem	"	
20	Leventis D. Mihail	"	
21	Luca N. Neculai	"	
22	Manole C. Alexandru	"	
23	Matei V. Mihai	Repetent	
24	Mendel H. Mendel	Promovat	
25	Mendelsohn D. Friedrich	Promovat	
26	Mihail M. Mircea	Promovat	
27	Moscovici H. Petre	Promovat	
28	Matricală C. Gheorghe	Prom. pr.-verb. matem.	
29	Negrus N. Neculai	Corig. latină, muzică	
30	Nohai N. Traian	Corig. latină, muzică	
31	Poli-Cichi Sp. Emanoil	Corig. latină, muzică	
32	Popescu Gh. Cost.	Retras	
33	Rugină Gh. Ștefan	Retras	
34	Saffencu Gh. Dumitru	Repetent	
35	Solomon B. Emil	Promovat	
36	Tanase P. Tudor	Promovat	
37	Turnea T. Emil	Promovat	
38	Tărâlungea I. Vasile	Promovat	
39	Vîntea N. Mihai	Promovat	
40	Zamfirescu V. Petru	Promovat	
Clasa V, Profesor diriginte P. Popovici			
1	Albu Gh. Emanoil	Corig. gern., fiz.-chim., muzică	
2	Albu N. Gheorghe	Promovat	
3	Averescu P. Ioan	Promovat	
4	Bandel B. Haim-Şulem	Prom. pr.-verb. muzică	
5	Beral H. Israel	Corig. istorie, naturale	
6	Bocancea I. Ioan	Corig. mat., fiz.-chin., muzică	

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n	
		I u n i e	Septembrie
7	Brașoveanu I. Vasile	Corig. franceză	Promovat
8	Buium I. Șulem	Promovat	Promovat
9	Capșa Gr. Eugen	Corig. germ., fiz.-chimice	Promovat
10	Cal A. Iosef	Promovat	
11	Chetreanu V. Vasile	"	
12	Chirileanu I. Decebal	"	
13	Cireș Gh. Aurel	Corig. franceză, matem.	Repetent
14	Coman N. Ioan	Corig. matematică	Promovat
15	Corfă C. Vasile	Corig. matematică, muzică	Promovat
16	Covrig V. Neculai	Promovat	
17	Dăscălescu Gh. Neculai	(Corig. matem., naturale, deoseb.; promovat proces-verbal latină; Corig. matematică; promovat proces-verbal muzică)	Promovat
18	Dediu V. Cristofor	Promovat	Promovat
19	Duseșcu N. Radu	Retras și amanat ex. toamnă	Repetent
20	Ghenadescu N. Nec.	Prom. pr.-verb. muzică	Promovat
21	Grimberg A. Iancu	Promovat	Promovat
22	Grimberg H. Martin	Corig. română	Promovat
23	Gutman T. Herscu	Corig. naturale, muzică	Promovat
24	Hascalovici R. Heinrich	Promovat	Promovat
25	Herghelegiu C. Aurel	"	
26	Iacob I. Simeon	"	
27	Iliesohn M. Osias	Repetent	
28	Ioniță C. Const.	Corig. matematică	Promovat
29	Langmantel M. Șulem	Promovat	
30	Lazaride N. George	Prom. pr.-verb. muzică	Promovat
31	Mancas Gh. Mihai	Promovat	
32	Marmoae V. Mihai	Promovat	
33	Mihăilescu Gh. Paul	Corig. germană, ist., muzică	Promovat
34	Negru T. Eugen	(Corig. germană, matematică; promovat proces-verbal geografie)	Promovat
35	Rotemberg S. Aron	Promovat	Promovat
36	Salomia Gh. Dorin	Promovat	Promovat
37	Smilovici N. Leon	Promovat	Promovat
38	Vasilescu C. Mircea	Promovat	Promovat
39	Weinberg I. Friedrich	Corig. naturale	Promovat
40	Vîntea N. Eugen	Corig. matem., naturale	Promovat
41	Vurgaft M. D.	prom. pr.-v. fiz.-chimice	Promovat

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n I u n i e	S i t u a t i a î n Septembrie
Clasa VI, Profesor diriginte L. D. Roic			
1	Adamescu M. Alexandru	Corig. fizico-chimice	Promovat
2	Asmarandei C. Ioan	Prom. pr.-verb. latină	Promovat
3	Belicincu C. Dan	Promovat	
4	Bercovici I. Zigmund	"	
5	Bercu M. Manase	"	
6	Bordei Gh. Neculai	"	
7	Boureanu C. Aurel	"	
8	Bujor N. Neculai	"	
9	Carpen H. Haralambie	"	
10	Chandler I. Avram	"	
11	Crăciun I. Const.	"	
12	Elisei I. Benjamin	"	
13	Frai D. Enric	"	
14	Galaction P. Leonte	"	
15	Gheorghiu Gr. Ioan	"	
16	Hendligher E. Carol-Eugen	"	
17	Moruzi C. Ioachim	"	
18	Isăcescu Gh. Gheorghe	"	
19	Luster S. Ariel	"	
20	Lesner A. Leon	"	
21	Livescu T. Ioan	"	
22	Marinescu N. Em. Octav	Repetent	Promovat
23	Matasă I. Emil	Promovat	
24	Mereuță A. Const.		
25	Nusăm R. Heinric	(Corig. română istorie Promovat)	
26	Popovici C. Gheorghe	Corig. franceză filosofie	
27	Popovici Gh. Gheorghe	Eliminat	
28	Precupanu Gh. Socrat	Repetent	
29	Serban C. Mircea	Promovat	
30	Starc Al. Dan-Lionel		
31	Stopler H. Šulem-Mendel	(Corig. fizică Promovat)	
32	Theodorescu I. Justin	"	
33	Tomescu M. Marin	"	
34	Trapie Iul. Iulius	"	
35	Zilberman A. Ilie	Prom. pr.-verb. matem.	

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n I u n i e	S i t u a t i a î n Septembrie
Clasa VII, Profesor diriginte Al. Grigorovici			
1	Achimenco Gherasim	Corig. matematică;	Promovat
2	Anastasiu I. Ioan	promovat pr.-verbial matematică	
3	Andone T. Conști.	Corig. istorie, franceză	Promovat
4	Baltag D. Oscar	promovat pr.-verbial matematică	
5	Barrachard S. Aurel	Corig. matematică;	Promovat
6	Blaga I. Gheorghe	promovat pr.-verbial istorie	
7	Braș V. Vasile	Corig. matematică;	Promovat
8	Brânză Gh. Valeriu-Romulus	promovat pr.-verbial istorie	
9	Calapăr D. Petru	Corig. istorie, naturale;	Promovat
10	Covrigaru H. Bercu-Leiba	Corig. matematică;	
11	Dănașcanu M. Petru-Andrei	promovat pr.-verbial matematică	
12	Danielașcu T. Tudor	Corig. matematică;	Promovat
13	Denelescu T. Tudorel	promovat pr.-verbial istorie	
14	Gaspăr A. Neculai	Corig. istorie, naturale;	Promovat
15	Gavrilescu M. Tudor	Corig. matematică;	
16	Georgescu Fl. Marcel	Corig. matematică;	Promovat
17	Gheorghiu T. Mircea	Corig. matematică;	
18	Gheț H. Vladimír	Corig. matematică;	Promovat
19	Ghineț I. Gheorghe	Corig. matematică;	
20	Galob I. Oscar	Corig. matematică;	Promovat
21	Iftimioiu N. Stefan	Corig. matematică;	
22	Ionescu I. Alexandru	Corig. matematică;	Promovat
23	Ionescu E. Conști.	Corig. matematică;	
24	Ionescu Al. Emil	Corig. matematică;	Promovat
25	Istrate Ift. Alexandru	Corig. matematică;	
26	Laiu-Pocriș C. Conști.	Corig. matematică;	Promovat
27	Macovei I. Haralambie	Corig. matematică;	
28	Manoliu C. Gheorghe	Corig. matematică;	Promovat
29	Mendel I. Ilie	Corig. matematică;	
30	Moscovici H. Pincu	Corig. matematică;	Promovat
31	Niculescu Al. Gh.	Corig. matematică;	
32	Patron M. Mihai-Pavel	Corig. matematică;	Promovat
33	Radu I. Alexandru	Corig. matematică;	
34	Rosențvaiq L. Simon	Corig. matematică;	Promovat
35	Rusu D. Dumitru	Corig. matematică;	

No. crt.	E L E V I I	S i t u a t i o n	
	I u n i e		Septembrie
36	Selectovici I. Marcel	Promovat	
37	Tablan C. Ioan	(Corigen franceză naturală; promovat proces-verbal filosofie	Promovat
38	Teofanescu C. Petru	promovat	
39	Trapiel Vil. Ioan		
40	Tapu I. Paul	Prom. pr.-verbal matem.	
41	Vînceanu V. Radu	Promovat	
42	Waïs M. Samuel	"	
43	Enăchescu G. Paul	Corigen matematică naturală; promovat proces-verbal elină	Promovat
44	Constantinu Al. Emilian	Repetent eliminat	

SITUAȚIA GENERALĂ NUMERICĂ

REZULTATUL EXAMENELOR DE ADMITERE IN CLASA I
Sesiunea Iunie 1932

No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
1	Iftode I. Gh.	5.00	
2	Păunăș-Toderiă D-tru	7.33	Admis
3	Uncescu C. Corneliu	5.00	"
4	Măndrescu St. Octavian	5.67	
5	Costescu M. Gh.	6.00	
6	Vrânceanu C. Gh.	6.67	
7	Constantinescu V. Emil	8.67	
8	Şmilovici S. Benjamin	6.00	
9	Luzer A. Haim	6.67	
10	Chirileanu S. Todica	7.67	
11	Crețu C. D-tru	4.33	
12	Nica N. Gavril	6.00	
13	Istrati I. Gheorghe	6.00	
14	A. Pachitei Gh. Gh.	4.33	
15	Lubieniechi A. Const.	8.00	
16	Constantinu N. Const.	9.33	
17	Gutman M. Max	6.33	
18	Căță L. Hari	6.67	
19	Catz D. Leon	7.33	
20	Macarie V. Const.-Gh.	7.00	
21	Fiser B. Iosef	6.67	
22	Platon M. Gh.	8.67	
23	Pruncu I. Claudiu	7.33	
24	Stocker V. Victor	8.00	
25	Soroceanu V. Dimitrie	7.67	
26	Lupovici H. Isidor	6.67	
27	Freier I. Bernhard	7.67	
28	Malei I. Ion	6.67	
29	David Sm. Iancu	7.00	
30	Poli Sp. Haral.-Mihai	7.33	
31	Sulciner I. Aurel	7.67	
32	Sapa-Sofir Gh. Const.	5.33	
33	Corfu I. Petru	5.00	
34	Moraru D. Laurențiu	5.33	
35	Imbru Gh. Ion	7.00	

No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
36	Duțu Gh. Gheorghe	4.35	
37	Ilieșcu I. Iancu	6.67	Respins
38	A. Petrei V. Mircea	7.00	Admis
39	Cigher Max Israel	7.33	"
40	Cugiu C. Const.	5.33	"
41	Veisman N. Bernhard	8.00	"
42	Olaru Gh. Const.	6.33	"
43	Moisi Gh. Gh.-Iulian	8.00	"
44	Georgescu I. Radu-Mihai	7.33	"
45	Nemțanu L. Iancu-Şmil	5.33	"
46	Leibovici L. Avram	7.00	"
47	Popovici I. Florin-Ioan	7.33	"
48	Borș N. Ion Savel	8.67	"
49	Penescu C. Virgil	7.00	"
50	Avram I. Avram	7.00	"
51	Alexandrescu O. Marius	9.33	"
52	Caf L. Moise	7.33	"
53	Popescu I. Florian	6.55	"
54	Petrescu C. Benoni	5.00	"
55	Tabacariu I. Toivi	7.33	"
56	Weinberg N. Carol	5.67	"
57	Beral H. Lazăr	6.00	"
58	Beral D. Lazăr	5.67	"
59	Gotesman P. Maier	6.33	"
60	Cohn A. Carol	6.33	"
61	Dimitriu C. Ion	7.33	"
62	Manole C. Const.	6.00	"
63	Velea C. Traian	5.67	"
64	Haiden Gh. Virgil	8.67	"
65	Leonte C. Ion	7.67	"
66	Ariton Gh. Titel	4.00	Respins
67	Mironescu Gh. Gh.	4.67	"
68	Tritan D. Const.	6.35	Admis
69	Bonciu T. Toma	6.00	"
70	Illesohn M. Meier	5.67	"
71	Vasiliu Gh. Ionel	6.00	"
72	Mihalache C. Const.	7.67	"
73	Isacsohn A. David	6.67	"

No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
74	Isacsohn A. Haim-Mendel	6.67	Admis
75	Tausingher S. Jean	7.00	"
76	Rogin I. Ilie	5.53	"
77	Baltă Gh. Const.	5.53	"
78	Schechter David	4.67	Respins
79	Călinescu V. Gheorghe	5.53	Admis
Președinte, V. Ghifescu			
Memrii comisiiei			
N. Pascu I. Gh. Vasile Dr. Marin Gh. Popescu			
Sesiunea Septembrie 1932			
No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
1	Săvin I. Ion	5.53	Admis
2	Săvin I. Stefan	5.53	"
3	Zissu M. Fridmann	5.67	"
4	Brețcanu Ion	5.67	Respins
5	Bacău N. Ilie	5.67	Admis
6	Dediu P. Ion	4.53	Respins
7	Ambrozie T. Tiberiu	6.00	Admis
8	Focșeneanu Ion	6.67	"
9	Georgescu I. Necula	6.53	"
10	Erhan Constantin	7.53	"
11	Gavrizi I. Mircea	6.00	"
12	Sechier David	6.00	"
13	Buium Isdrail	4.53	Respins
14	Bâgu Gheorghe	8.00	Admis
15	Nemțanu Iancu	7.00	"
16	Ușerovici Bernhard	5.53	"
17	Dănceanu V. Petru	4.67	Respins
18	Bordel M. Necula	5.53	Admis

No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
19	Lăzărescu S. Alex.	6.53	Admis
20	Corfu I. Petru	5.67	"
21	Vasiliu Gh. Ionel	6.67	"
22	Călinescu V. Gh.	7.00	"
23	Niculescu Al. Mircea	7.67	"
24	Iosub Eugen	5.00	"
25	Humă V. Ion	5.00	"
26	Gheorghiu Gh. Radu	6.53	"
27	Rotaru Vasile	6.00	"
28	Rotaru Gr. Aurel	5.66	"
29	Pantiriu V. Constantin	5.00	"
30	Popa Sofie Constant	6.67	"
31	Vădeanu Costi	6.53	"
32	Iliesohn Meier	7.00	"
33	Arlton Titel	7.33	"
34	Baltă Gh. Constantin	6.33	"
35	Trofin D. Ion	6.67	"
36	Știugu Gr. Vasile	4.53	Respins
37	Teodorescu B. Virgiliu	6.00	Admis
38	Muraru Ion	5.66	"
39	Nastase Vasile	5.66	"
40	Apachitei Gh.	7.00	"
41	Duțu Gh. Gh.	5.66	"
42	Rotaru Gh. Gh.	4.66	Respins
43	Rusu Constantin	7.33	Admis
44	Mihul Constantin	5.66	"
45	Schultz Otto	6.00	"
46	Mereuță C. Costi.	6.00	"
47	Crețu C. Dumitru	7.00	"
Președinte, V. Ghifescu			
Memrii comisiiei			
I. Gh. Vasile N. Pascu Dr. Marin Gh. Popescu			
Secretar, Constantin Turcu			

SITUAȚIA GENERALĂ NUMERICĂ**a examenului de admitere în cl. I**

SESIUNEA	Clasa	Prezenți	Reuși	Respini
Iunie 1932	I	79	73	6
Septembrie 1932	I	47	41	6

REZULTATUL EXAMENELOR DE ADMITERE IN CLASA V**Sesiunea Iunie 1932**

No. crt.	E L E V I I	Media	Observațuni
1	Andronache Ion	5.25	Respins
2	Berall Sulem	6.15	Admis
3	Brașovanu V.	6.75	"
4	Buium Sulem	7.00	"
5	Covrig Neculai	6.70	"
6	Dușescu Radu	5.40	Respins
7	Gheorghiu Aurel	6.45	Admis
8	Gheorghiu Virgil	6.50	"
9	Hascalovici H.	6.25	"
10	Harja Gh. C.	4.70	Respins
11	Hergheligu A.	6.40	Admis
12	Jalbă I. C.	6.95	"
13	Langmantel Sulem	6.24	"
14	Leonte D. Gh.	5.40	Respins
15	Rötenberg Aron	7.20	Admis
16	Wurgaff Don	5.40	Respins

Președinte, V. Ghițescu

Secretar, Constantin Turcu

Membrii
comisiei

P. Popovici

Al. Grigorovici

I. Nichita

C. Andreeșu

Sesiunea Septembrie 1932**a examenului de admitere în cl. I**

No. crt.	E L E V I I	Media	Observațuni
1	Wurgaff M. Don	6.35	Admis
2	Dușescu N. Radu	6.00	"
3	Ilieson Osias	6.70	"
4	Valdman Jacob	5.55	Respins
5	Ostahie Nec.	6.05	Admis
6	Podoleanu M.	6.00	"
7	Guțman Hescu	6.00	"
8	Vasilescu M.	6.05	"
9	Ambrozie Th.	5.20	Respins
10	Popescu T.	4.40	"
11	Weinberg Fr.	6.00	"
12	Dumitrescu Al.	6.30	"
13	Paraschiv P.	5.05	Respins
14	Abramovici L.	5.25	"
15	Andronachi I.	5.40	"
16	Costea Victor	5.05	"
17	Albu Em.	6.40	Admis
18	Baraf Iancu	6.10	"
19	Abramovici S.	6.20	"
20	Ionita C.	6.35	"
21	Coman Ioan	6.10	Respins
22	Burdula Alex.	4.10	Admis
23	Corfu V.	6.10	"
24	Leonte Gh.	5.00	Respins
25	Florescu M.	4.55	"
26	Vlad Vasile	4.85	"
27	Timofte Ioan	4.45	"
28	Frunză Gh.	5.15	"
29	Horochea Radu	5.50	Admis
30	Făluț Avram	6.95	"
31	Stătănescu Al.	8.05	"
32	Dăscălescu Al.	5.10	Respins

Președinte, V. Ghițescu

Secretar, Constantin Turcu

Membrii
comisiei

Al. Grigorovici

N. Pascu

C. Andreeșu

I. Nichita

Sesiunea Mai 1933

No. crt.	E L E V I I	Media	Observații
1	Abramovici L.	6.25	Admis
2	Dăscălescu Al.	6.20	"
3	Hără Const.	4.00	Respins
4	Leonte Gh.	4.60	"
5	Potorocă Iosif	6.15	Admis
6	Valdmann Jacob	6.30	"
7	Vlad Vasile	4.45	Respins
	Președinte, V. Ghilăescu		

Secretar, Constantin Turcu
 Membrii comisiei
 C. Andreescu
 P. Popovici
 A. A. Rotundu
 I. I. Nichita

SITUATIA NUMERICĂ

a examenelor de admitere în cl. V

SESIUNEA	Clasa	Prezenți	Reuși	Respuși
Junie 1932	V	16	11	5
Sept. 1932	V	32	17	15
Mai 1932	V	7	4	3

SITUATIA EXAMENELOR PARTICULVRE

Comisia examinatoare

Nr. crt.	P R O F E S O R I I	Materie pe care o predau	Observ.
1	Pr. V. Vasiliu	Religie	
2	Panaite Crișan	Române	
3	Gh. Mihăilescu	Române	sez. Sept.
4	Vasile Ghilăescu	Latină, Elină	
5	Const. Andreescu	Franceză	
6	L. D. Roic	Germană, Filosofia	
7	A. A. Rotundu	Istoria Dreptul	
8	P. Popovici	Geografie	
9	N. Pascu	Matematică	
10	N. Borș	Fizico-Chimice	
11	Ion Tăzăianu	St. Naturale	
12	Abd. Cirillo	Muzica	
13	V. Niculescu	Desemn., Calligrafie	
14	Gh. Gheorghiu	Gimnastică	
15	V. Ghilăescu	Președinte	
16	Constantin Turcu	Secretar	
17	Elevii particulari		

Elevii particulari

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a i n		
		Mai	Junie	Septembrie
1	Clasa I			
2	Căria Gr. Vasile	(Amânat corig. geogr., desemn.)	Repetent	
3	Cohn H. Paul-Sandu	(corig. desemn.)	Promovat	
4	Fuchs S. Iosef	(Repetent corig. geogr., desemn, corig.)	Promovat	
5	Hanzl R. Iaroslav	(desemn, corig.)	Neprezentat	
6	Iliescu Cost. Lupăscu Ilarie			
7	Socoreanu Av. Eugen			
8	Stambler M. Avram			
9	Focșăneanu Gh. Ion			

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n		
		Mai	Iunie	Septembrie
Clasa II				
1	Clobanu V. Vasile	Repetent		
2	Stefanache N. Const.	Neprezentat		
3	Reis C. Avi	Promovat		
4	Mironescu Gh. Const.	Repetent		
Clasa III				
1	Grigorescu Gh. Const.	Neprezentat		
2	Let N. Gheorghe	Amânat		
3	Marian D. Nicolae	Promovat		
4	Tarase C. Gheorghe	Neprezentat		
5	Tomescu I. M.	„		
6	Weinberg L. Gică	„		
7	Bulai Ioan	„		
Clasa IV				
1	Bumbu V. Vasile	(Corig. geogr. desemn.)	Promovat	Repetent
2	Mihallescu N. Nec.	Repetent	„	Repetent
3	Adamescu V. Alex.	„	Repetent	„
4	Grădinescu Gr. Em.	„	Repetent	„
5	Luca A. Gheorghe	„	Repetent	„
6	Popescu Cost.	„	Repetent	„
7	Bogdăneanu Gh. Gh.	„	Repetent	„
Clasa V				
1	Abramovici M. Saul	(Corig. istorie matematică)	Promovat	Repetent
2	Baraf A. Iancu	„	Repetent	„
3	Bondar I. Gh.	„	Repetent	„
4	Demetrescu T. Alex.	„	Repetent	„
5	Fălău B. Avram	„	Repetent	„
6	Gheorghiu E. Aurel	„	Repetent	„
7	Gheorghiu E. Virgil	„	Repetent	„
8	Ionescu Gh. Ioan	„	Repetent	„
9	Marinescu N. Eugen	„	Repetent	„
10	Moldovanu Ioan	„	Repetent	„

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a î n		
		Mai	Iunie	Septembrie
Clasa VI				
1	Andriescu I. Gh.	Repetent	Promovat	Repetent
2	Arseneșcu Gh. Mihai	„	Repetent	„
3	Baltag D. Octavian	„	Promovat	Repetent
4	Boureanu C. Emil	„	Promovat	Repetent
5	Buñaru V. Emanoil	„	Promovat	Repetent
6	Cărăgeanu A. Saul	„	Promovat	Repetent
7	Diaconita C. Gh.	„	Promovat	Repetent
8	Dumitrof D. Mihai	„	Promovat	Repetent
9	Feingold S. Manu	„	Promovat	Repetent
10	Grimberg H. Josef	„	Promovat	Repetent
11	Leffter C. Romulus	„	Promovat	Repetent
12	Salomeia Gh. Alex.	„	Promovat	Repetent
13	Simsă L. Nicu	„	Promovat	Repetent
14	Vararu St. Const.	„	Promovat	Repetent
15	Vedorini G. Vincenzo	„	Promovat	Repetent
16	Escu Gh.	„	Promovat	Repetent
17	Hotoag I. Cezar	„	Promovat	Repetent
18	Popovici Gh. Gh.	„	Promovat	Repetent
19	Hanganu Dumitru	„	Promovat	Repetent
20	Popescu I. Vasile	„	Promovat	Repetent
Clasa VII				
1	Andrei I. Nec.	(Corig. istorie, natur., decesn.)	Repetent	Repetent
2	Blumen I. Mauriciu	„	Repetent	Repetent
3	Macovei I. Haralamb.	„	Repetent	Repetent

Nr. crt.	E L E V I I	S i t u a t i a i n			N r . c r t .	C A N D I D A T I I A D M I S I L A B A C A L A U R E A T	C a l i f i c a t i v u l
		M e l	I u n i e	S e p t e m b r i e			
4	Rădulescu P. Nec.	Promovat	Promovat	Neprezentat	1	Andoni T. C.	Foarte bine
5	Steiner I. Avram	Promovat	Promovat	Promovat	2	Boacă I. Gh.	Bine
6	Tofan I. Const.				3	Brâunză Gh. Romulus-Valeriu	"
7	Crețu Gh. Ioan				4	Calapăr D. Petru	"
8	Manoliu O. Horia				5	Covrigaru D. Bercu	"
9	Haimsohn M. Zah.				6	Damașcanu Petru-Andrei	"
10	Istrati Alex.				7	Danielescu T. Tudor	"
					8	Danielescu T. Tudorel	"
					9	Găspărăcău A. Nicolai	"
					10	Gavrilăescu M. Tudor	"
					11	Georgescu Fl. Marin	"
					12	Ghet Vladimir	"
					13	Ghineț Gheorghe	"
					14	Golob Oscar	"
					15	Ionescu E. Constantin	"
					16	Mendel M. Ilie	"
					17	Moscovici Pincu	"
					18	Niculescu A. Gh.	"
					19	Rozenthaler Simon	"
					20	Rusu D. D-fru	"
					21	Selecovici Marcel	"
					22	Tofan I. Const.	"
					23	Trapie Iulius	"
					24	Țapu I. Paul	"
					25	Teofanescu Cost.	"
					26	Radu I. Alexandru	"
					27	Vrânceanu V. Radu	"

S I T U A T I A G E N E R A L Ă N U M E R I C Ă**a elevilor particulari — seziunea Mai, Iunie, Septembrie 1933**

CLASELE	C L A S E L E							Total
	I	II	III	IV	V	VI	VII	
Inscriși	9	4	7	7	18	20	75	
Neprezentanți	2	—	2	—	2	1	—	7
ELEVII	—	1	—	—	4	4	3	12
Promovați direct	4	—	1	1	4	6	3	19
Promovați corijenți	3	3	4	6	8	9	4	37
Repetenți								
ROMÂNIA	57							
EVREI	18							

Examele sumare și de diferență

Bulai Ion a depus examen sumar de clasa II-a fiind admis,
 Constantinescu I., a depus examen de diferență dela seminar la liceu
 pentru clasa IV-a și a fost admis; iar pentru clasa 5-a a fost respins.

REZULTATUL EXAMENELOR DE BACALAUREAT
Sesiunea Iunie 1933, Piatra-N.

N r . c r t .	S e s i o n e a S e p t e m b r i e 1933 , B a c ă u	S a t i s f ă c ă t o r
1	Blaga I. Gheorghe	Bine
2	Baltag D. Oscar	Satisfăcător
3	Barhad St. Aurel	"
4	Blumen I. Mauriciu	"
5	Haimsohn Zaharia	"

No. crt.	CANDIDAȚII ADMIȘI LA BACALAUREAT	Calificativul
6	Ionescu Al. Emil	Bine
7	Kendlar Mayer	Satisfăcător
8	Laiu-Pocris C. Const.	"
9	Bălănescu P. Gh.	"
10	Achimenco Ghersin	"
11	Manoliu Horia	Bine
12	Manoliu C. Gh.	Satisfăcător
13	Anastasiu I. Ion	"
14	Steiner I. Abr.	"
15	Patron Mihai	"
16	Taban I. Ionel	"
17	Weiss M. Samuel	"

C U P R I N S U L

Constantin Turcu: Anuarul — instrument de cunoaștere a regiunii Pagina 5

PARTEA I

Omagiu profesorului Panaite Crivei Viața, personalitatea și activitatea profesorului Panaite Crivei 15

PARTEA II**Contribuționi pentru o monografie a regiunii**

Ioachim Botez, profesor: Ion Creangă, scriitorul pământului 33

Preotul C. Matasă: Câmpul lui Dragos 39

Ion Dandescu, doctorand

Alunecările de straturi din muntele Cozla 45

P. Gheorghesa, institutor: Câteva spicuri din graiul popular

de pe valea Bistriței 53

Victor Andrei, profesor: Încercări asupra climatologiei ora-

șului Piatra-Neamț 57

Ion V. Cheteleanu, avocat: Turismul în județul Neamț 69

D. L. Stănescu, profesor: Vechile școli din județul Neamț 75

Ion Tăzlăuanu, profesor: Considerațuni geologice asupra muntelui Petricica 107

PARTEA II**Cronica anului școlar 1932—1933**

La pagina 39, rândul 2 se va căsi continuat în loc de cantitate.
 " " 40, " 17 " " au fost " " a fost.
 " " 41, " 14 " " 1300 " " 1200.

Organizarea școlii, corpul didactic, personalul ad-hy, conferințe, inspecții, materii de învățământ, localul liceului și al internatului, mobilier, muzeu, biblioteca, activitate extrașcolară, societăți școlare, excursii, comitetul școlar, etc.

	<u>Pagina</u>
Contul de gestiune pe anul 1932	123
Cuvântarea de la finele anului	
școlar	127-138
Situația elevilor liceului	139-153
Rezultatul examenelor de admitere în cl. I	154-158
Rezultatul examenelor de admitere în cl. V	158-160
Examenele particolare și de diferență	161-164
Examenele de bacalaureat	165-166

V. Ghițescu, director :